

भारत सरकार
GOVERNMENT OF INDIA
राष्ट्रीय पुस्तकालय, कलकत्ता
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

वर्ग संख्या

Ta

Class No.

121

पुस्तक संख्या

Book No.

C8338

संयुक्त/ H.L. 38

MGIPK-11 LNL C/67-3-1-68-1,50,000

சாந்திக்கு மார்க்கம்.

SANTIKKU MARGAM

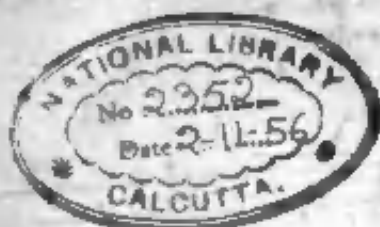
அன்பின் ஒளியின் அகத்திடம் புகலிடம்,
இன்பம், அமைதி, எழில் காத்தி—ஒன்றாம்.
கவகயத்தை முற்றும் துறக்குவிடம், என்றம்
பலவததைப் பெற்றையர்வாய் பார்த்து. முதனாள்

3971

CIDAMBARAN PILLAI, V.O.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை.

20
20
SELF LISTED

இந்த செவ்வும் உரிமை
பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

Ta
171
C 8336

செய்த நன்றி யறிதல்.

என்னை ஆக்கி, அளித்து, இன்னியியில் வைத்திருக்கின்ற எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கும், என்னைப் பெற்ற வளர்த்து எனக்குக் கல்வி பயில்கின்ற என் பெற்றோர்களுக்கும், தமிழையும் ஆங்கிலத்தையும் எனக்குக் கற்பித்து என்னை மேம்படுத்திய என் ஆசிரியர்களுக்கும் பான் நன்றி யறிதலுள்ளவனு யிருக்கிறேன்.

1908-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் முதல் 1912-ம் வருஷம் டிசம்பர் மாதம் முடிய என் மனைவி மக்களுடைய வாழ்க்கைச் செலவுகளுக்கு மாதந்தோறும் ரூபா ஐம்பதுக்கு மேலாகத் தென் ஆபிரிக்காவிலிருந்து அனுப்பிக் கொண்டிருந்தும், அதற்குப்பின் எனக்குத் தந்திமணியார்டர் மூலமாக முதல் முறை ரூபா ஐந்துதும், இரண்டாம் முறை ரூபா இரண்டாவிரமும் அனுப்பியும், மூன்றாம் முறை ரூபா இரண்டாவிரமும், தக்கக் கைக் கடிதமும், முதலியனவும் கொண்டுமூன்று என்னிடம் செலில் கொடுத்தும் உதவிய எனது மெய்ச் சகோதரர் தஞ்சை ஜில்லாத் தில்லையாடி திரு. த. வேதியப் பிள்ளை யவர்களுக்கு பான் நன்றி யறிதலுள்ளவனு யிருக்கிறேன். எனது நன்றியறிதலின் ஓர் அடை யாளமாக அவர்கள் பெயரை முன்னரே என் இரண்டாவது மகளுக்கு "வேதவல்லி" என்று இட்டுள்ளேன்.

எனது வக்கில் உத்தியோகத்தை மறுபடியும் அடைந்த பான் சென்ற 1924-ம் வருஷத்தின் முயற்சித்தபோது சென்னை பெரிய நீதிமன்றத்தி லீதிபதிகளுக்கு கெல்லாம் சிபாரிசு செய்து எனக்கு வக்கில் உத்தியோகம் கிடைக்கும் படி செய்தவரும், அந்நீதிமன்றத்தி லுக்காகலத்தி லீதி

பதிகளில் ஒருவராக இருந்தவரும், பின்னர் உபகாசம் சம்பளம் பெற்ற வண்டன் களில் வசித்துவருகிறவரு மான பூர். இ. எச். வாலேஸ் அவர்களுக்கு யான் கன்றி பரிதவுள்ளவனு யிருக்கிறேன். என் கன்றியறிதலின் ஓர் அடையாளமாக அவர் பெயரை முன்னரே எனது கடைசி மகனுக்கு "வாலேஸ்வான்" என்று வைத்துள்ளேன்.

யான் கோரிப்பட்டியை விட்டு இங்கு வந்த 1932-ம் வருஷம் மார்க்சு மாதம் முதற்கொண்டு என் குடும்பச் செலவுகளுக்கும், என் குடும்ப விசேஷங்களுக்கும், யான் வேண்டிய காலங்களில் யான் வேண்டியவர்களுக்குப் பொருள் அளித்தும், யான் வேண்டா நானிய காலங்களில் என் குறிப்பிற்று பொருள் அளித்தும், என்னைப் பேணிவரு கின்ற தந்தைக்குடி திரு. அ. செ. க. கந்தகவாமி ரெட்டியா லவர்களுக்கும் அவர்களுடைய ஏகக் குடும்ப மைத்துனர் திரு. அ. செ. க. முத்தைய ரெட்டியாலவர்களுக்கும் யான் கன்றியறித லுள்ளவனு யிருக்கிறேன்.

எனது சிவகாமைய அறிந்த, எனது "சஷ்ட பூர்த்தி கிதி" என்ற பெயரால் நச் ஆயிரம் ரூபாவுக்கு மேல் சேர்த்த எனக்குத் தந்ததறிய எனது கண்பரும், மெத்த தேசாபிமானியும், பெரிய இராஜதந்திரியு மான கமது "தமிழ் காடு" ஆசிரியர் டாக்டர். பி. வாத்தாஜுலு கையுடே அவர்களுக்கும், அவர்கள் கிருப்பப்படி அக்கிதிக்குப் பொருள் கொடுத்த உதவிய ஏனைய தேசாபிமான சிவ் கருக்கும் யான் கன்றியறித லுள்ளவனு யிருக்கிறேன்.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை.

பொருட் குறிப்பு.

எண்	பொருள்.	பக்கம்
1.	முதலுரை.	7
2.	காப்பு.	10
3.	திராவிட வரிமை.	11
4.	திராவிட தலைவர்—பாணம் கடவுளும்.	29
5.	ஆன்ம வரிமைகளை அகடதல்.	47
6.	சமையமற்ற அன்பை அனுபவித்தல்.	59
7.	கடவுளோடு ஐக்கியமாகல்.	80
8.	முனிவர்களும், ஞானிகளும், இரண்டின் மேலும்—ஊழியம் புரிதல்.	95
9.	பூரண கார்த்தியை அனுபவித்தல்.	111
10.	பிழைநிவர்த்தம்.	120

"உன்னுவ தெல்லாம் உயர்வுள்ளல்; மற்றது
தள்ளினும் தள்ளாமை கேத்த—நிக்குறள்.

முகவுரை.

“சாந்திக்கு மார்க்கம்” என்னும் இந்நூல் இங்கு லாந்து தேசம், இல்பீராக் கோம்பீ கைர் திரு. ஜேம்ஸ் ஆலன் என்னும் பெரியாருடைப (From Poverty to Power) “எளிமையி லிருந்து வலிமைக்கு” என்னும் ஆங்கில நூலின் இரண்டாம் பாகமாகிய “The Way of Peace” என்பதன் மொழி பெயர்ப்பு.

முதல் நூலின் ஆசிரியர் கருது காட்டு நூல்களின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புக்களைக் கற்ற, அவற்றின் பொருள்களைக் கடைப்பிடித் தொழுதி, மெய்து ஞானியாய் வாழ்ந்து வந்தார். அக் காலத்தில் அவர் தாம் கண்ட உண்மைகளை ஏனையோர்களும் கண்டு, ஒழுக்க மேம்பாட்டைத் த, மெய்துஞானிகளாய்ப் பேரின்பம் பெற்று வாழவேண்டு மென்ற அநாவதுகடையவராய், ஆங்கில மொழியில் பல நூல்கள் இவற்றி அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார். அவற்றில் பலவற்றைப் படிக்கும் பாக்கியம்எனக்கு1905-ம் வருஷம் கிடைத்தது. அவற்றின் அருமை பொருமைகளைக் கண்டு பான் ஆச்சரியம் அடைந்து, அவற்றை பெய்லாம் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தமிழ் மக்கள் படிக்கும்படி செய்யவேண்டு மென்று கருதினேன். உடனே அந்நூல் னளில் கிறிய அளவினவாகிய இரண்டு நூல்களை “மனம் போல வாழ்வு”, “அகமே புறம்” என்னும் பெயர்களோடு மொழி பெயர்த்து அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினேன். அவற்றைத் தமிழ் மக்கள் மிக லிருப்போடு வாங்கிப் படித்ததைக் கண்டு, பான் ஆலனுடைய ஏனைய நூல்களை

யும் தமிழில் மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கி, இதன் முதல் துறியின் முதற் பாகமாகிய "The Path of Prosperity" என்பதை "வலிமைக்கு மார்க்கம்" எனவும், இரண்டாம் பாகத்தைச் "சாந்திக்கு மார்க்கம்" எனவும், வேறு இரண்டு துறைகளைப் "பேரின்ப மார்க்கம்", "ஊழலு வெல்வதற்கு உபாயம்" எனவும் அகராகுறையாக மொழி பெயர்த்து வைத்தேன். பின்னர் "வலிமைக்கு மார்க்கம்"த்தைப் ஸ்ரீராம மார்க்கி அச்சிட்டு வெளியிட்டுத்திருக்கேன். அதனையும் தமிழாக்கம் மிக விரைப்படுத்துடன் ஏற்றது.

கலாசாஸ்திரங்குட்ப் பாடப் புத்தகங்கள் விதிக்கும் (Text Book Committee) பாடப்புத்தக கலாபுரார் பான் அச்சிட்டு வெளியிடுத்தலு மேற் கூறிய மூன்று துறைகளையும் பாடப் புத்தகங்களாக ஏற்றுக் கொண்டனர். உடனே இத்தூலைப் ஸ்ரீராமமார்க்கி இப்போது அச்சிட்டு வெளியிடுகிறேன். ஏனைய "ஊழலு வெல்வதற்கு உபாயம்"த் தையும், "பேரின்ப மார்க்கம்"த்தையும் விரைவில் ஸ்ரீராம மார்க்கி அச்சிட்டு வெளியிட ஏதாவதித்தள்ளுகேன்.

இத்தூல் முதல்துறியின் சரிபாண மொழிபெயர்ப்பு. முதல் துறியுள்ள பாக்களைத் தமிழ்ப் பாக்களாகக் இத் துறியில் ஆங்காங்குச் சேர்த்துள்ளேன். இத்தூலும், முதல் துறையிலுள்ள ஏனைய துறைகள் போன்று, மிக மிக உயர்ந்த இக்கோக பரமோகப் பதவினை அளிக்க வல்ல மான்பு லாய்ந்தது. தமிழாக்கம் இதனையும் உலகையுடன் வரவேற்கு மென்று நம்புகிறேன். எல்லாம் வல்ல இறைவன் துணை.

தூத்துக்குடி }
17-7-34 }

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை;

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

காப்பு.

உலகிலுள்ள மக்களெல்லாம் ஒள்ளிவி சான்ற
வலனெனும் செல்வமொடும் வாழ்க்து-கலனாவே
“சாந்திக்கு மார்க்கம்” எனத் சாற்றமொரு நிலையற்றக்
காந்திக்கு ஸ்வஇறை காப்பு.

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

தியான வலிமை.

ஆத்ம திபானம் கடவுளை அடைவதற்கு மார்க்கம். அது புயிலினிருந்து சுளர்க்கத்திற்கு, பொய்ப்பொருளிலிருந்து மெய்ப்பொருட்டு, இன்பத்திலிருந்து இன்பத்திற்குக் கொண்டுபோகும் சூட்சும ஏணி. ஒவ்வொரு சாதையும் அவ்வேளையில் ஏற்பிருக்கிறது; ஒவ்வொரு பாலியும் விசை விசை, தாழ்ப்பிசை, அவ்வேணிக்கு வரவேண்டும்; தன்னை யும் இவ்வுலகையும் புறக்கணித்து, கடவுளையும் அவருலகையும் கோக்கிச் செல்லின்ற ஒவ்வொரு யாத்திரிகனும் அவ்வேணியின் பொற்புகளில் தனது பாதங்களை வைத்து ஏதவேண்டும். அதுதான் கடவுளின் உதவியின்மையால் நீங்கள் கடவுளின்மைய, கடவுட்டன்மையை, கடவுளின்மையை அடைவமுடியாது; மெய்ப்பொருளின் கலப்பற்ற இன்பத்தையும், மக்காத பேருமையையும் காணமுடியாது.

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

திவானமாவது, ஒரு கொள்கையை அல்லது ஒரு விஷயத்தை முற்றிலும் அறிவவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் ஆழ்ந்து சிந்தித்தல். எதனை நீங்கள் அடிக்கடி தியானித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்களோ, அதனை நீங்கள் அறிவது மாத்திரமல்லாமல், அதன் வடிவமாக மேன்மேலும் வளர்த்துகொண்டிருப்பீர்கள்; ஏனெனில், அஃது உங்கள் உயிரோடு கலந்து உங்கள் உயிரே ஆகிவிடும். ஆதலால், நீங்கள் கவாயமும் சீழ்மையும் பொருத்திய ஒன்றை அடிக்கடி சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பீர்களாயின், நீங்கள் முடிவில் கவலபந்தர்களாகவும் சீழ்மக்களாகவும் ஆய்விடுவீர்கள்; நீங்கள் யாகவமும் தூய்மையும் பொருத்திய ஒன்றை இடைவிடாது சிந்தித்துக்கொண்டிருப்பீர்களாயின், நீங்கள் நிச்சயமாகப் பரமபந்தர்களாகவும் தூயர்களாகவும் ஆய்விடுவீர்கள்.

நீங்கள் எனதப்பற்றி அடிக்கடி ஆழ்ந்து நினைக்கின்றீர்களோ, வேடிபற்ற நோக்கலில் எதனிடத்தில் உங்கள் ஆன்மா இயற்கையாகச் செல்கின்றதோ, அதனை எனக்குச் சொல்லுங்கள்; நீங்கள் எந்தத் துன்ப இடத்திற்கு அல்லது இன்ப இடத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் தெய்வவடிவாகவா அல்லது மிருகவடிவாகவா வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்ற உக்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன்.

ஒருவன் எந்தக் குணத்தை அடிக்கடி நினைக்கின்றானோ அந்தக் குணத்தின் எதார்த்த வடிவத்தை அவன் அடைவும்படியான விலக்கமுடியாத தன்மை ஏற்படுகின்றது. ஆதலால், உங்கள் தியானப் பொருளை நீங்கள் நினைக்கும் ஒன்

திரவான வலிமை.

மேலாகு சமயத்திலும் உங்களை மேலே உயர்த்தும்படியான விதத்தில் உங்கள் திரவானப்பொருள் மேலானதாக இருக்கட்டும்; மேலானதாக இருக்கவேண்டாம்; உபரவ அப்சம் எது உங்களுக்கு அபதாக இருக்கட்டும்; அதற்குத் தக்கபடி உங்கள் ஹிருதயம், அகத்தாமாகிப் பெயர்ப்பொருள்பால் இருக்கப்படாமல், சுத்தமாகி மெய்ப்பொருள்பால் இருக்கப்படும்.

திரவானம் ஆதமார்த்த வாழ்விற்கும் ஞானத்திற்கும் அடிப்படை. ஒவ்வொரு நீர்க்கதிரியும், ஞானியும், ஸோதாசுத்தனும் திரவான வலிமைவாயிலேயே அங்கவாஸுயிருக்கின்றனர். “பான் மெய்ப்பொருள்” என்று சொல்லும் வகையில் புத்தர்பெருமான் மெய்ப்பொருளைத் திரவானித்தான் கொண்டிருந்தார். “யானும் என் தந்தையும் ஒருவனே” என்று சொல்லும் வகையின வகாதர் கடவுளின் அந்தரியாமித்தவந்நைப்பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தார்.

தெய்வ உண்மைகளை ஆதாரமாகக்கொண்ட திரவானமே பிரார்த்தனைவின் காரணம் உயிருமாகும். அது கடவுளிடத்தே ஆன்மா மெனனமாகச் சென்று சேர்ந்தலாம். திரவானமற்ற (எனக்கு இன்ன இன்ன அருள்வ என்று கேட்கும்) மனப் பிரார்த்தனை உயிரற்ற உடம்பு; அது மனத்தையும் ஹிருதயத்தையும் பாவத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் மேலே உயர்த்தும் வலிமை யற்றது. ஞானத்திற்காகவும், மனோசுத்திக்காகவும், மேலான அபிமைக்காகவும், பூரண மெய்வுணர்வுக்காகவும் நீங்கள் கார்த்தோஹம் பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கும், நீங்கள் பிரார்த்திக்கும் பொருள் உங்களுக்கும்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

குத னாத்திலே இருக்குமாகூல், நீங்கள் பிரார்த்திப்பது ஒன்றும் நீங்கள் நினைப்பதும் செய்வதும் வேறொன்றுமா யிருக்கிற தென்று நீங்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். நீங்கள் அடையவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கிற மாசற்ற உண்மைகளை நீங்கள் அடையவிரிடாமல் தடுக்கிற சுபநயப் பற்று அடைய பொருள்களிலிருந்து உங்கள் மனத்தை வட்டிப்படுத்தி அதன் போக்கில் விடாமல் விடத்துவிரிசனாயின்; நீங்கள் எதனைப்பெறுவதற்குத் தகுதியற்றவர்களோ அதனை உங்களுக்குக் கொடுக்கும்படியும், நீங்கள் மற்றவர்களிடத் துச் செலுத்தாத அன்பையும் கிருபையையும் உங்களிடத் துச் செலுத்தும்படியும் கடவுளிடத்து நீங்கள் கேளாதிருப்பிர்களாயின்; நீங்கள் எப்பொழுதும் மெய்ப்பொருளின் தன்மையை நினைக்கவும் அதுசரித்து நடக்கவும் தொடங்கு விரிசனாயின்; நீங்கள் அம்மாசற்ற உண்மைகளில் ஐக்கியமாகும்படியாக நான்நோதும் வளர்த்துகொண்டிருப்பீர்கள்.

ஏதேனும் ஒரு வேளையே இலாபத்தை அடைய விரும்புகிறவன், அதனை அடையவதற்குச் சுதாகதப்பாக வேலை செய்ப விரும்பமுள்ளவனாயிருத்தல் வேண்டும்; தான் விரும்பிய மாந்திரத்தில் அந்த இலாபம் தனக்கு வந்துவிடுமென்று எதிர்பார்த்துக் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டு காத்திருக்கின்றவன் மடையனே யாவன். முயற்சியென்றும் செய்வாமல் மோகி உடைமைகளை நீங்கள் அடையக்கூடுமென்று கிருக ளாண்ட வேண்டா; மெய்ப்பொருள் இராஜ்யத்தில் நீங்கள் உண்மையாக வேலைசெய்ய ஆரம்பிக்கும்போது மாந்திரம், நீங்கள் மோகி உடைமைகளை அடையவதற்கு அதுமதிக்கப்படுவீர்கள்; நீங்கள் விரும்பும் சூதம் உடைமைகளை அடைய

திரயான வலிமை.

வதற்கு நீங்கள் செய்யவேண்டிய வேலைகளைப் பொறுமை யோடும் முணுமுணுக்காமதும் செய்து முடித்த பொழுது, அவ்வுடைமைகள் உங்களைச் சோதிடாமல் கைத்திருக்கப் பட மாட்டா.

உங்கள் சொந்தத் திருப்தியை மாத்திரம் நாடாமல், மேய்ப்பொருளை உண்மையாக நம்புகின்றாயின்; வேளாண்மைக்குக்கும் இலாபங்களுக்கும் மேலாக அதனை நீங்கள் நேசிப்பீர்களாயின்; ஆனந்தத்திற்கும் மேலாக அதனை நீங்கள் கோருகீர்களாயின்; அதனை அடைவதற்கு ஆவசியமான முயற்சியைச் செய்வதற்கு நீங்கள் கிருப்பமுன்னவர்களாயிடுவீர்கள்.

பாவத்திலிருந்தும் துக்கத்திலிருந்தும் நீங்கள் விடுபடுவதற்கு கிருப்புகீர்களாயின்; நீங்கள் அடையவேண்டுமென்று பெருமூச்சுவிட்டுப் பிரார்த்திக்கும் மாசற்ற தூய்மையைக் கொள்ள கிருப்புகீர்களாயின்; உலக அநிலையும் ஆத்மஞானத்தையும் அடையவும், நிலையானதும் ஆழ்ந்ததுமான சாந்தியை அதுபவிக்கவும் கிருப்புகீர்களாயின்; இப்பொழுது அவ்வுறு திரயானமாகிய மார்க்கத்தில் பிரவேசியுங்கள்; உங்கள் திரயானத்தின் மேலான பொருளாக மேய்ப்பொருளைக் கொள்ளுங்கள்.

சோம்பலான வின் எண்ணங்களுக்கும் திரயானத்திற்கும் உன்ன வேற்றமைவை ஆரம்பத்தின் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். திரயானத்தில் சொர்ப்பனமும், அதுபவத்திற்கு எட்டாததும் ஒன்றே இஃது. கலப்பும் களங்கமுமற்ற மேய்ப்பொருளைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அகத்திற்கண்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

திருக்கலிடாமல் செய்வதாகிய தேதேவம் ஆராய்தலுமான அபியாசமே திபானம். இவ்வாறு திபானம் செய்வதால் உங்கள் தூர் அபிமானங்களை வளர்க்கமாட்டார்கள்; ஆனால், நீங்கள் 'பான்' என்பதை மறந்து, மெய்ப்பொருளைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறதற்கு மாத்திரம் உணர்ச்சிகொண்டிருப்பீர்கள். அவ்வாறே, சென்ற காலத்தில் நீங்கள் உலகத்தை சுற்றிக் கட்டிவிருக்கிற தீயினை மதில்களை ஒவ்வொன்றாக இடித்து மெய்ப்பொருளைக் காண்டற்குப் பொறுமைபோடு காத்துக்கொண்டிருப்பீர்கள்; உங்கள் தீயினை மதில்கள் போதிய அளவு நீக்கப்பட்டபோழுது மெய்ப்பொருட்காட்சி உங்களுக்குக் கிடைக்கும். உங்கள் ஹிருதயம் மென்மையாக அடக்கிவிருக்கும் காலையில் பின்வரும் செய்யுளின் பொருளைக் காண்பீர்கள்:—

"கம்மகத் துள்ளே ஐகிடம் ஒன்றுவது;
மெய்ப்பொருள் கிடைத்தவன் கிளக்கிற் கின்றது;
அதனைச் சுற்றி மதில்மதில் களாகத்
தூல மாயிசும் குழ்த்திருக் கின்றது;
அதன்மேலே வான முழுநற் காட்சியை
பொறியின்பப் போர்கை மறைத்துப் பவபக
நினைக னெல்லாம் செய்துகிற் கின்றது;
அதனை அறிதல் அகத்திருத் ததனொளி
கெனியே வரும்படி வழிபென்ற செய்ததே;
மெய்ப்பொருள் ஒளியை வெளியிற் சென்ற
பார்க்க வழிசெயல் பயனில் செயலே."

திபானம் செய்வதற்கு ஒவ்வொரு காலிலும் ஒரு கோத்தகத் குறித்துக்கொண்டு, அந்த கோத்தில் தவறாது திபானம் செய்யுங்கள். ஒவ்வொருவரும் உதங்கிக்கொள்

திபாஷ வலிமை.

கருக்கும் விஷயமாகலம் திபாஷத்திற்கு மிகமிகப் பொருத்தமான நோம், எல்லா இயற்கை நிலைமகளும் அப்பொழுது உங்களுக்கு அனுகூலமா யிருக்கும்; இராக் காலத்தின் நீண்ட உபவாசத்தால் காமக் குரோதாதிகள் அடங்கியிருக்கும்; முதல்நாட் கொச்சிகளும் தொத்தாவுகளும் ஒழித்து போயிருக்கும்; மனமானது பலத்தோடும் அமைதியோடும் ஆத்மார்த்த போதனையை ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாயிருக்கும். நீங்கள் செய்வவேண்டிய முதல் வேலைகளில் ஒன்று உங்களுடைய சோம்பலையும் உறக்கத்தையும் ஒழித்து விடுதல்; அது செய்ய நீங்கள் மறுப்பீர்களாயின், நீங்கள் மேற்செல்ல அசுத்தர்கள் யிருப்பீர்கள்; ஏனெனில், ஆத்மாவின் வேண்டெங்கள் தவறாமல் நிறைவேற்றப்படல் வேண்டும்.

ஆத்மா விழித்திருத்தற்கு யானும் கரீசமும் விழித்திருத்தல் வேண்டும். நோம்பேறியும் கசப்போதியும் மெய்ப்பொருள் ஞானத்தை அடைவ முடியாது. எவன் ஆரோக்ஷியமும் பலமும் உடையவனாயிருந்தும், சப்தம் இல்லாத அருமைமான கால நோக்கைச் சோம்பலான உறக்கத்தில் கழிக்கிறானோ அவன் உயர்ந்த மோகக் கந்தாணங்களுக்கு உழவதற்குச் சிறிதும் தகுதி வில்லாதவன்.

எவன் தனது விழித்திருக்கிற அறிவினால் ஆக்கடைய உயர்ந்த காரியங்களை அறிந்திருக்கிறானோ, எவன் உலகத்தை முடிக்கொண்டிருக்கிற அஞ்ஞானத்தைப் போக்குவதற்குத் தொடங்கியிருக்கிறானோ, அவன் கஷத்திரங்கனின் ஒளி மழுங்குவதற்கு முன்னே கழுந்திருக்கா விழிப்பாத் மனிதர்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

ஊன் சதுக் கண்டுக்கொண்டிருக்கும் போது, தன்னுடைய ஆத்மாவைச் சூழ்ந்துள்ள (அஞ்ஞானமாகிய) இருளோடு போராடி நீர்மலமான கோரிக்கையால் மெய்ப்பொருளின் ஒளியைக் காண்டற்கு முயலுகோன்.

“பெரிபார் அடைத்தன டோர் கிணிகள்
ஒருவன் முயற்சியால் ஒன்றியவை பல்ல;
புணர்வு பிறர்கன் படுத்துறங் குங்கம்
இரவில் முயன்றதால் எய்திய கவகனே”.

அதிகாரியில் எழுந்திராத ஒரு சாது, ஒரு பக்தன், ஒரு மெய்ப்பொருளாளியின் (இவ்வுலகில்) இருந்திருப்ப தில்லை. தாய் சிந்தனை செய்வதற்காக ஏககாந்திர வழக்கமாக அதிகாரியில் எழுந்து, தனித்த மனங்களின்மேல் ஏறிச் சென்றார். புத்தர்பிரான் எல்லாரும் சூரிய உதயத்திற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன்னரே எழுந்து திபானம்செய்த வந்தார்; அவருடைய சீடர்களெல்லாம் அவ்வாறே செய்யும் படி கட்டளை விடப்பட்டார்கள்.

உங்களுடைய தினசரி வேலைகளை நீங்கள் அதிகாரி யில்தொடக்க வேண்டியதிருப்பதால், நீங்கள் காந்தோதயம் அதிகாரியில் திபானம் செய்ய முடியாதவர்களாயிருப்பின், இராத்திரி காலத்தில் ஒரு மணி நேரம் திபானம் செய்ய முயலுங்கள். உங்கள் தினசரி வேலைகள் சீட்சிபாஸும் கஷ்டத்தாலும் நீங்கள் இராத்திரிகாலத்திலும் திபானம் செய்ய முடியாதவர்களாயிருப்பின், அதற்காக நீங்கள் ஆகதரிசுப் படவேண்டா; ஏனெனின், உங்கள் வேலைகள்

தீயான வலிமை.

கொடக்கும் இடைவேளைகளிலாவது, நீங்கள் இப்பொழுது காரியமில்லாமல் சூழிக்கும் சில சோம்பல் நிமிஷங்களிலாவது, உங்கள் நினைப்புக்களை மேம்படுத்திப் பரிசுத்தமான தீயானத்திற்குத் திருப்பலாம்; உங்கள் வேலைகள் நீண்டகாலப் பழக்கத்தால் இயற்கையாக நிகழும் தன்மை யான வாயிருந்தால், நீங்கள் அந்த வேலைகளைச் செய்துகொள் ஈருக்கும் கோத்தியேயே தீயானம் செய்வலாம், புதுப் பெற்ற சிழிஸ்தவ சாதுவும் தத்துவ ஞானியுமாகிய யாக்கப் போகீம் என்பவர் கொடு கோம் செருப்புத் தைத்துக்கொள் ஈருத்த போதே தெய்வப் பொருள்களைப் பற்றிய தமது அகன்ற ஞானத்தை அடைந்தார், ஒவ்வொரு வேலையிலும் நினைப்பதற்கு கோம் உண்டு; மிக மிக அதிகமாக வேலை செய்கிறவருக்கும், மிக மிகக் கஷ்டத்துடன் வேலைசெய் திறவருக்கும் தீயானம் செய்வதும் பிரார்த்தனை செய்வதும் கோம் இல்லாமல் போகாது.

ஆதம் தீயானமும் தன்னைத் திருத்ததும் ஒன்றி னின்ற ஒன்று பிரிக்கப்பட முடியாதவை; ஆதலால், உங்களை அறிவதற்காக நீங்கள் உங்களைப்பற்றி ஊக்கமாகத் தீயானம் செய்வத் தொடங்குங்கள்; நீங்கள் மேய்ப்பொரு ளாக காண்பதற்கு உங்களிடத்துள்ள குற்றங்களை பெல்லாம் அடியோடு நீக்குதலே உங்களுடைய முக்கிய கோக்கமாக இருத்தல் வேண்டு மென்பதை நீங்கள் கங்குல ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களுடைய கோக்கங்களையும் நினைப்புக்களையும், செயல்களையும் கவனித்து, அவற்றை உங்க ளுடைய கோட்பாட்டுடன் ஒப்பிட்டு, அவை அகற்குப்

சாத்திரக்ரு மாரீகம்.

பொருத்தமானவையான அமைதியான பஷ்பாதமற்ற பார்வையோடு பார்த்து ஆராயத் தொடங்குங்கள். இவ்வாறு செய்வதனால் மனச் சமாதானத்தையும் சூதம் சமாதானத்தையும் தொடர்ச்சியாகவும், அதிகமாகவும் அடைந்துகொண்டிருப்பீர்கள். அச் சமாதானங்கள் இல்லாமல், மனிதர்கள் வாழ்க்கையாகிய சமுத்திரத்தில் உதவியற்ற தரும்புகளாய் விருக்கிறார்கள். நீங்கள் வெறுப்புக்கு அல்லது வெகுளிக்கு அடிமைகளாய் விருப்பீன், உங்கள் குரூர நடக்கையையும் மூட நடக்கையையும் நீங்கள் உணரும்படியான விதத்தில் அன்பையும், பொதுமைகளையும் பற்றித் தியானிப்பீர்கள். பின்னர், நீங்கள் அன்பையும், பொதுமைகளையும், மன்னித்தலையும் பற்றிய நினைப்புக்களில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்குவீர்கள்; நீங்கள் உயர்ந்த குணங்களைக் கொண்டு நூழ்த்த குணங்களை ஒழித்த காலையில், அன்பாகிய தேய்வச் சட்டத்தின் ஞானம், அதற்கும் உங்கள் வாழ்க்கையினுடையவும் ஒழுக்கத்தினுடையவும் சிக்கல்களுக்கு முன்னர்ப்பந்தத்தைப் பற்றிய அறிவுடன், உங்கள் ஒழிந்தபத்தில் மௌனமாகப் புருந்து அதனை கானகையில் கவர்த்து கொள்ளும். இந்த ஞானத்தை உங்களுக்கிடய ஒவ்வொரு விளைப்பிலும், சொல்லிலும், செயலிலும் உபயோகப்பிடுகலாயின், நீங்கள் மிக மிகப் பொதுமையுள்ளவர்களாகவும், மிக மிக அன்புள்ளவர்களாகவும், மிக மிகத் தேய்வத் தன்மையுள்ளவர்களாகவும் வளர்வீர்கள். இவ்வாறுதான் ஒவ்வொரு குற்றத்தையும், ஒவ்வொரு கயால ஆசையையும், ஒவ்வொரு கெட்ட பழக்கத்தையும் தியானத்தின் வசிகமால் ஒழித்துவிடலாம்; ஒவ்வொரு பாவமும், ஒவ்வொரு

National Library,

Calcutta-27.

20

11-11-56

திராசன வலிமை.

குற்றமும் உங்கள் அகத்தையிட்டு வெளிவெற்றப்பட்டதின், மெய்ப்பொருள் விளக்கு மிகத் தெளிவாகவும் சூரணமாகவும் யாத்திரிக ஆத்மாவைப் பிரகாசிப்பிக்கும்.

இவ்வாறாகத் திராணிக்கையில், உங்களுடைய ஓரே உண்மை விரோதியாகிய, உங்கள் சபாப, அநித்திய, ஜீவனுக்கு விரோதமாக நீங்கள் இடைவிடாமல் உங்களைப் பலப்படுத்திக் கொண்டிருப்பீர்கள்; மெய்ப்பொருளினின்றி பிரிக்கமுடியாத, தெய்வத் தன்மையும் அழிவில்லாமையும் பொருத்திய ஆத்மாவில் உங்களை மேலும் மேலும் உறுதியாக நிலைப்படுத்திக் கொள்கிறீர்கள், உங்கள் திராணங்களின் நோக்க பலன் ஓர் அமைதிபான தெய்வ பலம்; அகில உங்கள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் நீங்கள் கிற்பதற்கும் தங்கியிருப்பதற்கு நுழிய இடமாகும். ஆய்வினைப்பின் வெவ்வுறும் வலிமை மிகப் பெரியது; மௌனமான திராண காலத்தில் அடைந்த பலமும் ஞானமும் யுத்தகாலத்திலும், அக்க காலத்திலும், அக்கவிசைப் செய்ப மனம் எழும் காலத்திலும், தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய கைரியத்தையும் ஞாபகத்தையும் ஆத்மாவுக்குக் கொடுக்கும்.

திராண பலத்தால் நீங்கள் ஞானத்தில் வளரும்போது அகசுவனவும், நிலைபற்றனவும், அக்கத்தையும் துன்பத்தையும் தருவனவு மாகிய உங்கள் சபாப அயாக்கை மிக அதிகமாக விட்டுவிடுகிறீர்கள்; என்றும் மாறுதலற்ற தத்துவங்களை ஆகாமாகக் கொண்டு, நீங்கள் வளரும் எம்பிக்கையோடும் உறுதியோடும் மோக அமைதியை அடைகிறீர்கள்.

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

தியானத்தின் பிரபோஜனம் சித்திய தத்துவங்களின் ஞானத்தை அடைதல்; தியானத்திலிருந்து உண்டாகும் பலம் அத் தத்துவங்களை எம்பி ஆதாமாகக்கொள்ளும் வலிகமைய அடைந்து, அல்லாதே சித்தியப் பொருளோடு ஐக்கியமாகத் தியானத்தின் முடிவாவது மெய்ப்பொருளின், கடவுளின், ஞான ஞானத்தை அடைதலும், தெய்வ சித்திய சாத்திய அடைதலுமாகும்.

உங்களுடைய தியானங்கள் நீங்கள் இப்பொழுது கொண்டுள்ள ஒழுக்க நிலையிலிருந்து எழும்பும், உறுதியான விடாமுயற்சியால் நீங்கள் மெய்ப்பொருளாக வளர வேண்டிய திருக்கிறதென்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் நீங்கள் வைதிகக் கிரிஸ்தவரானாயிருந்தால், ஏகாதரின் மாசற்ற தூய்மையையும், அவரது ஒழுக்கத்தின் தெய்வ மெம்பாட்டையும் பற்றி இடைவிடாது தியானியுங்கள்; அவருடைய ஞானத்துவத்தை மேன்மேலும் அடைவதற்காக நீங்கள் அவருடைய ஒவ்வோர் உபதேசத்தையும் உங்கள் அசவாழ்க்கையிலும் புறவாழ்க்கையிலும் உபயோகியுங்கள். மெய்ப்பொருட் சட்டத்தைப்பற்றித் தியானிப்பதற்கும், தம்முடைய ஆசிரியருடைய உபதேசங்களை அப்பி பாசத்தில் கொண்டு வருவதற்கும் மறுத்துக்கொண்டு, வெறுமனே தமது மதங்களைப்பற்றிக்கொண்டும் தமது மதத் தெய்வத்தைத் தொழுதுகொண்டும், இடை விடாது பாவங்களிற் செய்த துன்பத்தை அறியித்துக்கொண்டும் இருக்கிற போலி மதத்தினர்களைப்போல இராதிகள்; அவைகளுரைத் தெய்வங்களையும் கவிப்பிர திகழிமதங்களையும்

திராசன வலிமை.

அவையத்தோடு பற்றிக்கொண்டிருந்தலை விட்டு, செத்த கடங்குள்ளையும் உயிரற்ற அஞ்ஞானத்தையும் கடந்து, திராசன பனத்தால் மேற்செல்ல முயலுங்கள். இவ்வாறாக, மாசற்ற மெய்ப்பொருளிடத்து மனத்தை நிறுத்திக்கொண்டு, ஞானமாவை உயர்க்க வழியில் நடப்பீர்களாயின், மெய்ப்பொருளை அடைவதிலும் தாழ்ந்த இடம் ஒன்றையும் காண மாட்டீர்கள்.

எவன் ஊக்கத்தோடு திராசனம் செய்கிறானோ, அவன் முதலில் ஓர் உண்மையைத் தூரத்தில் காண்கிறான்; பின்னர் திரைத்தோறும்செய்யும் திராசனத்தால் அதனை அடைகிறான்; மெய்ப்பொருளின் உபதேசப்படி கடக்கிறவன் மாத்திரம் மெய்ப்பொருளின் மதத்தை அறிபக்டும்; தூய நிறைப்பால் மெய்ப்பொருளைக் கண்டபோதிலும், திராசன அபிப்பிராயத் தால் மாத்திரமே மெய்ப்பொருளாதல் கூடும்.

தெய்வத் தன்மை வாய்க்காத கேளதம புத்தர் "எவன் வாழ்க்கையின் உண்மையான லோக்கத்தை மறந்து சிற்றின் பத்தில் மனத்தைச் செலுத்தி, வின் பெருமை பாராட்டிக் கொண்டு, திராசனம் செய்வாமல் இருக்கிறானோ, அவன் காலை அளவில் திராசனத்தில் முயன்று கொண்டிருந்த மனிதனைப் பார்த்துப் பொருமைப்படுவான்" என்று சொன்னார். அவர் தமது சீடர்களுக்குப் பின்புறம் ஐந்து பெரிய திராசனங்களையும் உபதேசித்தார்.

"முதல் திராசனம் அன்மைப்பற்றிய திராசனம்; அஃதாவது, உங்கள் விரோதிகளுடைய சேஷமம் உள்பட

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

அக்கா உயிர்களுடைய சேஷமதனதையும் அன்மைகளையும் நீங்கள் விரும்பும் படியான விதத்தில் உங்கள் அகத்தகைச் சேர்ப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ளுதல்.”

இரண்டாவது திபானம் இரக்கத்தைப் பற்றிய திபானம்; அசிந்தாவது, எல்லா உயிர்களிடத்தும் உங்களுக்கு ஆழ்ந்த இரக்கம் உண்டாக்கும்படியான விதத்தில் அவ்வுயிர்களை எல்லாம் கவனிப்பட்டுக் கொண்டிருத்தலை நினைத்து அவ்வுயிர்களுடைய கவனங்களையும் துக்கங்களையும் தெளிவாக மனோபாவமாகச் செய்தல்.”

“மூன்றாவது திபானம் சந்தோஷத்தைப் பற்றிய திபானம்; அசிந்தாவது, நீங்கள் முற்றங்களுடைய சம்பந்தங்களை நினைத்து, அவர்கள் சந்தோஷங்களுடன் நீங்களும் சந்தோஷித்தல்”.

“நான்காவது திபானம் அகத்தகைத் தீபம் பற்றிய திபானம்; அசிந்தாவது, அயோக்கியதைவிட ஆரோக்கியமும், பாவத்தினையுடையதும் அபாவத்தினையுடையதும் பவன்களையும், நிமிஷத்தில் கழிபக்கூடிய சிற்றின்பம் எவ்வளவு அற்பமான தென்பகையையும், அதன் விளைவுகள் எவ்வளவு ஆபத்தை விளைக்கக்கூடியவை பெண்பகையையும் கிடைத்தல்.”

“ஐந்தாவது திபானம் சாத்தியைப் பற்றிய திபானம்; அசிந்தாவது, நீங்கள் விரும்பு வெறப்புகாளுக்கும், வருத்தம் வருத்ததங்களுக்கும், செல்வம் வறுமைகளுக்கும் மேற்பட்டு, உங்கள் ஊழல் பகைபாதமற்ற அமைதி போடும் பூண சமாநானத்தோடும் ஏற்றங்கொள்ளுதல்.”

திராண வஸிஸம்.

இத் திராணங்களைச் செய்த புத்தாது சீடர்கள் மெய்ய்ப் பொருள் ஞானத்தை அடைந்தார்கள். ஆனால் மெய்ய்ப் பொருள் உட்களுடைய இலட்சியமாயிருக்கும் வகையில், குற்றமற்ற வாழ்க்கையும் தூய மனமுமுடைய ஒருவர்தான் தற்கால நீங்கள் தாகமும் பசியும் கொண்டிருக்கும்வகையில், இத் திராணங்களை நீங்கள் செய்தாலும், செய்வாவிட்டாலும், பெரிதன்று. ஆகையால், உங்கள் திராணங்களில் உங்கள் துறியுதயம் சகல காமத்திலிருத்தும், குரோதத்திலிருத்தும், குற்றங்காண்டிலிருத்தும் விடுபட்டு, அது பிரபஞ்சம் முழுவதையும் உள்ளூர்த்த அருகோதி தழுவுவவகையில், எப்பொழுதும் அசுண்டகொண்டிருக்கிற அன்னை பாதி, அளர்த்து விரியட்டும். காலை ஒளியைப் பெறுவதற்காக அரும்பானது தன்னு இதழ்களைத் திறப்பதுபோல, மெய்ய்ப்பொருளின் பெருமை வாய்ந்த ஒளியைப் பெறுவதற்காக உங்கள் ஆத்மாவை அநிசமாகத் திறப்பீர்களாக; கோரிக்கையாகிய சிறகுளைக் கொண்டு மேல் கோக்கிப் பறப்பீர்களாக; அச்சம் இல்லாமல் இருப்பீர்களாக. மிகமிக உயர்ந்தவற்றை அடைபவரென்று நம்புவீர்களாக; ஒரு பூரண இனிய வாழ்க்கையை அடையக்கூடுமென்று நம்புவீர்களாக; ஒரு மாசற்ற தூய வாழ்க்கையை அடையக் கூடுமென்று நம்புவீர்களாக; ஒரு பூரண பக்தி வாழ்க்கையை அடையக் கூடுமென்று நம்புவீர்களாக; மேலான மெய்ப்பொருளை அடையக்கூடுமென்று நம்புவீர்களாக. இவ்வாறு எவன் நம்புகிறானோ, அவன் மேகந் மலைபின்மீது விரைவாக ஏறுகிறான்; இவ்வாறு நம்பாதவர்கள் மேக இருள்படிச்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

துள்ள நரகப் பள்ளத்தாக்கில் மயக்கத்தோடும் துன்பத் தோடும் அலைந்து திரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அவ்வாறு கம்புதால், அவ்வாறு கோருவதால், அவ்வாறு திபானிப்பதால், உங்கள் ஆத்ம அதுபவங்கள் தெய்வ இயினமையும் அழகு மூள்ளனவா விருக்கும்; உங்கள் பார்வை கைப் பாவசப்படுத்தும் காட்சிகள் பெருமை வாய்ந்தனவா விருக்கும். தெய்வ அன்பை, தெய்வ கீதியை, தெய்வப் பரிசுத்தத்தை அல்லது கடவுளை, நீங்கள் அடையும் காவியில் உங்கள் இன்பம் பெரிவதாகவும், உங்கள் சாத்தி ஆழ்ந்ததாகவும் இருக்கும்; பழைய பொருள்கள் நீக்கி விடும்; எல்லாம் புதியனவாய் விடும். பெய்ப் பொருளைப் பார்க்கும் கண்ணுக்கு உத்தரதாசுகம் ஊடுருவிச் செல்லவிடாததாகவும், மெய்ப்பொருளைப் பார்க்கும் கண்ணுக்கு மெய்கியதாகவும் ஊடுருவிச் செல்லவிடுவதாகவும் இருக்கிற ஸ்தூலப் பிரபஞ்சத்தின் திசையானது உபர்த்தப்பட்டு, சூட்சுமப் பிரபஞ்சம் காட்டப்படும். காலத்திற்கு முடிவுண்டு; நீங்கள் முடிவில் காமல் எஞ்ஞான்றும் வாழ்வீர்கள். மாற்றமும் மாணமும் இனிமேல் உங்களுக்குக் கவசமையும் துக்கத்தையும் கொடுக்கமாட்டா; ஏனெனில், நீங்கள் மாயதல் இல்லாத பொருளை அடைந்து, மாணம் இல்லாத பொருளின் திரிதபத்திக் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பீர்கள்.

திரயான வலிமை.

ஞான மீன்.

விஷ்ணு மூர்த்தியும், கிருஷ்ண கலாயியும்,
புத்த தேவரும், சிநிஸ்து நாதரும்,
பிறந்தான் மீனே ! பிறக்குமீன் இலாத
நடுநாத் திரியின் நன்னிருள் தன்னில்
நிலநொளி காணும் மனமொடு வானை
கோக்கி எழுந்த தண்ணாறு வான்க் (ரு)
ஒழுக்கத் தவர்வாழ் உலகத்தி னின்ற
சின்மய அருவுடை நேவ னாதனும்,
காமக் குரோதக் களத்திடை கடவுளும்
பிறக்கும கைதலைச் சிறக்கச் சொல்வோனும்,
கனாத்நைக் துழந்து கவலுமாத் தர்க்கு
பரிந்திரக் கத்திரைப் பாடுபா வலனும்
வருவாத மொழிந்து மகிழ்ச்சியை நன்னை;
ஒளிர்வல மொருள்களுள் ஒளியிடு மீனே
சீமன படியும் நிகெடு சாத்திரி
அழகுதம் படியா அலங்கரித் தருகிரை;
சம்பலக் கின்புறச் சடங்குக னோடும்,
உயிரும் பவனும் ஒன்றும் இலாத
கைசெய் விக்கிர கங்க னோடும்,
பாவக் கனின்னீப் பலன்க னோடும்,
சாதிர்துப்போ சாடி இனத்து மெகிந்து

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

மதத்தின் இருளில் வருத்தின் நெருளிப
 ளாடி நிற்கும் கல்லறி வாளர்க் (கு)
 உற்சா சத்தினை ஊட்டி வருளினை;
 கின்றி வினைந்து கிற்போர் நெஞ்சுள்
 பழைய உண்மைகள் தழைபச் செய்தனை;
 அவாறு தளர்ச்சிகள் அழிவுறச் செய்தனை;
 அவாறு நெறியில் அழகொளி பரப்பின !
 நில்பால் அன்பு நிகழ்த்து வேர்க்கு
 டுக்கத்தி னின்ற தோன்றும் சுகத்தையும்
 சுந்தோ ளுத்தையும் சாந்தத் தினையும்
 கொள்ளும் நெறியைக் கூறி வருளினை;
 இரக்கா ளத்தின் இளைக்க அல்லாது
 கின்றிக் காண்போர் நிதமின் புறுவர்,
 நின்னுயர் ஒளியின் நிகரிலா வாய்பாள்
 அசத்தாள் ஏன்றும் ஆழ்ந்த அன்பு
 நிலைக்கப் பெற்றோர் நிதமின் புறுவர்.
 விஷ்ணு ஸூர்த்தியும், கிருஷ்ண கவாமியும்,
 புத்த தேவரும், கிறிஸ்து ளாதரும்
 பாரில் பிறந்த பழையவன் யீனே !
 கிளதுபா டத்தை நெஞ்சொடு கற்பேம்;
 பணிவொடும் புகழ்வொடும் பத்திபொடும் கற்பேம்;
 அறிவொடும் பொறைவொடும் அறிந்துகிற் பேமே.

இள

இரண்டு தலைவர்—யாழும் கடவுளும்.

மனித ஆன்மாவின் அமர்ந்த களத்தில் அதன் ஆன்மக்களையும் அரசர்களையும், ஆதிபத்திய கிரீடத்தில் வாகையும் இரண்டு தலைவர் அமர் புரிகின்றனர். “அவரில் ஒருவன் ‘யான்’ என்னும் தலைவன்; “இவ்வல்ல அரண்” என்றும் சொல்லப்படுவன்; மற்றொருவன் மெய்ப்பொருள் என்னும் தலைவன்; தந்தையாகிய கடவுள் என்றும் சொல்லப்படுவன், ‘யான்’ என்னும் தலைவன் கரமம், கர்வம், பெரரசை, வீண்பெருமை, பிடியாதம் என்னும் இருபுருவிகளைக் கைக்கொண்டு கலகம் விளைப்பவன்; மெய்ப்பொருள் என்னும் தலைவன் இனியை, பொதுமை, தாய்மை, தியாகம், பணிவு, அன்பு என்னும் ஓளிக் கருவிகளைக் கைக்கொண்டு அமைதியாகவும் அடக்கமாகவும் இருப்பவன்.

ஒவ்வோர் ஆன்மாவிலும் அமர் செயப்படுகின்றது; ஒரு விரன் ஒரு சமயத்தில் எதிரெதிரான இரண்டு படை

சாத்திக்கு மாரீக்கம்.

கனில் நின்று சண்டை செய்ய முடியாததுபோல, ஒவ்வோர் அகமும் ஒரு சமயத்தில் 'யான்' என்னும் தலைவனுடைய படைவிலாவது, மெய்ப்பொருள் என்னும் தலைவனுடைய படைவிலாவது சேர்க்கிடுக்கின்றது. அவனுக்குப் பாதி இவனுக்குப் பாதி என்பது கடைபாது; 'யான்' என்னும் தலைவனும் இருக்கிறான்; மெய்ப்பொருள் என்னும் தலைவனும் இருக்கிறான்; 'யான்' இருக்கிற இடத்தில் மெய்ப்பொருள் இல்லை; மெய்ப்பொருள் இருக்கிற இடத்தில் 'யான்' இல்லை. இவ்வாறு மெய்ப்பொருள் ஈரதிரியாபை புத்தர் கூறியிருக்கின்றனர். கிறிஸ்துவின் அவதாரமாகத் தோன்றிய ஏகநாதர் "எந்த மணிதனும் இரண்டு தலைவரிடம் வேலைபார்க்க முடியாது; ஏனென்றால், அவன் ஒருவனை வெறுப்பான்; மற்றொருவனை நேசிப்பான்; அல்லது ஒருவனைப் பற்றிக் கொள்வான்; மற்றொருவனை விட்டு விடுவான். நீ கடவுளுக்குப் பிரசாதத்தும் ஈழியம் செய்ய முடியாது" என்று கூறி விடுக்கின்றனர்.

மெய்ப்பொருள் சிக்கல், மாறுதல், குறைதல் இவற்றிற்கு இடம் கொடாத எளிமையும், நேர்மையும், கண்டிப்பும் வாய்ந்தது; 'யான்' என்பவன் சாதுகியமும், கோணமும், தந்திரமும், வஞ்சகம் பொருத்திய அவாக்களும் உடையவன்; முடிவற்ற மாறுதல்களுக்கும் குறைதல்களுக்கும் இடம் கொடுக்கிறவன். 'யான்' என்பவனை மதிமயக்கி வணங்குகிறவர்கள் ஒரே சமயத்தில் ஒவ்வோர் உலக அவாவையும் திருப்தி செய்து கொள்ளலாம் என்றும், மெய்ப்பொருளை அடையலாம் என்றும் வினாக்களைக்கொண்ட

இரண்டு தலைவர்.

என். சூலும், மெய்ப்பொருளை சேர்த்தென்றவர்கள் 'யான்' என்பதை விடுத்த மெய்ப்பொருளை வணங்குகின்றார்கள்; அவர்கள் உலக விஷயங்களினின்றும், உலக இன்பங்களினின்றும், தங்களைக் காத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். நீங்கள் மெய்ப்பொருளை அறிதற்கும் அடைதற்கும் விரும்புகின்றீர்களா? அப்படியானால், நீங்கள் தியாகம் செய்வதற்கும் முற்றத் திறத்தற்கும் தயாராய் இருத்தல் வேண்டும். எனினும், 'யான்' என்பதன் கடைசி அடைபாளானும் காணாமற்போன பொழுது, மெய்ப்பொருளை அடைவதைய எல்லா மனமையோடும் காணலாம்.

நித்திய சிற்சீல காதர் தம்முடைய டென் ஆவதற்கு விரும்புகிறவன் "ஒவ்வொரு காலும் 'யான்' என்பதை மறக்கவேண்டும்" என்று சொன்னார். நீங்கள் 'யான்' என்பதை மறப்பதற்கும், உங்களுடைய காமங்களையும், உங்களுடைய ருரோதங்களையும், உங்களுடைய அபிப்பிராயங்களையும் விட்டு விடுவதற்கும் விரும்புகின்றீர்களா? அப்படியானால், நீங்கள் மெய்ப்பொருளின் சுருங்கிய வழியில் பிரவேசித்த, உலகத்தார் அடைவாத சாந்தியை அடையலாம். 'யான்' என்பதை முற்றும் மறத்தலும், முற்றும் அறித்தலும், மெய்ப்பொருளின் பூரண நிலை; சுகை மதங்களும், சகல தத்துவ சாஸ்திரங்களும் இந்த மேலான நிலையை அடைவதற்குரிய பல துணைகள்.

'யான்' என்றல் மெய்ப்பொருள் இஃகை பென்றல். மெய்ப்பொருள் என்றல் 'யான்' இஃகை என்றல். நீங்கள் 'யான்' என்பது துறக்கும்படி விடுக காலையில், நீங்கள்

சாந்திக்கு மார்க்கம்.

மறபடியும் மெய்ப்பொருளாக அவதரிக்கின்றீர்கள். நீங்கள் 'யான்' என்பதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் காலையில், உங்களினின்றும் மெய்ப்பொருள் மறைக்கப்பட்டிருக்கும்.

நீங்கள் 'யான்' என்பதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும் காலையில், உங்கள் மார்க்கத்தில் ஓயாத கஷ்டங்கள் நேர்த்து கொண்டிருக்கும்; துன்பங்களும், துக்கங்களும், ஆசைபக்கம் களும் நீங்கள் அடையும் பலன்களாயிருக்கும். மெய்ப்பொருளிடத்துக் கஷ்டங்கள் இல்லை; நீங்கள் மெய்ப்பொருளைச் சேர்ந்தால், நீங்கள் சகல துக்கத்தினின்றும் ஆசைபக்கத்தினின்றும் விடுபடுவீர்கள்.

மெய்ப்பொருள் தன் இயற்கையில் மறைபட்டிருப்பதன்று; இருளன்று. அஃது எப்பொழுதும் விளங்கிக் கொண்டும், பூரணமாக ஒளிர்க்குகொண்டும் இருக்கிறது. ஆனால், வழிதப்பிய குருட்டு 'யான்' அதனைக் காண முடியாது. பகலின் ஒளி குருடர் தவிர, மற்றவர்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருப்ப தில்லை; மெய்ப்பொருளின் ஒளி 'யான்' என்னும் அகவாரத்தால் குருடாய் இருக்கிறவர் தவிர, மற்றவர்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்க வில்லை.

மெய்ப்பொருள் பின்பஞ்சத்தில் ஓர் உண்மையப் பொருள், உன்னார்ந்த சமாதானம், பூரண கீதி, கித்திய அன்பு-எதனையும் அதனோடு சேர்க்க முடியாது; அதிலிருந்து எடுக்க முடியாது. அஃது எந்த மனிதனையும் சார்ந்திருக்க வில்லை; ஆனால், அதனை எல்லா மனிதரும் சார்ந்திருக்கின்றனர்.

இரண்டு தலைவர்.

கீழ்க் 'பான்' என்னும் உயர்வன் மூலமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், கீழ்க் மேய்ப்பொருளின் அழகைக் காண முடியாது. கீழ்க் கீழ் பெருமைக்காரர்களாகியுப்பின், கீழ்க் ஒவ்வொன்றையும் உங்களுடைய சொந்த கீழ் பெருமைப்பாடு வந்ததைப் பூசிக் காண்பீர்கள்; கீழ்க் காமிகளாகியுந்தால், உங்களுடைய அகமும் மனமும் காமப் புகைபுகையும் சுடர்களாகும் மூடப்பட்டிருக்கும்; அவற்றின் மூலமாக ஒவ்வொன்றும் விசாரப்பட்டுத் தோன்றும்; கீழ்க் கீழ் உள்ளவர்களாகவும், உயர்வன் அபிப்பிராயமே சரி என்று சொந்தவர்களாகவும் இருந்தால், உயர்வன் அபிப்பிராயங்களின் பெருமைமையும் சிறப்பையும் தவிர வேறு ஒன்றையும் பிரபஞ்சம் முழுதும் கீழ்க் பார்த்து மாட்டார்கள்.

'பான்' என்னும் மனிதனிலிருந்து மேய்ப்பொருளின் மனிதனை வேறு பிரித்துக் காட்டுகிற மனம் ஒன்று உண்டு; அது பணிவு, கீழ் பெருமைவிரும்பும், பிடிவாதத்திலிருந்தும், அகங்காத்திலிருந்தும் விடுபட்டிருத்தல் மாதிரி மல்லாமல், தம்முடைய சொந்த அபிப்பிராயங்களை விரிவற்றனவாகக் கருதுதலுமே உண்மையான பணிவு.

எவன் 'பான்' என்னும் அகங்காத்தில் அமிழ்ந்துக்கொள்ளு, அவன் தனது சொந்த அபிப்பிராயங்களை மேய்ப்பொருள் என்றும், பிறாது அபிப்பிராயங்களைப் பேசுப்பொருள் என்றும் மதிக்கிறான். ஆனால், மேய்ப்பொருளுக்கும் தனது சொந்த அபிப்பிராயத்துக்கும் உள்ள வேற்றுமையைக் காணாததற்குக் கற்றுக்கொண்ட மேய்ப்பு

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

பொருளின் அன்பன், என்னை மனிதர்களையும் தயாளம் என்னும் கண்ணால் பார்க்கிறான்; பிறருடைய அபிப்பிராயங்களுக்கு கிசோதமாகத் தன்னுடைய அபிப்பிராயங்களை கிளைநாட்ட முயலமாட்டான்; தான் அதிகமாக கேட்கிற தன் அபிப்பிராயங்களை விட்டுக்கொடுத்து, மெய்ப்பொருளின் தன்மையைக் காட்டுகிறான். ஏனென்றால், மெய்ப்பொருள் இயற்கையில் இன்ன தன்மைய தென்பு சொல்ல முடியாததாயும், அதுபலித்து மாத்திரம் உணரத் தக்கதாயும் இருக்கிறது. எவன் அதிகமாகத் தயாளம் உதக் கொண்டிருக்கிறானோ, அவன் அதிகமாக மெய்ப்பொருளைக் கொண்டிருக்கிறான்.

மனிதர் ரூபான தர்க்கங்களைச் செய்துகொண்டு நாம் மெய்ப்பொருளை ஸ்தாபிக்கிறது பேரல முடத்தனமாக விளக்கின்றனர்; அப்பொழுது உண்மையில் அவர் தம் முண்டய சொந்த அற்ப விருப்பங்களையும், அழித்துபோகும் அபிப்பிராயங்களையும் ஸ்தாபிக்கின்றனர். 'பான்' என் பதைப் பின்பற்றுகிறவன் மற்றவர்களோடு சண்டை செய்வதற்காக ஆயுதங்களை எடுக்கிறான். மெய்ப்பொருளைப் பின்பற்றுகிறவன் தன்னோடு சண்டை செய்வதற்காக ஆயுதங்களை எடுக்கிறான். மெய்ப்பொருள் மாறுதல் இல்லாததாயும், அழிவு இல்லாததாயும் இருக்கிறபடியால், அஃது உங்கள் அபிப்பிராயத்துக்கும் என் அபிப்பிராயத்துக்கும் வேறாக இருக்கிறது. நாம் அதனால் பிரவேசிக்கலாம்; அல்லது நாம் அதற்கு வெளியே இருக்கலாம்; ஆனால், நம்முடைய எதிர்ப்பும் நம்முடைய காப்பும் மிகை; அவை கம்மீது திருப்பி எறியப்படுகின்றன.

இரண்டு தலைவர்.

மாத்தர் 'பான்' என்பதால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டுக் கொய்யம், கிண்பெருகை, திரைநீறு குற்றஞ் சாட்டல், முதலிய ஊர்க் குணங்களுடையவர்களாய்த் தம்முடைய சொந்த மதம் மாத்திரம் உண்மை மதம் என்றும், மற்றவர்களுடைய மதங்கள் பொய் மதங்கள் என்றும் கூப்புகின்றனர். அவர் யிக ஆத்திரத்தோடு குணங்களைத் தபத மதத்தில் செர்க்கின்றனர். மெய்ப்பொருள் மதமாயின ஒரே ஒரு மதம் தான் உண்டு. 'பான்' என்னும் பிராந்தியமாயின ஒரே ஒரு பிராந்தியதான் உண்டு. மெய்ப்பொருள் ஒரு வேறு கூம் பித்தக அன்று; அது சபகயமற்ற, தாய்கையான, ஆதிப் புள்ள ஒர் அகம். எவன் மெய்ப்பொருளைப்பற்றி நித்தின் றுநே, அவன் எல்லாரோடும் சமாதானமாய் வாழ்கிறான்; எல்லாரையும் அன்பு நிறைப்புக்களால் பேராடிக்கிறான்.

நீங்கள் உங்களுடைய மனத்தையும், அடித்தையும் கடத்தையையும் மெளனமாக ஆராய்கின்றாயின், நீங்கள் மெய்ப்பொருளின் மக்களா, அல்லது 'பான்' என்பவரை வணங்குகிறவர்களா என்பதை நீங்கள் எளிதாகத் தெரிந்து கொள்ளலாம்; நீங்கள் ஐயம், பகைமை, பொருமை, காமம், கிண்பெருகை, முதலியவற்றின் நிறைப்புக்களை ஒளித்து வைத்திருக்கிறீர்களா? அல்லது நீங்கள் இத்தீய நிறைப் புக்களுக்கு விசேஷமாக ஊக்கத்தோடு பேராடுகின்றீர்களா? நீங்கள் முன் சொல்லியவர்களாயின், நீங்கள் எந்த மதத்தை அதுசரிப்பவர்களா கிருப்பினும், நீங்கள் 'பான்' என்பதோடு கட்டப்பட்டிருக்கிறீர்கள்; நீங்கள் பின் சொல்லியவர்களாயின், நீங்கள் வெளிப்படையாக ஒரு

சுரத்திக்கு மளர்க்கும்.

மதத்தையும் அநுசரிவாதவர்களா யிருப்பினும், நீங்கள் மெய்ப்பொருளைக் கோருகிற மாணுக்கர்கள். நீங்கள் காமக் குரோதமுள்ளவர்களா, மனம்போன போக்கில் போகிறவர்களா, சுய சாஸியங்களைப் போன்றவர்களா, எழுத்தறிவவர்களா, பொறியின்பங்களை அகற்றிவந்தவர்களா, 'யான்' என்று அகக்கரிக்கின்றவர்களா? அல்லது நீங்கள் சாத்த முன்னவர்களா, அமரிக்ஷை யுள்ளவர்களா, பரமபு முன்னவர்களா, ஒவ்வொரு வகைப் பொறியின்பத்தையும் நீத்தவர்களா, உங்களுக்குச் சொந்தமானதை விட்டுவிடச் சித்தமா யிருக்கிறீர்களா? நீங்கள் முத்தியவர்களாயின், உங்களுக்கு எழுவான் 'யான்'; நீங்கள் பித்தியவர்களாயின் நீங்கள் வேலிக்கும் பொருள் மெய்ப்பொருள், நீங்கள் ஐஸ்வரியங்களை அடைப முயல்வின்றீர்களா? நீங்கள் உங்கள் கஷித்தாரர்களுக்காக ஆத்திரத்துடன் சண்டை போடுகின்றீர்களா? நீங்கள் செல்வாக்குக்கும் தலைமைக்கும் அவாவுகின்றீர்களா? நீங்கள் டம்பத்திற்கும் தற்புகழ்ச்சிக்கும் இடம் கொடுத்திருக்கின்றீர்களா? அல்லது நீங்கள் ஐஸ்வரியங்களை ஆசையைத் துறந்து விட்டீர்களா? நீங்கள் எல்லாச் சண்டைகளையும் விட்டுவிட்டீர்களா? நீங்கள் யிகத் தாழ்ந்த இடத்தில் இருத்தலிலும், பிறரால் புறக்கணிக்கப்படுதலிலும் திருப்தியடைகின்றீர்களா? நீங்கள் உங்களைப்பற்றிப் பேசுதலிலும், உங்களைப் பெருமை உடையவர்களாக மதித்தலிலும் நிறத்திவிட்டீர்களா? நீங்கள் முத்தியவர்களாயின், நீங்கள் கடவுளை வணங்குகிறதாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தாலும், உங்கள் அகத்தின் கடவுள் 'யான்' தான். நீங்கள் பித்தியவர்களாயின், நீங்கள் கடவுளைத்

இரண்டாம் நிலைவர்.

துதிபாதவர்களை விருப்பிதும், வீடுகள் மிக மிக மேலான பொருளுடன் (கடவுளுடன்) வசித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

மேய்ப்பொருளின் அன்பினத் தெரிந்துகொள்ளுதல் குறிப்ப அடையாளங்கள் தெளிவானவை. அவற்றைப் புறிகொண்டபின்னர் "பக்கத் தோற்ற" யில் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:—

“அறிவினை அடைதல் உறுதினம் முயற்சி,
ஒருவினை குறிக்கோள், உயிர்க்கு உறுதெய்வம்,
அடங்கிய பசிகள், அஞ்சாமை, ஈகை,
அடக்கம், கடவுள் பால் அன்புடன் னேர்மை,
மெய்மை உறுதல், வெருளிகொள் ளாமை,
மற்றையோர் பெரிதா மதிப்பவர்க் களித்தல்,
இன்பம் தன்பம் இரண்டிலும் சமநிலை,
பிறர்க்கு உறுதெய்வம் பெருமை, இரக்கம்,
ஆகச் சிறிதும் அகக்கல் படைமை,
மெல்லிய தன்மை, மேம்பாடு உடைமை,
பொருமை, துய்மை, உறுதியுடைமை,
நிக்குஞ்சு தார்க்கெதிர்த் திக்குஞ்சுப் பரமை,
இவை அறி குறிகள் எம்முள் அரசே!
மேய்ப்பொருள் வழியில் மேவிநிற் போர்க்கே.”

மார்தர் பொய்ப்பொருளாய் 'பான்' என்பதன் தப்பு வழியில் சென்ற தமது தெய்வப் பிறப்பையும், பக்கித் தன்மையையும், மேய்ப்பொருளையும் மறந்தபொழுது, ஒரு வரை ஒருவர் மதிப்பதற்குக் கற்பனையான வகுப்புக்களை

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

வற்படுத்தி, மெய்ப்பொருளை உணர்தற்குத் தமது சொந்த மதத்தை அங்கீகரித்துப் பற்றிக் கொள்ளுகின்றனர். அதனால் மார்தர் ஒருவருக் கொருவர் விசேஷமாகப் பிரிக் கப்பட்டு, இடைவிடாத பகைமையும் சண்டையும், முடி விஸ்வரத தன்புறம் துக்கமும் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றன.

வாசகர்களே! நீங்கள் மெய்ப்பொருளை அடைதற்கு காடுகளிலிருக்களா? அதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான் உண்டு. 'யான்' என்பது இறக்கட்டும்; நீங்கள் இடைவரையில் விடாமல் பற்றிக்கொண்டிருந்த அவாக்களும், பகைகளும், கிருப்பங்களும், அபிப்பிராயங்களும், கருங்கிய எண்ணங் களும், துரிவாக்களும், உங்களுடத்திலிருந்து நீக்கட்டும்; அவை இனிமேல் ஒருபொழுதும் உங்களை அடிமையப்படுத்தாமல் இருக்கட்டும்; அப்பொழுது மெய்ப்பொருள் உங்க ளுடையதா விருக்கும். உங்களுடைய மதம் மதமைய எல்லா மதங்களிலும் மேலானதென்று கருதுவதை நிறுத்தி, தவாளமாகிய மேலான பாடத்தைப் படிப்பதற்குப் பணி வேடு முயலுவர்கள். சண்டையையும், துக்கத்தையும் உண்டு பண்ணுவதாயிே நீங்கள் வணங்குகிற இரகுகுகரே உண்மை யான இரகுகுகர்; உங்களுடைய சகோதரர்கள் உங்களைப் போலவே உண்மையோடும் ஊக்கத்தோடும் வணங்குகிற இரகுகுகர் பொய்யான இரகுகுகர் யன்னும் கொள்கையை உடனே விட்டு விடுங்கள். ஆனால், நீங்கள் பக்தி நெறியை ஊக்கத்தோடு வாடுங்கள்; பின்னர், ஒவ்வொரு பக்தனும் மனித சமுதாயத்தின் இரகுகுகள் என்று காண்பீர்கள்.

இரண்டு தலைவரீ.

‘பான்’ என்பதை விடுதல் புறப்பொருள்களின் துறத்தல் மாத்திரம் அன்று; அஃது அகப் பாவத்தையும், அகப் பொய்யையும் துறத்தலுமாகும். வினாவு உடைகளை விடுதலால், செல்வங்களைத் துறத்தலால், செ ஊவுகளை மதுத்தலால், மெதுவான வார்த்தைகளைப் பேசுதலால், இத்தகைய காரியங்களைச் செய்தலால் மெய்ப்பொருளைக் காண முடியாது. ஆனால், மின் பெருமையை விடுதலால், செல்வங்களின் அவாவைத் துறத்தலால், பொறியின்பங்களின் ஆசையை அடக்குதலால், சுகவ வேறுப்புக்களையும், சண்டைகளையும், குற்றம் காண்டலையும், சபதயத்தையும் விடுதலால், அகத்தில் சாந்தத்தையும் துய்மையையும் கொள்வதால், இத்தகைய காரியங்களைச் செய்தலால் மெய்ப்பொருள் காணப்படுகிறது. பித்திச் சொன்னவற்றைச் செய்வது, முத்திச் சொன்னவற்றைச் செய்தல் கள்ளத் தனமும், வெணிலேஷமும். ஏனெனில், பித்திச் சொன்னவற்றில் முத்திச் சொல்லியவை அடக்கி விருக்கின்றன, நீங்கள் வெவிலகத்தைத் துறந்து, ஒரு காட்டின் மத்தியில் அல்லது ஒரு குகையின் உள்ளே தனித்திருக்கலாம்; ஆனால், உங்கள் சபதயத்தை உங்களுடன் வைத்துக்கொண்டே விருப்பிக்கல்; அதனை நீங்கள் துறந்தால் ஒழிய, உங்களுடைய துரப்பாக்கியம் பெரிதாகவும், உங்களுடைய பிரமை ஆழ்ந்ததாகவும் இருக்கும். நீங்கள் இப்பொழுது எந்த இடத்தில் இருக்கிறீர்களோ, அந்த இடத்திலேயே இருந்து உங்கள் கடமைகளை வெல்லாம் செய்துகொண் டிருக்கலாம்; அப்படியிருந்தும், உங்கள் அசுப்பகையாகிய உலகப்பற்றை நீங்கள் துறக்கலாம். உலகத்தில் இருந்து கொண்டே உலகப்பற்

சாந்திக்கு மார்க்கம்.

நில்லாதிருத்தல், மிகமிக உயர்ந்த பூரணத்துவம்; மிகமிக இன்பகரமான சாந்தி; மிகமிக உயர்ந்த வேதநிலைய அடைவதற்கு வழி, 'பான்' என்பதைத் துறத்தல் மெய்ப்பொருளுக்கு வழி. ஆதலால்,

“அவ்வழி செல்லுக; அவாப்போல் துன்பிடு;
வெறுப்பின் துயரிடு; புறாறிபோல் காமிடு,
அவ்வழி செல்லுக; அருமினக பொன்றை
விடுத்தோன் நடந்தான் வெகுதூரம் தானே.”

'பான்' என்பதை நீங்கள் வெல்லும் காலையின், பன பொருள்களையும், அவற்றில் ஒன்றிற் கொள்ளுள்ள சம்பந்தங்களையும் நீங்கள் காணத் தொடங்குகிறீர்கள். எவன் காமத்தால் அல்லது குரோதத்தால், விருப்பு அல்லது வெறுப்பால் ஆளப்படுகிறானோ, அவன் ஒவ்வொன்றையும் தனது அத்தன்மைபோடு பொருத்திக்கொண்டு தனது சொந்தப் பிராந்திகளைப் பார்க்கிறான். எவன் சகல காமத்தினின்றும், குரோதத்தினின்றும், பகைத்தினின்றும், பகைபாதத்தினின்றும் பூரணமாக விடுபட்டிருக்கிறானோ, அவன் தன்னைத் தான் இருக்கிறபடியே பார்க்கிறான்; மற்றவர்களுக்கும் அவர்கள் இருக்கிறபடியே பார்க்கிறான்; எல்லாப் பொருள்களையும், அவற்றின் சரிபாண அளவுகளையும், சரிபாண சம்பந்தா சம்பந்தங்களையும் பார்க்கிறான். தான் தாக்குண தற்கு எதுவும், காப்பதற்கு எதுவும், பேணுவதற்குரிய உரிமை எதுவும் இல்லாதபடியால், அவன் சாந்தியாய் இருக்கிறான். அவன் மெய்ப்பொருளின் பூரண சாமரணியத் தன்மையை அடைந்துவிட்டான்; ஏனெனில்,

இரண்டு தலைவர்கள்.

மனத்தினுடையதும் அகத்தினுடையதும் பஷ்யாதமந்த, அமைதியான, இன்பகரமான நிலைமையே மெய்ப்பொருளின் நிலைமை. எவன் அந்த நிலைமையை அடைகிறானோ, அவன் தேவ தூதர்களோடு வசிக்கிறான்; பாம் பொருளின் பாதபீடத்தில் இருக்கிறான். பெரிய சட்டத்தை தெரிந்துகொண்ட பின்னர்; துக்கத்தின் மூலத்தைத் தெரிந்துகொண்ட பின்னர்; தன்பத்தின் மர்மத்தைத் தெரிந்துகொண்ட பின்னர்; மெய்ப்பொருள் விட்டிஷ் வழியைத் தெரிந்துகொண்ட பின்னர்; ஒருவன் எவ்வாறு சங்கடத்தில் அல்லது சூழ்நிலைகளில் ஸ்திபடுவான்? குருட்செத்தனமாகச் சபையமே கடும் உலகமானது, தன்னுடைய சொந்தப் பிராந்திகளின் மேகங்களால் சூழப்பட்டு, பெயர்யினுடையதும், 'பான்' என்பதனுடையதும் இருளால் மூடப்பட்டு, மெய்ப்பொருளின் நேரில ஒளியைப் பார்க்க முடியாதென்பதையும், 'பான்' என்பது இறந்த, அல்லது இறந்துகொண்டிருக்கிற, அகத்தின் பூரண சாமானியத் தன்மையை ஒரு சிந்தும் உணர்முடியாதென்பதையும் அவன் அறிவான். அப்படி யிருந்தாலும், தன்பத்தைக் கொடுக்கிற சாஸனது தக்கமன்களை ஒன்றன்மீதொன்றாக அடுக்கியபொழுது, அம் பரிசுளால் நகக்கி அமிழ்த்தப்பட்ட உலக உயிரானது அதனுடைய முடிவான அடைக்கல இடத்திற்கு ஒடும் என்பதையும், அக்காலம் முடிந்தபின் ஒவ்வோர் உயிரும் மெய்ப்பொருள்பால் வந்து சேரும் என்பதையும் அவன் அறிவான். சூதலால், அவன் எல்லாவிடத்திலும் கல்விஞர்ப்பக் கொண்டு, நெறி தப்பிய

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

மக்களிடத்துத் தந்தைகூட்டிடும் உருக்கமான இரக்கத்தோடு
எல்லாரையும் பார்க்கிறான்.

மாந்தர் மெய்ப்பொருளை உணரமுடியாத; ஏனெனில்,
அவர் 'பான்' என்பதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றனர்;
ஏனெனில், அவர் 'பான்' என்பதை உண்மை பென்ற
சம்பி நேசிக்கின்றனர்; ஏனெனில், அவர் வெளும் பிராந்தி
பாடிய 'பான்' என்பதே உண்மையான பொருளைன்று
சம்பிடுகின்றனர்.

'பான்' என்பதை நீங்கள் சம்புதலையும் நேசித்தலையும்
சித்ததிப் பொழுது, நீங்கள் அதனைவிட்டு மெய்ப்பொருள்
பால் றுவிடுங்கள்; நித்தியமான உண்மையைக் காண்பீர்கள்.

மனிதர்கள் பேரகம், இன்பம், வின்பெருமை என்னும்
மனக்களால் வெறி கொண்டிருக்கும் பொழுது, தாம் கொடு
காள் உயிர்வாழ வேண்டுமென்ற தாகம் அவர்களுக்குள்.
ஆழ்ந்து வளர்ந்து, தாம் ஸ்தூல சரீரங்களோடு நித்தியமாக
வாழலாமென்ற கனவுகளால் தாமே தம்மை ஏமாற்ற
கொள்ளுகள். ஆனால், அவர்கள் யிதைத்த வினைகளின்
விளைவுகளை அறக்கத் தொடங்கும்போது, தன்பழம்,
அக்கழம் வந்து சேர்கின்றன; அப்போது, அவர்கள்
அவற்றால் நசுக்குண்டும் தாழ்த்தப்படும், 'பான்'
என்பதையும், 'பான்' என்பதன் வெறிகள் எல்லாவற்றை
யும் துறந்து, அவர்கள் கோடு அகக்களோடு என்றும்
அழியாததாலும், எல்லாப் பிராந்திகளையும் அழிப்ப
தாலும் இருக்கிற நித்தியமான மெய்ப்பொருள்பால் வந்து
சேர்கிறார்கள்.

இரண்டு தலைவர்.

மாந்தர் தீமையிலிருந்து தன்மைக்கும், 'பான்' என்பதிலிருந்து மெய்ப்பொருளுக்கும், தக்கமாகிய இருப்பிலாவில் வழிவாகச் செங்கின்றனர்; ஏனெனில், தக்கமும், 'பான்' என்பதும் ஒன்றில் நின்று ஒன்று பிரிக்கப்பட முடியாதவை. மெய்ப்பொருளின் அமைதியிலும் துணர் தத்திலும் மாத்திரம் எல்லாத் துக்கங்களும் நீங்குகின்றன. நீங்கள் தென்கொலமா வளர்த்துவந்த விருப்பங்கள் நிறைவேறாமல் போன காரணத்தால், அவ்வது நீங்கள் எதிர்பார்த்தபடி ஒருவர் நடந்துகொள்ளாத காரணத்தால் நீங்கள் ஆசைபங்கம் அடைகிறீர்களாயின், அதற்குக் காரணம் நீங்கள் 'பான்' என்பதைப் பற்றிக்கொண்டிருந்தலே. நீங்கள் உங்கள் நடத்தைக்காக இரங்குகிறீர்களாயின், அதற்குக் காரணம் நீங்கள் 'பான்' என்பதற்கு இடம் கொடுத்திருப்பதே. ஒருவன் உங்கள்பால் நடந்துகொள்ளும் தன்மையிலிருந்து நீங்கள் மனஸ்தாபமும் மனவருத்தமும் அடைகிறீர்களாயின், அதற்குக் காரணம் நீங்கள் 'பான்' என்பதை வளர்த்துக்கொண்டிருப்பதே. பிறன் ஒருவன் உங்களுக்குச் செய்த செயலால், அவ்வது உங்களைப்பற்றிச் சொல்லிய சொல்லால் நீங்கள் துன்புறுகிறீர்களாயின், அதற்குக் காரணம் நீங்கள் 'பான்' என்பதன் துன்பகரமான வழியில் நடந்துகொண்டிருந்தலே. எல்லாத் துன்பங்களும் 'பான்' என்பதற்குச் சொந்தமானவை. எல்லாத் துன்பங்களும் மெய்ப்பொருளில் முடிவு அடைகின்றன. நீங்கள் மெய்ப்பொருளில் பிரவேசித்து மெய்ப்பொருளை அடைந்த பொழுது, ஆசைபங்கமும், அவமானமும், மனவருத்தமும்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

அடைபயாட்டர்கள்; துக்கம் உக்களித்திலிருந்து பறந்து
போய்விடும்.

'பான்' ஆன் மரணை அடைக்கும் சிவையே;
சதவைத் திறக்கும் காலவன் கடவுளே;
அவன் அழைக்கும்போழ் தவன்பின் செல்லு;
அவன்கொறி இருளிற் செல்லுமொளி சேர்க்குமே.

உலகத்தின் துக்கமானது அது நன்னாலேயே விளை
கித்தக் கொள்ளப்பட்டது. துக்கம் ஆன்மாவைச் சுத்தப்
படுத்தி ஆழப்படுத்துகின்றது. துக்கத்தின் சுறு மெய்ப்
பொருளின் முதல்.

நீங்கள் அதிகமாகத் துன்பப் பட்டிருக்கிறீர்களா ?
நீங்கள் ஆழமாகத் துக்கம் அனுபவித் திருக்கிறீர்களா ?
நீங்கள் வாழ்க்கையின் பிரகிளைகளைப்பற்றி ஆத்திரத்தோடு
சிந்தித் திருக்கிறீர்களா ? ஆம் என்றால், நீங்கள் 'பான்'
என்பதனோடு அமர் செய்வதற்கும், மெய்ப்பொருளின்
மாணாக்கன் ஆவதற்கும் தகுதி உடையவர்கள்.

'பான்' என்பதனை விடுவதற்குரிய அவசியத்தைக்
காணாத அறிவில், பிரபஞ்சத்தைப்பற்றி முடிவில்காத
கோட்பாடுகளை உண்டாக்கி, அவற்றை மெய்ப்பொருள்
என்று சொல்லுகிறான்; ஆனால், கல்வெழுக்கத்தைச்
கொண்டு அய்வொழுக்க கெளரியில் கோர ஒழுக்கங்கள்; ஒரு
காலும் மாறுதலும், கோட்பாட்டில் அடங்காததுமான
மெய்ப்பொருளை நீங்கள் காண்பீர்கள். உங்கள் அகத்தில்
மெய்யாகிய பரிசைச் செய்யுங்கள்; அதற்குச் சபகய மற்ற

இரண்டு தலைவர்.

அன்பும் ஆழ்த்துணர்ந்த இரக்கமுமாகிய நீகரே இடைவிடாத பாய்ச்சுகங்கள்; அதில் அன்போடு பொருந்தாத சினைப்புக் களும் உணர்ச்சிகளுமாகிய பறவைகள் விழாதபடி காத்து வராதவர்கள்; உங்களுக்குத் தீமை செய்தார்க்கு கண்ணம் செய்யுங்கன்; உங்களை வெறுத்தாற்பால் அன்பு பரபாட்டுங்கள்; உங்களைக் கடினமாக நடத்துகிறவர்களை இதமாக நடத்துங்கள்; உங்களைத் தாக்கியொழுது மெனமமாக இருங்கள்; அவ்வாறே உங்கள் சபைய விருப்பங்களை பெல்லாம் அன்பாகிய சுத்தத் தங்கமாக மாற்றுகன்; 'யான்' என்பது மெய்ப்பொருளில் மறைத்து போய், பின்னர், நீங்கள் அடக்கமாகிய தெய்வ உடைபால் உடுத்தப்பெற்று, பணிவாகிய ஏரில் பூட்டப்பெற்று, ருத்ரமற்றவர்களாய் மனிதர்களுள் நடப்பீர்கள்.

மேலிந்தசோ தானே! மெய்ப்பொரு ளிறைபால்
முயற்சியும் சண்டையும் முடிவடைத் திடுக்கான்,
மெய்ப்பொரு ளுடைய மென்புண் ள் கிரும்பி
'யான்' எனும் பாசியில் ஏன்செல் இன்று?

மறம்புரித் தலையின் வழியுள் துயிரின்
இன்பரீ சோடையோ டன்பார் மகரினம்;
வந்திளைப் பாறு; கண்டிடு தலைகடை;
தேடுவோன்*படுவோன்; காண்போன் † படுவோன்.

சின்னடை இறைவன் செவ்வொழு மலைவன்;
காற்றில் பறக்கும் காணில் வாழ்வான்;
தவர்களை யுளிர்த்தும் மணலார் வழிகளில்
அவன்மந் திரவும் தறிந்திடல் ரீபே.

*படுவோன்—தேடப்படுவோன். † படுவோன்—காணப்படுவோன்.

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

நின்னுடை அரசன் பொன்னடிச் சடைநனை
'யான்' எனும் பரையில் தேடுதல் விடுவாய்.
அவன்கொளின் இனிமையை அவாவுதின் கேட்க;
விராது வெந்தகை செங்கொளாய் நீயே.

அழியிடம் விடுவாய்; அனைத்தும் தறப்பாய்;
கிரும்பிய வெல்லாம் கிட்டொன் திகழாய்,
உன்னுள கொகிறுள் பொன்னெனச் சொன்றிடு;
கீயன், பரிமன், மாழிலான் அங்குளன்.

மௌன அகத்துள் வாழ்கிறான் அவன்தான்;
மறமும், துக்கமும், வருத்தி அகைதனம்
நீற்க)அவன் ஆனந்த நீரில் மூழ்குவாய்;
உன்னுயிர் வேண்டிய உரைப்பான் அவனே.

மெலிந்தசோ தானே ! விடுஅமர் முயற்சி;
காண்பாய் சாந்தியைக் கடவுளின் அகத்தே.
'யான்' எனும் பரையில் அகைதலை நிறுத்தி
வந்துடன் மெய்ப்பொருள் வன்புணல் பருகுவாய்.

ஆன்ம வலிமையை அடைதல்.

இன்பத்தையும் உற்சாகத்தையும் புதுமைகளையும் காடுகிற, எப்பொழுதும் எககத்தற்கோ அழுதற்கோ காடுகிற, பலத்தையும் நிலைப்பையும் வலிமையையும் காடாத, ஆனால் பலவீனத்தைப் பின்பற்றித் தம்மிடமுள்ள பலத்தைத் தொலைப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கிற, ஆடவரும் மகளிரும் உலகத்தில் சிறந்திருக்கின்றனர்.

உண்மையான வலிமையையும் செல்வாக்கையுமுடைய ஆடவரும் மகளிரும் சிலரே; ஏனெனில், வலிமையை அடைவதற்கு அவசியமான தீயாகத்தைச் செய்தற்குச் சிலரே தயாராயிருக்கின்றனர்; பொறுமையோடு ஒழுக்கத்தை வளர்ப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறவர் அங்கிலும் சிலரே.

உங்களுடைய நிலையற்ற நிலைப்புக்களாலும் மனோ வெழுச்சிகளாலும் ஆளப்படுதல், நீங்கள் பலவீனமாயும் வலிமைபற்றும் இருக்கற்கே; அச் சக்திகளைச் சரிவாக அடக்கிபாள்தல் நீங்கள் பலமாயும் வலிமையுற்றும் இருக்கற்கே. பலத்த மிருகக் காமக் குரோதங்களை யுடைய மனிதர் மூர்க்கத்தனத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர்; ஆனால், அது வலிமை பன்றி. அந்த வலிமையின் தாதுங்கள்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

இருக்கின்றன; ஆனால், உயர்ந்த அறிவைக்கொண்டு மூர்க்கத் தனத்தைப் பழக்கிக் கீழ்ப்படுத்திய போதுதான் உண்மையான வலிமை ஆரம்பமாகின்றது; அறிவினுடையவும் ஞானத்தினுடையவும் உயர்ந்த நிலைகளைத் தாம் அடைந்த போதுதான் மனிதர் வலிமைபுடையவராகக்கூடும்.

ஒரு பலவீனனுக்கும் ஒரு பலவானுக்கு முன்ன வித்தி வாகம் அவருடைய விருப்பத்தின் பலத்தைப் பொறுத்த தன்மை; (எனெனில், பிடிவாதமுள்ள மனிதன் வழக்கமாகப் பலவீனனாகவும் மடைப்பனாகவும் இருக்கிறான்.) ஆனால், அவருடைய அறிவுடைமையில் நிலைபெறிக் காட்டும் மனச் சகன்தின் உற்சவையைப் பொறுத்தது.

இப்பத்ததை கொடுக்கின்றவர்களும், உற்சாகத்தை கொடுக்கின்றவர்களும், புதுமைப்பின்பின் செல்வின்றவர்களும், மனோவெழுச்சிக்கும் மனோவுணர்ச்சிக்கும் ஆளாகின்றவர்களும், சமாதானத்தையும், உறுதிப்பாட்டையும், செல்வாக்கையும் கொடுக்கும் கொள்கைகளைப்பற்றிய அறிவில் லாதவர்களே யிருக்கிறார்கள்.

தன் மனோவெழுச்சிகளையும் கவல விருப்பங்களையும் தடுத்து, தன்னுள்ளிருக்கிற மிக உயர்ந்ததும் மிக அமைதி வாய்ந்ததுமான தன் அறிவை ஆதாரமாகக் கொண்டு, ஒரு கொள்கையை உறுதிவாகக் கடைப்பிடித்து ஒழுக்கத் தொடங்கும் காலத்தில் ஒரு மனிதன் வலிமையை வளர்க்குமா என்பதே இது.

ஆன்ம வலிமைவை அடைதல்.

தன்னதில் மாறாத-தத்துவங்களைக் காண்டல் மிக மிக உயர்ந்த வலிமைவை உடனே அடைவதற்கு ஆதாரமும் உருமமும் ஆகும்.

அதிகமாகத் தேடிப் பிள்ளும், தன்ப்பட்ட பிள்ளும், தியாகஞ் செய்த பிள்ளும் நித்தியப் பொருளின் ஒளி ஆன்மாயித விசம்போது, ஒரு தெய்வ அமைதி உண்டாகின்றது; சொல்ல முடியாத பேரின்பம் ஒதிருதலத்தை மெழுவிகின்றது.

அத்தகைய நித்தியப் பொருளை எவன் காண்டானோ, அவன் அலைந்து திரிதலை விட்டுச் சமாதானமாகவும், தன்னை அடக்கி யாண்டு கொண்டும் இருக்கிறான். அவன் "காமம் குரோதங்களுக்கு அடிமைபயிடுத்தலை" விட்டு, விதியாகிய கோவிலை எழமானாயிருந்து கட்டுகிறான்.

ஒரு கொள்ளைபாஸ்கல்லாமல், தன்னால் ஆளப்படுகிற மனிதன், தனது சுய சுவசொளகரியங்களுக்கு அபாயம் வரும்போது முதலு காட்டி ழுகிறான். தனது சுய வன்மை களைக் காப்பதற்கும், அகத்திற்குக் கேடுவராமல் தடுப்பதற்கும், ஆழ்ந்த எண்ணமுடையவனு விருக்கிறபடியால், அவன் அதற்கு உதவும் எல்லா வழிகளையும் சிவாயமான வழிகளென்று கருதுகிறான். தனக்குத் தானே சத்தரு வெற்பதைக் காணமுடியாத விதத்தில் தன்னையே மிகமிகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற படியால், அவன் தனது விரோதிக லிடமிருந்து தன்னை எப்படிப் பாதுகாத்தும் கொள்ளல மென்று இடைவிடாது சதியாலோசனை செய்துகொண்டிருக்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

கெழுன். அத்தகைய மனிதனுடைய வேலை தான் தாளாகப் போகின்றது; ஏனெனில், அது மெய்ப்பொருளினின்றும் விலகியுள்ளதும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தன்னை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிற முயற்சிகளெல்லாம் நாம் அடைகின்றன; அழிக்க முடியாத ஒரு கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிற வேலை மாத்திரம் நிலை நிற்கின்றது.

ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த நுழுகின்ற மனிதன், எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் அமைதியாகவும், அச்சமில்லாமலும் தன்னை அடக்கி பாண்டு கொண்டிருப்பான். மெய்ப்பொருளை விடுவதா, அல்லது தனது சரீர சௌகரியங்களை விடுவதா என்ற சோதனைக்காவும் வரும் போது, அவன் தனது சரீர சௌகரியங்களை விட்டுவிட்டு உறுதியா விருக்கிறான். சித்திரவதை அல்லது மாணம் வருவதானாலும், அஃது அவனைத் தடுக்கவாவது, மாற்றவாவது முடியாது. 'பான்' என்னும் மனிதன் தனது சொல்லத்தை இழத்தலையும், தனது சௌகரியங்களை இழத்தலையும், தனது உயிரை இழத்தலையும் மிகுந்தப் பெரிய ஆபத்துக்களாகக் கருதுகிறான். ஒரு கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த நுழுகும் மனிதன் இந்த சம்பவங்களை மிக அற்பமானவைகளாகவும், மெய்ப்பொருள் இழப்போரீழ் நுழுக இழப்போரீழ் ஒப்பிடத் தக்கவையல்லவென்றும் கருதுகிறான். மெய்ப்பொருளைக் கைவிடுதலே அவனுக்கு ஒர் ஆபத்தென்று சொல்லத் தக்கது.

சங்கடமலத்தான் யார் யார் இருளின் அடிமைகள்,

ஆன்ம வலிமையை அடைதல்.

பார் பார் ஒளியின் மக்கள் என்று நிர்மானிப்பது, அச் சூதத்தம் விபத்த, அழிவு, இயக்க இவை வருவதால்தான் செம்மறி ஆடுகளிலிருந்து வெள்ளாடுகளைப் பிரித்துக் காட்டுவது; வலிமைபுள்ள ஆடவர்களையும் மகளிர்களையும் பிற்காலத்தவருடைய மதிப்புக்குப் பார்த்து காக்குவது.

ஒரு மனிதன் தனது உடைமையை அடையிக்கும் படிபாசு விடப்பட்டிருக்கிற காலமெல்லாம் சாத்தி, சகோதரத்வம், போன்பு இவற்றின் கொள்கைகளைக் கைக் கொண்டு கம்பியும் இருக்கும்படி தன்னைச் செய்துகொள்வது அவனுக்கு எளிதாயிருக்கும். ஆனால், அவனுடைய அல்லவதுபாசங்களுக்கு ஆபத்த வரும்போது, அல்லது அவனுடையபாசங்களுக்கு ஆபத்த வருகிறதான அவன் நினைக்கும்போது, அவன் சண்டைக்காக உடைத்துச் சத்த மிடுவானாயின், அவன் சாத்தி, சகோதரத்வம், போன்பு, இவற்றைக் கொண்டிருக்க வில்லை பென்றம், சண்டை, கய நயம், வெறுப்பு இவற்றைக் கொண்டிருக்கிறதாலும் காட்டு இரான்.

தனது உடை உடைமை ஒவ்வொன்றையும் இழக்கும் படிபாசு நிலைமை ஏற்படும்போதும், தன் மதிப்பையும் உயிரையும் கூட இழக்கும்படிபாசு நிலைமை ஏற்படும் போதும், தனது கொள்கைகளைக் கைவிடாதவனே மனிதன்; தனது ஒவ்வொரு சொல்லும் செயலும் நிலை கிற்கச் செய்யும் மனிதன், பிற்காலத்தார் கணப்படுத்தி மரிபுகை செய்து வணங்கும் பெருமைவாய்ந்த மனிதன். தமக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டிருத்ததும், தாம் பூணாமா

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

சம்பிரதிருத்தது மாண தெய்வ அன்பைக் கடைபிடி மறத்து
ஏகோநீர் மிகமிகக் கொடிய துன்பத்தையும் கஷ்டத்தையும்
அனுபவித்தார்; இன்று இவ்வுலகம் அவருடைய பாடா
லிந்தங்களில் ஆனந்த பரவசத்துடன் சாத்திரங்கமாக
விழுந்து சமஸ்கரிக்கின்றது.

ஆன்ம உண்மைகளைக் காணும் அக ஒளியையும்
அறிவையும் தவிர, ஆன்ம வலிமையை அடைவதற்கு
வேறு வழி இல்லை; அடிக்கடி கிரிஸ்பாத்தாலும் அப்பியெஸிப்
தாதுமே அவ்வாண்ம உண்மைகளைக் காணமுடியும்.

தெய்வ அன்பை கடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; அதனைப்
பூரணமாக அறிந்துகொள்ளும் நோக்கத்துடன் அதைப்
பற்றி அமைதியோடும் சுகமூர்த்தியோடும் திபானியுங்கள்,
அதனுடைய மின்சார ஒளியை உங்கள் பழக்கங்கள், உங்கள்
செயல்கள், மற்றவர்களோடு நீங்கள் கொள்ளும் உறவு,
நீங்கள் பேசும் பேச்சு, உங்கள் ஒவ்வொரு கிரிஸ்பு, கிருப்
பம், இவற்றில் காட்டுங்கள். இவ்வழியில் நீங்கள் முயலும்
போது, தெய்வ அன்பு மேன்மேலும் என்னுடைய உங்களுக்குத்
தெரியும்; உங்கள் சொந்தக் குறைகள் மேன்மேலும் தெளி
வாக உங்களுக்குத் தென்படும், உங்களைப் புது முயற்சியில்
கொடுத்தும்; அவ்வழியாத அன்பின் ஒப்பற்ற மகத்த
வந்தை ஒரு ஊனம் தரிசனம் செய்துகொள்ளும், பின்னர் ஒரு
போதும் நீங்கள் உங்கள் பலவீனத்தில், உங்கள் சுயசேவ
தில், உங்கள் குறைபாட்டில் இருக்கமாட்டீர்கள்; அந்த
அன்புக்குப் பொருத்த மற்ற ஒவ்வொரு அப்சத்தையும்

ஆன்ம வலிமையை அடைதல்.

கைவிட்டு, அதற்கு முழுப் பொருத்தமாக உங்களைச் செப்து கொள்ளும் வகையில், நீங்கள் அதனைப் பின்பற்றிச் செல்வீர்கள். அன்பிற்கு ஒற்றுமைவாய் அக நிலைமையே ஆன்ம வலிமை. ஐய்மை, கருணை போன்ற ஆன்ம உண்மைகளை எடுத்து அவற்றைப்பற்றியே நிபாணித்து, அவற்றை மேன்மேலும் அப்பிவிடுங்கள்; உங்கள் ஆன்மாவின் ஒவ்வொரு மாகம் நீங்கும் வகையிலும், உங்கள் ஒழிந்தபத்திலிருந்து கடினத்தன்மையும், குற்றங்களாண்டலும், இரக்கமின்மையும் நீங்கும் வகையிலும் நீங்கள் இடைவழியில் கிணரதவர்களாகி, மெய்ப்பொருள்பால் சேருவீர்கள்.

இந்த உண்மைகளை நீங்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அறிந்து, உணர்ந்து, எம்புகின்றீர்களோ, அவ்வளவுக் கெவ்வளவு ஆன்ம வலிமையை அடைவீர்கள்; அந் வலிமை உங்களிடத்திலும், உங்கள் மூலமாகவும், மேன்மேலும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அமைதி, பொறுமை, சமநிலை இவற்றின் வடிவங்களாக வெளிப்படும்.

அமைதி மேலான தன்னடக்கத்தைக் காட்டுகின்றது; உன்னதமான பொறுமை தேய்வ ஞானத்தின் அறிகுறியாகின்றது; வாழ்க்கையின் கடமைகளுக்கும் சிதறல்களுக்கும் மத்தியில் அகைக்கப்படாத தன் அமைதியைக் கொண்டிருத்தல் அவ்வமைதியுடைபார் ஆன்ம வலிமையுள்ள மனிதர் எனக் காட்டுகின்றது. உலகத்தில் உலகத்தானா அபிப்பிராயத்தைப் பின்பற்றி வாழ்தல் எனினு; தனித்த இடந்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

நில் தனது சொந்த அபிப்பிராயத்தைப் பின்பற்றி வாழ்தல் எனினு; ஆனால், எவன் உட்பத்தின் மத்தியில் ஏகாந்தத்தின் பூரண இனிமையை அனுபவிக்கிறானோ, அவனே பெரிய மனிதன்”.

அமைதியின் கிறைவே அற்புதங்களைச் செய்யும் வகிமைக்கு மூலம் என்று சில பேரடிகள் கூறவேண்டுமன். உண்மையில், எவ்வளவு பெரிய இடியும் தன்னைப் பாதிக்க முடியாத விதத்தில் எவன் தனது மனோ சக்திகளை அடக்கி ஆள்கிறானோ, அவன் அச் சக்திகளைச் சாமர்த்தியமாகச் செலுத்தி கடாத்தும் திறமையை உடையவனாக இருப்பான்.

தன்னடக்கத்தில், சார்த்தத்தில், சமாதானத்தில் வளம் தல், பலத்திலும், வலிமையிலும் வளர்தலேயாம்; ஒரு கொள்கையில் உங்கள் சித்தத்தையே ஏகாக்கிப் படுத்தினாலே தான், நீங்கள் அக் கொள்கைப்படி வளர்க்கி உடையக்கூடும். ஒரு குழந்தை எவ்வித உதவியும் இல்லாமல் நடப்பதற்குப் பலமுறை எத்தனங்கள் செய்து பல முறை தவறி விழுந்து, கடைசியாக நடத்தல் போல, நீங்கள் முதலில் தனிமைபாடி உட்பதற்கு எத்தனித்து வலிமை மார்க்கத்தில் பிரவேசித்தல் வேண்டும். மனிதர்களுக்குள் நீங்கள் நிமிர்ந்து தனிமைபாடி நடந்து செல்லும் திறமையை அடையும் வகையில் வழக்கம், சம்பிரதாயம், ஐதிகம் என்னும் கொடுமைகளை உடைத்தெறிவ வேண்டும். உங்கள் சொந்த அறிவை நம்புங்கள்; உங்கள் மனச்சாஸிக்கு ஒத்து நடங்கள்; உங்கள் அக விளக்கைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கள்; புற விளக்குகளைச்

ஆன்ம வலிமையை அடைதல்.

லாம் சொன்னியாப்பிச்சாகடன், நீங்கள் அறிவற்றவர்க ளென்றும், உங்கள் அறிவு பிழைபட்டதென்றும், உங்கள் மனச்சாஷி முழுக் கோணலானதென்றும், உங்கள் அக விளக்கு இருளென்றும் சொல்பவர்கள் பலர்கள் இருப்பா ர்கள்; அவர்களுடைய சொற்களைக் கவனிக்காதீர்கள், அவர் கள் சொல்வது உண்மையாகிடுப்பின், நீங்கள் ஞானத்தை நுகறிதவர்க ளானபடியால் நீங்கள் அவ்வுண்மையை விரை வில் தெரிந்து கொள்வது நன்மையே; உங்கள் சக்திகளை உபயோகித்து அவ் வுண்மையை நீங்கள் காணக்கூடும். ஆதலால், உங்கள் மார்க்கத்தில் நீங்கள் கைசியமாகச் செல் னுங்கள். உங்கள் மனச் சாஷி உங்களுக்குச் சொந்தமானது; அதனைப் பின்பற்றிச் செல்பவன் ஆன்மதன்; மற்றொருவ னுடைய மனச் சாஷியைப் பின்பற்றிச் செல்பவன் அடிமை. நீங்கள் அநேக தடவை தவறி விழலாம்; அநேக காயங்களை அடைவலாம்; அநேக குத்துகளைச் சிறிது காலம் பெறலாம்; ஆனால், உங்கள் வெற்றி வெகு சமீபத்தில் இருப்பது உண்மையென்றும் உறுதி யென்றும் நம்பி, விசுவாசத்தோடு முன் செல்லுங்கள். ஒரு பாறையை, ஒரு கொள்கையைத் தேடுகன்; அதனைக் கண்டதும் அதனை நன்றாகப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்; அதனை உங்களுக்கு ஆதாரமாகக் கொள் ளுங்கள்; அகையாமல் நீங்கள் அதனோடு சேர்த்து, உபவதத்தில் அலைகளையும் புயல்திணையும் வெல்லும் வகை யில், நீங்கள் அதன்மேல் அகையாமல் நில்லுங்கள்.

சுபகலம், எந்த உருவோடு உடையதாலினும், சிதறா தும், பலதீனமும், மசனமும் ஆகும்; பரகலம், அதன்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

ஆன்மக் காட்சியில், ஒன்று படுதலும், பலமும், உயிரும் ஆகும். ஆன்ம வாழ்க்கையில் நீங்கள் வளர்ந்து, உன்மைக் கொள்கைகளை உறுதிபாசப் பற்றிக்கொண்ட காலத்தில், நீங்கள் அக் கொள்கைகளைப் போலவே அழகும் அகையாத தன்மையும் உடையவர்கள் ஆவீர்கள்; அவைகளின் அழிபாத சாத்தின் இனிமைகளை அனுபவிப்பீர்கள்: அகக் கடவுளின் அழிபாத நித்தியமான தன்மையை அடைவீர்கள்.

ஆன்ம வலிமைமைய அடைதல்.

விதியின் கடுங்கும் அடிமைகளே
 குழப் படும் தாழ் தன்மை
 சாப்பொடு தன்மையும் சோகையும் எதிர்த்து
 வெதப்பெனும் புலகை மேலே நிமிர்ந்து
 நிற்கும் ஒழுக்க நிலைபகைந்
 தன்பம் எங்கும் அம்புகள் அணுகா.

மேளன வலிமைபால் மகிமைபொடு சாத்தி
 அமைத்து நிற்குநன்; அகையான்; திரும்பான்,
 தவரது பவிர்க்கும் இருள்ளோ ரத்திங்
 பொறுமைபோடு துதியால் நிற்குநன்; காணம்
 அவனுக் கடிபணி கின்றது;
 சாகையும் விதிகையும் தன்குநன் உகைத்தே.

அவனைச் சுற்றி வெகுளியின் பயங்கர
 மின்னல்கள் தடி விளைபாடு கின்றன;
 அவனது தலைமேல் கசக இடிகள்
 முழங்கு கின்றன; அவன் அரை கின்றிலன்;
 அவனை அகைகொலை ஆற்றா,
 காலமோ ஓடத்தைக் கடந்தவ னாதலால்.

அழிபா அன்பால் ஆனப் படுகிற
 அவனுக் கச்சம் பாதித் உளது?
 மாறு மேய்ப்போதுள் மேலிய அவன்தான்
 இலாபகட் டங்கள் எவ்வளம் காண்பான்?
 நித்தியத் துவத்கைப் பெற்றதாம்
 அகைகின் நிலன்கான் நிழல்வர் தேருக்கால்.

சாந்திக்கு மார்க்கம்.

"அவன் இற வாதவன்; அவன் ஒளி; மெய்ப்பொருள்;
எதிர்காலம் உணர்த்தும் இறை" எனச் சொல்மின்.
அவன் அவ் வுயர்நிலை அடைந்தான் விருப்பொடு
கடவுள் மகிழ்வரின் உடையை உடுத்தே
இரவின் கொடிய இருளில்
கடவுட் டன்மைபை இடைவிடா தன்னியே.

சுயநயமற்ற அன்னை அநுபலித்தல்.

காடு முரடான ஒவ்வொரு கல் துண்டிலும் ஒர் அழகிய பொருளையும், அதனைக் காடிக்குக் கொண்டு வருவதற்குக் கைதேர்ந்த ஒரு கல்தச்சன் வாலையும் மிக்கேல் சூங்கிளே என்பவர் கண்டார். அவ்வாறே, ஒவ்வொரு மனிதனும் தேய்வ சோதபம் இருக்கிறது; தன்னைக் காடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு கம்பிக்கையாகிய கைதேர்ந்த கல்தச்சனையும் பொறுமைபாசிய கல்லுளியையும், அஃது எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. அக் தேய்வ சோதபம் குற்றமற்றதும் சுயநயமற்றதமான அன்பாக வெளிப்பட்டு அது பலிக்கப் படுகிறது.

ஒவ்வொரு மனித நயிருதயத்திலும் தேய்வ-அன்பின் சக்தி ஆழந்து மறைந்திருக்கிறது; அஃது ஊடுருவிப் புக முடியாத திண்ணமான பல திசைகளால் மூடப்பட்டிருக்கிறது; அதனுடைய பரிசுத்தமான, குற்றமற்ற சாராயம்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

அழிபாசமையும் கித்தியத்தையும் ஆகும். அது மனித னிடத்தான் மெய்ப்பொருள். அது கடவுளுடைய அம்சம்; அஃது உண்மையானது; அழியில்லாதது. மற்றைய பொருள்களெல்லாம் மாறதல் அடைகின்றன, அழிந்து போகின்றன; இதுமாத்திரம் மாறதல் அடைவாமலும் அழிவாமலும் இருக்கின்றது; மிகமிக உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை இடைவிடாது கடைபிடிப்போடு அப்பிவிட்டு, இந்த அன்பை அனுபவித்தலும், அதில் வாழ்ந்தலும், அதனைப் பூரணமாக அறிதலும் அழியாத தன்மையுள் பிரவேசித்தலுக்கும், மெய்ப்பொருளோடு ஒன்றாவதற்கும், கடவுளோடு ஐக்கிய மாவதற்கும், எல்லாப் பொருள்களின் மத்திய ஒத்தியத் தோடு ஏகமாதற்கும், எம்முடைய சொந்தக் கடவுட் டன்மை யையும் அழிவாத தன்மையையும் அறிவதற்கும் செறி க்களாம்.

இந்த அன்பை அடைதற்கும், அதனை அறிந்த அது பவித்ததற்கும் ஒருவன் பெரிய பிடிவாதத்தோடும் கடைபிடிப்போடும் தனது திருநெய்தலும் மனத்திலும் வேலைசெய்ய வேண்டும்; எப்பொழுதும் தனது பொதுமைகளைப் புதிதாய் கிக்கொண்டும், தனது கம்பிக்கையைப் பணப்படுத்திக் கொண்டும் இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், தேய்வ சோரும் தனது பூரண நிலைய அழகுடன் வெளிப்படுவதற்கு முன்னர் காம் விடவேண்டியவை பல உண்டு.

கடவுளைச் சேர்தற்கும் அடைதற்கும் முயற்சித்தே மனிதன் பூரணமாகப் பரிசுஷிக்கப்படுவான்; இப் பரிசுஷி துள்ளியமைவாதது. ஏனெனில், மெய்ப்பொருளைத்திற்கும்

சுபதயமற்ற அன்னப அநுபவித்தல்.

உஷ்டன்மைக்கும் ஆகாமான உயர்ந்த பொதுமைகள் ஒருவன் வேறு எவ்விதமாகவும் அடைப முடியாது. அவன் அபிவிருத்தி அடையும் காலத்தில் அவனுடைய வேலைகளெல்லாம் பயனற்றவைவராத் தோன்றும்; அவனுடைய முயற்சிகளெல்லாம் பிரயோஜனமற்றவைவராத் தோன்றும். அவசரமாக வேலைசெய்தல் அவனுடைய சொற்பந்தம் செறித்தாகிவிடும். ஒரு கால், அவன் தனது வேலை அசைமமாக முடித்துவிட்டதென்று நினைக்கும்போது, அவன் நெய்வ-அன்பின் அழகிய உருவமென்று நினைத்துக்கொண்டிருந்த பொருளானது முழுவதும் அழிக்கப்பட்டிருக்கவும், அவன் தனது வேலையைத் தனது முந்திய கஷ்டத்தோடு திரும்பி ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றும் காண்பான். ஆனால், எவன் மேலான பரம்பொருளை அபரோகக்ஷமாக அறிவதற்கு உறுதியாக முயற்சிக்கிறானோ, அவன் தோல்வி என்னும் ஒன்று உண்டென்று அங்கேரிக் காட்டான். தோல்விகளெல்லாம் வெறுக் தோற்றமே தவிர, உண்மை அல்ல. ஒவ்வொரு தவறுதலும், ஒவ்வொரு விழச்சியும், ஒவ்வொரு சுபகரச் செயலும் படித்தமுடிந்த ஒரு பாடமாம்; அது பசித்த முடிந்த ஓர் அனுபவமாம். அதிலிருந்து ஞானமாவிய தங்கத் தாணியம் ஒன்று உண்டாகும்; அஃது அவனுடைய உயர்ந்த இலாபியத்துத அடைவதற்கு உதவி செய்யும்.

ஒவ்வொரு பாவச் செயலையும் கம் காலக், மிதித்து ஒழித்த மேல் ஏதும் ஓர் ஏனியை காம் செய்துகொள்ளலாம் என்று தெரிதல், கம்மைக் கடவுளிடத்துக் கொண்டுபோய்ச்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

சேர்க்கும் வழியில் புருதலாம். இவ் வுண்மைகளைத் தெரிந்துள்ள ஒருவனுடைய தவறுதல்கள் செத்துப்போன செயல்கள் குப்பைகளாம்; அவற்றினின்ற அவன், பழக்கங்கள் மேல் ஏறுதல் போல, மேலான நிலைகளுக்கு ஏறுகொண்.

உங்கள் தவறுதல்களை நீங்கள் மேல் செல்வதற்குரிய பழகவென்று அறிவிக்கலானால், உங்கள் துக்கங்களும் துன்பங்களும் நீங்கள் எங்கெங்கே பலவீனமாய் இருக்கிறீர்கள் என்றும், தவறுதல்கள் என்றும், நீங்கள் எங்கெங்கே மேல்மனமக்கும் தெய்வத்தன்மைக்கும் கீழே தாழ்ந்தீர்கள் என்றும் உங்களுக்கு வெளிப்படையாகச் சொல்லுகின்ற ஆசிரியர்களாகும்; பின்னர், நீங்கள் இடையிடையே உங்களை யும், உங்களை ஒவ்வோர் துழக்கையும் கவனித்துக் காக்கத் தொடங்குகிறீர்கள்; ஒவ்வொரு துன்பத்தின் வேதனையும் புண்ண அன்புக்குச் சமீபமாக உங்கள் உள்ளத்தைக் கொண்டு போவதற்கு, உங்கள் உள்ளத்திலிருந்து எவற்றை நீக்க வேண்டுமென்று, நீங்கள் எவ்விடத்தில் வேலைசெய்யத் தொடங்கவேண்டுமென்றும் உங்களுக்குக் காட்டும், உங்கள் அகத்தின் சுபநயத்திலிருந்து மேன்மேலும் பிரிந்து, நீங்கள் ஒவ்வொரு காரணம் முற்செல்லும் காலையில் சுபநயமற்ற அன்பு காளையில வெளிப்பட்டு உங்களுக்குத் தோன்றும். நீங்கள் பொறுமைமீறும் அமைதியிலும் வளரும்போதும் உங்களுடைய கோபங்களும் வெடுவெடுப்புக்களும், படபடப்புக்களும் உங்களை விட்டு நீங்கும்போதும், மிக்க வலிமை புள்ள சாமக்களும், தாபிமானங்களும் உங்களை அடிமைப் படுத்திவாளுதலை எதிர்ப்போதும் உங்களுள் தெய்வத்தன்மை

சுயரபமற்ற அன்பை அனுபவித்தல்.

விழிக்குமென்றும், நித்திய ஹிருதயத்துக்குச் சமீபிக்
கெற்கள் என்றும், சுயரபமற்ற அன்புக்கு நீங்கள் தூதர்
தில் இவ்வீடு என்றும் காண்பீர்கள். சுயரபமற்ற அன்பைச்
கொண்டிருத்தல் சாந்தியும் மானமில்மையு மாம்.

தேய்வ-அன்புக்கும் மனித-அன்புக்கும் வேற்றுமை
யிக முக்கியமான ஒரு விஷயத்தில்தான் உண்டு. அதாவது,
தேய்வ-அன்பிற்குப் பங்குபாதம் கிடையாது. மனித-அன்பு
மற்றைய பொருள்களை பெல்லாம் விட்டுக் குறித்த ஒரு
பொருளைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும்; அந்தப் பொருள் தன்
விடத்தினின்றும் நீக்கப்பட்ட பொழுது, அந்தப் பொரு
விடத்து அன்பு செலுத்தியவனுக்கு உண்டாகும் துன்பம்
பெரிதாயும் ஆழ்ந்ததாயும் இருக்கும். தேய்வ-அன்பு யா
பஞ்சம் முழுவதையும் தழுவுகின்றது; அது யாபஞ்சத்தின்
எந்தப் பாகத்தையும் பற்றிக் கொண்டிருக்கிற இவ்வீடு;
அப்படி இருந்தாலும், அது யாபஞ்ச முழுவதையும் தன்
துள் அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தனது மனித-
அன்பினுள்ள சகல சுயரப அசுத்த அம்சங்களையும் வெளிப்
படுத்தி எரிக்கும் வகையில், அதனை காளடைவில் சுத்தப்
படுத்திக்கொண்டும், விசாலப்படுத்திக் கொண்டும் வந்து
எவன் தேய்வ-அன்பை அடைகிறானோ, அவன் துன்பம்
அடைவதே யில்லை. மனித-அன்பு கருங்கியதாயும், அளவு
பட்டதாயும், சுயரபத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதாயும் இருக்
கிறபடியால், அது துன்பத்தைத் தருகின்றது. தனக்கென
ஒன்றை விரும்பாததாயும், முற்றிலும் தூயதாயும் இருக்கிற
அன்பிலிருந்து தன்பமே வரமுடியாது. அப்படி இருந்தா

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

தும், தேய்வ-அண்ணை அடைவதற்கு மனித-அன்புகளாலே புகழ்கள் இன்றியமையாதவை. எந்த உயிரும் மிக மிக ஆழ்ந்ததும், மிக மிகக் கூரியதான மனித-அன்பைக் காக்க கொள்ளாமல் தேய்வ-அண்ணை அடைய முடியாத, மனித-அன்புகள் மூலமாகவும், துன்பங்கள் மூலமாகவும் சென்றால் மாத்திரம் தேய்வ-அண்ணை அடையவும் அனுபவிக்கவும் முடியும்.

மனித-அன்புகளெல்லாம் அனை பற்றி நிற்கின்ற உருவங்களைப்போலவே அழியும் தன்மைபட; ஆனால், உருவங்களைப் பற்றாததாயும், அழிவாததாயும் இருக்கிற அன்பு ஒன்று இருக்கின்றது.

சகல மனித-அன்புள்ளும் மனித வெறுப்புக்களால் சம நீரை வாக்கப்பட்டிருக்கின்றன; தனக்கு எதிரான பொருளையோ, செயலையோ, கொள்ளாத கண்பு ஒன்று இருக்கிறது; அது தேய்வத்தன்மை வாய்ந்ததாயும், சமஸம்மாசற்றதாயும் இருக்கிறது; அது தனது சக வாரணையச் சகல உயிர்களிடத்தும் ஒரே தன்மைபட விடுகின்றது.

மனித-அன்புகள் தேய்வ-அன்பின் பிரதி பிரிப்பங்கள்; அவை துக்கத்தைப்பாலது, மாறுதலையாவது அறிவாத மேய்ப்போருள்ள அன்புக்குச் சமீபத்தில் ஆத்மாவை இழுக்கின்றன.

தனது தோளின் மீது படுத்திருக்கிற உதவிவற்ற செழுந்தகையத் தீவிரமான அன்போடு பற்றிக்கொண்டிருக்கிற

கயதயமற்ற அன்பை அனுபவித்தல்.

மேற தாயானவன், அந்தக் குழந்தை சேத்தப் பூமியின் மீது கிடக்கிறதைப் பார்த்தபோது துக்கக் கண்ணீரில் சூழ்ந்தல் கண்டது; அவளுடைய கண்ணீர் பெருகுதலும் அவளுடைய உன்மை உடைதலும் கன்கம. ஏனெனில், அவன் தன் பொறிகளுக்குப் புலப்படும் பொருள்களுடையவும் இன்பக் களுடையவும் நிலையற்ற தன்மைகளை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடும்; அவன் நித்தியமாயுள்ள அழிவிலவாத மெய்ப்பொருளுக்குச் சமீபமாக இழுக்கப்படுதல் கூடும்.

சகோதரனும், சகோதரியும், தம்பியனும், தம்பியும், தங்களுடைய அன்புக்குப் பரத்தாயான பொருள் தத்தம்மி னின்ற கிடுக்கிக்கொள்ளப்பட்ட பொழுது, சூழ்ந்த தன் பத்தை, அனுபவித்தலும் பெருந் தயருள் சூழ்ந்தலும் கன்கம; அப்போதுதான் எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாய்க் காட்சிக்குப் புலப்படாததா விருக்கிற மெய்ப்பொருளிடத் துத் தங்களுடைய அன்பைச் செலுத்தக் கற்றுக்கொள் யார்கள்; அந்த மெய்ப்பொருளிடத்துத்தான் நிலையான திருப்தியைக் காண முடியும்.

மீன் பெருமையும், போகையும், சுவ காய கிருப்ப மும் உள்ள மனிதர்கள் தேவர்களும் அவமானமும் வறமை யும் அடைதல் கண்டது; ஏனெனில், தன்பங்களையே எதிக் கிற நெருப்புக்கள் மூலமாக அவர்கள் செல்லவேண்டும்; அப்படியானாலுந்தான் அடங்காத ஆன்மாவாத த வாழ்க்கை யின் சிக்கல்களைப்பற்றிச் சித்திக்குப்படி செயல்படக் கூடும்; அவ்வாறுதான் மெய்ப்பொருளை அடைவதற்குத் தக்கபடி

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

அகத்தை மென்மைப்படுத்தவும், சுத்தப்படுத்தவும், தயார்சாக்கவும் கடும்.

தன்பத்தின் கொடுக்கு மனித-அன்பின் அகத்தில் புகும்பொழுது, விபாசனமும் தனிமையும் பிரிவும் கட்டையும் கம்பிக்கையையு முடைய ஆன்மாவை மறைக்கும் பொழுது, தங்குதற்கு நிழலாக கொடுக்கும் மெய்ப்பொருளின் அன்பை நோக்கி மனம் திரும்புகின்றது. இந்த அன்பை அடையும் வாரும் சௌகரியக் குறையை நோக்கி திருப்பப்படுவ தில்லை; தன்பத்தால் துளைக்கப்படுவதில்லை; கஷ்ட காலத்தில் கைவிடப்படுவ தில்லை. தெய்வ-அன்பின் மகிமை துக்கத்தால் கிழிக்கப்படுகிற அகத்தில் மாத்திரம் விளங்கக் கடும்; அஞ்ஞானத்துடையவும் 'யான்' என்னும் அகங்காரத் துடையவும் உயிரும் உருவும் அற்ற வளர்ச்சிகள் நிக்ரப்பட்ட பொழுதில் மாத்திரம், துக்கத்தால் தண்டிக்கப் பட்ட அகத்தில் தெய்வ-அன்பு வெளிப்படும்; அவ்வகத்தினர் முத்திரியின் உருவத்தைக் கண்டு அனுபவிக்கக் கடும்.

சுய திருப்தியையும் பிரதி பலனையும் விரும்பாததும், வேற்றுமைகள் பார்ப்பாடாததும், மன வருத்தத்தைத் தரா ததுமான அன்பு ஒன்றே தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது என்று சொல்லப்படத் தக்கது.

"யான்" என்பதையும், தீமையின் சௌக்கிய மற்ற நிழல்களையும் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற மனிதர்கள் தெய்வ-அன்பு கடவுளுக்குச் சொந்தமான ஒரு பொருளென்றும், தங்களுக்கு வெளியிலுள்ளதும், எப்பொழுதும் தங்களுக்கு

சுயநயமற்ற அன்மை அதுபவித்தல்.

‘வெளியில் இருக்கவேண்டியதமான ஒரு பொருளென்றும் நினைக்கிற பழக்கமுடையவர்களா யிருக்கிறார்கள். உண்மையில், கடவுளுடைய அன்பு எப்பொழுதும் ‘பான்’ என்பதற்கு எட்டாததா யிருக்கிறது; ஆனால், ‘பான்’ என்பது அகத்தையும் மனத்தையும் விட்டு நீங்கிய பொழுது, சுயநய மற்ற அன்பு, உயர்ந்த அன்பு, கடவுள் அல்லது கண்ணை வடிவமான அன்பு அகத்தில் நிகழாயின்ன உண்மைப் பொருள் ஆகின்றது.

இந்தப் பரிசுத்தமான அன்மை உள்ளா அதுபவித்தலை, மிக அதிகமாகப் பேசப்படுவதும், மிகக் கொஞ்சமாக உணரப்படுவதான கிறிஸ்து சாதருடைய அன்பு. அந்த ஆன்மாவைப் பாலத்தினின்றும் காப்பது மாத்திரமன்றி, தன்மை புரிய விரும்பும் மனோநிலைமைக்கு மேற்பட்டதாக உயர்த்துகின்றது.

ஆனால், ஒருவன் இந்த மேலான அதுபவத்தை அடைவது எப்படி? இந்த வினாவுக்கு மேல்ப்பொருள் எப்பொழுதும் அளித்ததும், எப்பொழுதும் அளிப்பதமான விடை:- “உன் அகத்திலிருந்து உன்னை வெளிப்பெற்று; உன் அகத்துள் என் அமருகிறேன்”. ‘பான்’ என்பது இறக்கும் வகையில் தேய்வ அன்மைப் காண முடியாது; ஏனெனில், ‘பான்’ என்றல் அன்பு என்று ஒன்று இல்லை பெண்மனுத்தலாம். காணப்படுகிற பொருளை இல்லை பென்ற மனுத்தல் எப்படி? ‘பான்’ என்றால் முடுகல் ஆன்மாவின் சமாதிக் குழுவின் மேலிருந்து நீக்கப்படும் வகையில்,

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

செந்திரவதை செய்யப்பட்டும், செந்தரப் புதைக்கப்பட்டும் இருந்த இறப்பற்ற கிழிந்து, அன்பின் பரிசுத்த ஆவி, அநியாயத்தின் கட்டுகளை அகிழ்த்தெறித்து, மறுபடி உயிர்த் தெழுந்து, பூரண மனமையோடு வெளிவரக் முடியுமா.

காசாத்துக் கிழிந்து காநீர் சொல்லப்பட்டார் என்றும், ஆயர் மறுபடியும் உயிர்த்தெழுந்தார் என்றும் நீங்கள் கம்பு கிறீர்கள். நீங்கள் அவ்வாறு நம்புவது பிழை என்று நான் சொல்லவில்லை; ஆனால், அன்பு வடிவான மெல்லிய ஆன்மா உட்காணுடைய சபரவ அருப்பங்களைவிட கொடிய செலாவை மரத்தில் தினந்தோறும் செர்க்கப்பட்டு ஆணி அடிக்கப்படுகிறதென்று நீங்கள் நம்புவதற்கு மறுப்பீர்களாயின், நீங்கள் அந்த அவநம்பிக்கையைக் கொள்வது பிழை யென்றும், நீங்கள் கிழிந்துகாநீரின் அன்பையிகழ் தூரத்தில் உட்பார்த்ததில்லை யென்றும் நான் சொல்லுகிறேன்.

கிழிந்து காநீருடைய அன்பின் இரட்சிப்புச் சுவையை அறிந்ததாக நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். உங்கள் கோபத்தினின்றும், உங்கள் வெடுவெடுப்பினின்றும், உங்கள் வீண் பெருமையினின்றும், உங்கள் சொந்த வெறுப்புக்களினின்றும், நீங்கள் பிரகாசப்பற்றி அபிப்பிராயம் கூறுதலினின்றும், பிறரைக் குறை கூறுதலினின்றும் இரட்சிக்கப் பட்டிருக்கிறீர்களா? இல்லையானால், நீங்கள் எதிலிருந்து இரட்சிக்கப் பட்டிருக்கிறீர்கள்? கிழிந்து காநீரின் போன்றவை எதில் அனுபவித் திருக்கிறீர்கள்?

எவன் தெய்வ-அன்பை அனுபவித்திருக்கிறானோ, அவன் ஒரு புதிய மனிதனாய் விட்டான்; சபரவத்தின் அம்

சுயநயமற்ற அன்பை அநுபவித்தல்.

சங்கனாக் அகாசப்படுதலினின்றும் ஆளப்படுதலினின்றும் நீங்கிவிட்டான். அவன் தனது பொதுமைக்கும், தனது தாய்கமைக்கும், தனது அசத்தின் ஆழ்ந்த அரத்திற்கும், தனது மானுத இன்பத்திற்கும் பெயர் பெற்றவன் ஆகிறான்.

தெய்வ அல்லது சுயநயமற்ற அன்பு, ஒரு வெறு மனோபாவனை அல்லது மனோ வெறுக்கி அன்று. அது நினைவிடும் எம்பிக்கையையும் நினைவின் ஆன்மையையும் ஒழித்து, மேலான கண்ணமையச் சந்தோஷமாக ஆன்மா அனுபவிக்கும்படி செய்யும் ஒரு ஞான சிவமைவாய். மெய்ஞ்ஞானிக்கு அறிவும் அன்பும் பிரிக்க முடியாத ஒன்றே வாய்.

இந்த தெய்வ அன்பைப் பூரணமாக அனுபவித்தல், கோக்கி உலக முழுவுதலும் சொன்று கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் காரியத்திற்காகவே பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்று; ஒய்வோர் இன்ப அனுபவமும், பொருள்களையும் கருத்துக்களையும் கொள்கைகளையும் பற்றும் ஆன்மாவின் ஒய்வொரு வளர்ச்சியும், அத் தெய்வ-அன்பை அடைவதற்குரிய ஒரு முயற்சியாகும். ஆனால், உலகம் இந்த அன்பை இப்பொழுது அனுபவிக்கவில்லை; ஏனெனில், அது தன்னுடைய குருட்டுத் தனத்தால் அப்பொருளை விட்டுவிட்டு, அதன் தனதே நிழலைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆதலால், தன்பமும் தக்கமும் தொடர்ந்த வந்துகொண்டே இருக்கின்றன; உலகமானது தானே வருவித்துக்கொண்ட தன்பங்களால்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

கற்பிக்கப்பட்டு, பூரண சாத்தியையும் அமைதியையும் அளிக்கும் ஞானத்தையும், உபநயம் இழந்த அன்பையும் காணும் வகையில் அவை தொடர்ந்த கொண்டே யிருக்க வேண்டும். 'யான்' என்பதை விடுவதற்குச் சித்தமுடைய வராகவும், விருப்பமுடையவராகவும், 'யான்' என்பதை விடுவதில் அடங்கியிருக்கிற எல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்டவதற்குத் தயாராகவும் இருக்கிற எல்லாரும் இந்த அன்பை, இந்த ஞானத்தை, இந்த சமத்தியை, இந்த மனோ அமைதியை அடைவலாம்.

பிரபஞ்சத்தில் தனது இஷ்டப்படி கடக்கும் சக்தி ஒன்றும் இல்லை; மனிதரைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிற விதியின் மிகமிக வலிய விலக்குகள் தந்தம்மாலேயே உண்டெண்ணப்பட்டவை, மனிதர் தனபத்தை உண்டுபண்ணுகிற பொருளோடு சேர்த்து விலக்கிடப் பட்டிருக்கின்றனர்; ஏனெனில், அவர் அய்விலக்குகளை விருப்புகின்றனர்; ஏனெனில், அவர் 'யான்' என்னும் சிறிய இருட் சிதை அழகாயும் இன்பகரமாயும் இருக்கிறதாக நினைக்கின்றனர்; அச்சிதையை விட்டுவிட்டால் உண்மையான உடைபடனை பெல்லாம் இழந்த விடுவதாக அஞ்சுகின்றனர்.

உண்ணுநீ துன்பம் உறுகிருவாய்; வேறொருவன்
தன்னால் அகிதன்னைச் சார்ந்ததில், உன்னால்
வாழ்வதையும் சாவதையும் மற்றொருவ் னுலகல்;
தாழ்வுயர்விக் கேவென்றீ தான்.

விலங்குகளை உண்டுபண்ணித் தன்னைச் சுற்றிச் சிறு இருட் சிதையைக் கட்டியதும், அசுத்தன் வசிக்கின்றது

சுயநயமற்ற அன்பை அனுபவித்தல்.

மாயை சக்திபாவது, தான் அவையும் போதும் கிரும்பும் போதும் அந்தச் சிறையை இடித்து எறிந்து விடக்கூடும்; ஆனால் தனது கைரலின் பயனின்மையைக்கண்டபொழுது, தனது செடுக்காலத் தன்ப அனுபவத்தால் அகண்ட ஒளிபையும் அன்பையும் பெறுவதற்குத் தகுதியுள்ளதான பொழுது, தனது சிறையை இடித்தெறிய கிரும்புகின்றது.

உருவத்தை நிழல் பின்பற்றுவது போலவும், நெருப்பி கிருந்த புகை வருவது போலவும், காரணத்தைக் காரியம் பின்பற்றுகின்றது; மனிதருடைய கிரோப்புக்களையும் செயல் களையும் துன்பமும் இன்பமும் பின்பற்றுகின்றன; கங்காமல் சுற்றியிருக்கிற உலகத்தில் மகமத்துள்ள, அல்லது வெளிப் பட்டுள்ள, காரணம் இல்லாமல் காரியம் இல்லை; அந்தக்காரண காரியம் முற்றிலும் சிபாபமாக நிகழ்கின்றது. மனிதர் துன்ப மகருளை அறுக்கின்றனர்; ஏனெனில், அவர் சமீப மான அல்லது தூரமான சென்ற காலத்தில் தீமைமாயிய வித்துக்களை விதைத்திருக்கின்றனர். அவர் இன்பமாயிய மகருளை அறுக்கின்றனர்; ஏனெனில், அவர் சென்ற காலத் தில் கன்மைமாயிய வித்துக்களை விதைத்திருக்கின்றனர். இதைப்பற்றி ஒரு மனிதன் சிந்திக்கட்டும்; இதனை அறி வதற்கு அவன் முயற்சிக்கட்டும்; பின்னர், அவன் கன்மை மாயிய வித்துக்களை மாத்திரம் விதைக்கத் தொடங்குவான்; தனது உண்மையிய தோட்டத்தில் அவன் முன் விதைத் திருந்த கிளைமுனைகளைப் பிடுக்கி எரித்துவிடுவான்.

உலகம் சுயநயமற்ற அன்பை அறிதேற்றில்லை; ஏனெ னில், அது தனது சொந்த இன்பங்களைத் தேடுவதில் ஈடு

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

பட்டும், தனது மடமையினால் அழிந்துபோகக் கூடிய இன்பக்களையும் பலன்களையும் நிலையான இன்பங்களாகவும் பலன்களாகவும் கருதி அழியும் பொருள்களைப் பற்றிக் கொண்டும் இருக்கிறது. கொழுப்பினால் உண்டாகும் காமத்தி டிடித்தது, துன்பத்தால் எரிந்தது வரும்துவதால், உலகம் மெய்ப்பொருளின் தூய சாத்தியின் அழகைப் பார்க்கிற தில்லை. புகழையும் பிரமையுமாகப் பயனற்ற உயிவை உண்டு கொண்டு இருப்பதால், அகில எண்ணத்தையும் காணும்படி யான அன்பு மானிகளுக்குள் புகாதவண்ணம் தடுக்கப்பட் டிருக்கிறது.

இந்த அன்பைக் கொள்ளாமலும், அதனை அறிவாம லும், மனிதர் அகத்தின் தியாகமில்லாத எண்ணித்த செ டிருத்ததற்க்கு உண்டுபண்ணுகின்றனர்; தனது அகத்தின் திமையைத் தான் வளர்த்து விருத்தி செய்துகொண்டே, ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது சீர்திருத்தமானது உடைத்தது நிலையாகத் திருத்தப்போவதாக நினைக்கினான். மனித அகத்தைச் சீர்திருத்தும் தன்மையுள்ள சீர்திருத்தம் எதுவோ, அதுவே சீர்திருத்தம் என்று சொல்லப்படத் தக்கது; ஏனெனில், எல்லாத் திமையினும் மனித அகத்தி விருத்தே உண்டாகின்றன. உலகம் தனது சப சபத்தையும் கடலில் சண்டைவையும் விட்டுத் தெய்வ-அன்பின் பாடத் தைக் கற்றுகொள்ளும் வகையில், அது சர்வ விபாபகமான பேரின்பத்தை அனுபவிக்கும் கல்ல காலத்தைக் காண முடியாது.

சபதமற்ற அன்பை அனுபவித்தல்.

எனியவனா இத்தனை கனியவர் நிறுத்தட்டும்; வசிய வனா கித்தித்தனை எனியவர் நிறுத்தட்டும்; பேராசைக்காரர் எப்படி சலது என்னும், காமிகள் எப்படி தூயர் ஆகலாம் என்றும் அறியட்டும்; கவிக்காரர் என்னடியிலேகூற நிறுத்தட்டும்; கருணையிடுவாதவர் யன்னிக்கத் தொடங்கட்டும்; பொருளையுக்காரர், பறதவசோடு சொந்து சத்தோஷிக்க முயற்சிக்கட்டும்; மறரை நிகழிப்போர் தமது புத்தனதையப் பின்பற்றி நானும் அடைவட்டும்; ஆடவர்களுக்கும் மகளிர்களுக்கும் இந்த வழியைப் பற்றட்டும்; ஸ்ல்ல தூலம் இதோ வந்து விட்டது. ஆதலால், என் தனது அகத்தைச் சுத்தப் படுத்துகொடு, அவன் உகை உபகாசி.

உலகமானது சபதமற்ற அன்பை அனுபவிக்கும் கல்ல காலத்தை இப்பொழுது அடைவதில்லை; இன்னும் அநேக தூற்றுகள் வளையிலும் அடைவப் போவது மிக்லை; நீங்கள் விரும்பினால், நீங்கள் உங்கள் கவசத்திற்கு மேற்பட்டால், அந்த கல்ல காலத்தை இப்பொழுதே அடைவலாம்; நீங்கள் பகைபாதம், வெறுப்பு, கித்தனை இவற்றைக் கடந்து எவகையும் யன்னிக்கும் இனிய அன்புக்குச் செல்லிக்கொள்ளுங்கள், அந்த கல்ல காலத்தை அடைவலாம்.

எவ்விடத்தில் துவேஷம், வெறுப்பு, கித்தனை இருக்கின்றனவோ, அவ்விடத்தின் சபதமற்ற அன்பு இராத. அது சகல கித்தனைகளையும் விட்டுவிட்ட அகத்தில் மாத்திரம் இருக்கிறது.

“நான் குடிசையையும், ஏமாற்றுகிறவனையும், நீசனையும், கொடுக்காரனையும் எவ்வாறு வேளிக்கக் கூடும்? நான்

சாந்திக்கு மார்க்கம்.

அத்தகைய மனிதர்களை வெறுக்கவும் நித்திக்கவழியே முடியும்” என்று நீங்கள் சொல்லுகிறீர்கள். நீங்கள் அத்தகைய மனிதரை உற்சாகத்தோடு கேளிக்க முடியாதென்பது உண்மை; ஆனால், நீங்கள் அத்தகைய மனிதரைக் கட்டாயம் வெறுக்கவும் நித்திக்கவும் வேண்டுமென்று சொல்லும்போது எல்லாவற்றையும் ஆள்கின்ற பெரிய அன்புடன் நீங்கள் பழகினால்தான் என்பதைக் காட்டுகின்றீர்கள்; ஏனெனில், அம் மனிதர் மிகுந்த அன்புக்களால் பிரவேசித்து முடிவில் அதன் துய்மையை அடைவது நிச்சயமென்று தெரிந்த கொள்வதற்காகவே அவர் அவருடைய தற்கால நிலையில் இருக்கின்றனவென்றும், தகுதியான காரணங்களினாலே தான் அவர் அந் நிலையில் இருக்கின்றனவென்றும் தெரிந்து கொள்ளும்படியான அக ஞானத்தை நீங்கள் அடைய முடியும். அந்த அக ஞானத்தை நீங்கள் அடைந்தபொழுது, அவரை வெறுக்கவாவது நித்திக்கவாவது உங்களால் ஒரு சிறிதும் முடியாது; நீங்கள் அவரைப்பற்றி எப்பொழுதும் பூரண அமைதியோடும் ஆழ்ந்த இக்ககத்தோடும் நிலைப்பிடுங்கள்.

ஜனங்கள் உங்களுக்கு எந்த வழியிலாவது இடைபூது செய்யும் வகையில், அல்லது நீங்கள் விரும்பாத ஒன்றைச் செய்யும் வகையில், நீங்கள் அவர்களை கேசித்துக்கொண்டும் உயர்வாகப் பேசிக்கொண்டும் இருந்து, அவர்கள் அவற்றைச் செய்த பின்னர் நீங்கள் அவர்களை வெறுத்துத் தாழ்வாகப் பேசுகிறீர்களாயின், நீங்கள் கடவுளுடைய சோகுப மாகிய அன்பால் ஆளப்படவில்லை. உங்கள் அகத்தில்,

சுயநயமற்ற அன்பை அதுபவித்தல்.

நீங்கள் பிறரை இடைவிடாது குற்றம் சாத்திக் கொண்டும், நித்தித்துக் கொண்டும் இருப்பீர்களாயின், சுய நய மற்ற அன்பு உங்களினின்று மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அன்பு எல்லா உரிக்களுடைய அகத்திலும் இருக்கிற தென்று எவன் தெரிவிக்குறோ, எல்லா உயிர்களையும் ஆளும் அன்பின் வலிமையை எவன் உணர்கின்றோ, அவனுடைய அகத்தில் பிறரை நித்தித்தலுக்கு இடம் இல்லை.

மனிதர் இந்த அன்பைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் பிறரை விசாரித்துச் சித்திக்கும் சித்திய நீதிபதி ஒருவன் இருக்கிறான் என்பதை மறந்து, பிறரை விசாரித்துச் சித்திப் பதற்குத் தாமத நீதிபதின் ஆவீரணர். மனிதர் தம்முடைய கொள்கைகளினின்றும், தம்முடைய சீர்திருத் தங்களினின்றும் வழிகளினின்றும் பிறர் விவாகும்போது அவரை மனோன்மத்தர் என்றும், சமநிலைபற்றவர் என்றும், அறிவு, உண்மை, பேரக்கியதை இல்லாதவர் என்றும் கூறி வருந்துகின்றனர்; பிறர் தம்முடைய நிலைக்குச் சந்தேகக் குணைய ஒத்திருக்கும்போது அவரை ஈன்கு மதித்துப் பேசி மெழுகிக்கின்றனர். அத்தகைய மனிதரோ 'பான்' என்னும் அகங்காரத்தைக் கொண்டிருக்கின்றவர். ஆனால், எவனுடைய அகத்தில் மேலான அன்பு வேர் வளர்நி லிருக்கிறதோ, அவன் பிறரை அவ்வாறு வருத்தி வருக்கிற தில்லை; தன்னுடைய கொள்கைகளைப் பிறர்கொள்ளும்படி காடுகிறதில்லை; தன்னுடைய வழிகளின் மேம்பாட்டைப்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

பிறகு எடுத்தல் உதவதில்லை. அன்புச் சட்டத்தைத் தெரிந்து, அதனைப் பிறப்பால் செலுத்தி, எல்லாவிடத்திலும் ஒரேவித அமைதியான மனப் போக்கையும் அன்பு பிரியத்தையும் கொண்டிருக்கிறான்.

நீய் ஒழுக்கினரும் எல்ல ஒழுக்கினரும், மனையரும் அறிஞரும், கற்றாரும் கல்லாரும், சபையக்காரரும் பாவகாரரும் ஒரே தன்மைபட அமைதியான நிலைப்பின் வாழ்க்கைப் பெறுகின்றார்கள்.

நீங்கள் உங்களைச் சீர்திருத்துவதில் இடைவிடாத முயற்சிப்பதாலும், உங்கள் மீது வெற்றிமேல் வெற்றி அடைவதாலும் இந்த மேலான ஞானத்தை, இதைத் தெய்வ அன்பை அடைபுக்கடும். எவன் தாய்காவாய் அகத்தைக் கொண்டிருக்கிறானோ, அவன்தான் கடவுளாக் காணமுடியும். உங்களுடைய அமோனத பேர்திய அனவு தாயதான காலையில், நீங்கள் புதிய பிறப்பை அடைவீர்கள்; ஒருபொது அழிபாததம், பாராததம், தன்பதத்தபாவத தக்கத்ததபாவத தராததமான அன்பு உங்கள் உணர்தலில் துளிகும், நீங்கள் சாத்தியாய் இருப்பீர்கள்.

எவன் தெய்வ-அன்பை அடைவதற்கு முயற்சிக் கிறானோ, அவன் பிறரைக் குறைகூறும் தன்மையை ஒழிப்பதற்கு நாடிக்கொண்டிருக்கிறான்; ஏனெனில், எவ்விடத்தில் தாய ஆன்மஞானம் இருக்கிறதோ, அவ்விடத்தில் பிறர் பார் குறைகூறும் தன்மை இருக்கமுடியாது; பிறர் மீது

சுயநயமற்ற அன்னை அதுபவித்தல்.

குற்றம் காண முடியாத அகத்தில் மத்திரமே அன்பு பூர்ணமாகி முற்றிலும் உணரப்படுகிறது.

சிரித்தவர் எஸ்திரை சித்திக்கின்றனர்; எஸ்திரை சிரித்தவரைப் பரிசுசெய்கின்றனர்; துலையதிகளும் அத்தி வைதிகளும் இடைவிடாது வாய்ச்சண்டையிட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள்; சாத்தியம் அன்பும் தங்கியிருக்கவேண்டிய அவர்களாகையால் உன்னங்களில் பகையையும் வேறுபுயம் தங்கியிருக்கின்றன.

“தனது சகோதரனை வெறுக்கிறவன் ஒரு கொலை குன்”; தெய்வ-அன்பாசிய சூத்மானவச் சிறுவனில் இயங்கின்றவன். சிங்கள சகல மதத்தினர்களையும் மதமற்ற வர்களையும் ஒரே பரிபாசியமற்ற தன்மையில் மதிக்கும் வகையில், ஒரு சிறிதும் துலையதிகளும் இல்லாமலும், முற்றிலும் சமத்துவமாகவும் செலுக்கும் வகையில், தன்னைக் கொண்டு இருக்கிறவனுக்கு விடுதலையையும் மோகத்தையும் கொடுக்கும் அன்னை அடைவதற்கு சிங்கள மூலங்க்க வேண்டிய வர்களையிருக்கிறார்கள். தெய்வ ஞானத்தையும், சுயநயமற்ற அன்பையும் அடைந்திருத்தல் பிராபல் குற்றம் காணும் தன்மையை அடியோடு ஒழிக்கின்றது; எல்லாத் திமைகளையும் போக்குகின்றது; அஃது அன்பும், நன்மையும், நீதியுமாகவும், பிரபஞ்ச முழுவதும் விரியத்ததாகவும், எல்லாவற்றிற்கும் மேம்பட்டதாகவும், எல்லாவற்றையும் வெல்லதாகவும், அழிக்கப்படாததாகவும் காணப்படும் துய்க்குகியின் உன்னத ஸ்தானத்திற்கு உயர்த்துகின்றது.

சாந்திக்கு மார்க்கம்.

உங்களுடைய மனத்தை உறுதியான, பக்தப்பாதமற்ற, சாந்தமான நிலைப்புக்களில் பழக்குங்கள்; உங்களுடைய அகத்தைத் தூய்மையிலும் கருணையிலும் பழக்குங்கள்; உங்களுடைய காலம் மெளனத்திலும், உண்மையான குற்றமற்ற பேச்சிலும் பழக்குங்கள்; நீங்கள் பக்தியும் சாந்தியுமாகிய வழியில் பிரவேசித்துக் கடைசியில் அழியாத அன்பை உண்டாக்கீர்கள். அவ்வாறு வாழுக்கால், பிறரை உங்கள் மதத்தில் சேர்க்க நாடாமல், பிராருக்கு உங்கள் மத உண்மையை விளக்குவீர்கள்; தர்க்கம் செய்யாமல், நீங்கள் போதிப்பீர்கள்; ஆசையை வளர்க்காமல், நீங்கள் தூணிகள் ஆவீர்கள்; மனிதருடைய அபிப்பிராயங்களைப் பெற முயலாமல், நீங்கள் அவர்களுடைய அகங்களை ஆள்வீர்கள். என்னெனில், அன்பு சர்வ வல்லமை உள்ளது; எல்லாவற்றையும் வெல்லத்தக்கது; அன்பின் நிலைப்புக்களும், செயல்களும், சொற்களும் ஒருகாலத்திலும் அழியமாட்டா.

அன்பு சர்வ வியாபகமும், சர்வ மேம்பாடும், சர்வ ஆள்கையும் உள்ளதென்று தெரிந்தகொள்ளுதல், தீமையின் வலைகளிலிருந்து விடுபடுதலாம்; அகக் கலக்கத்தினின்றும் விடுபடுதலாம். எல்லா மனிதர்களும் தத்தம் சொந்த வழியில் மேம்பட்போருளைக் காண்பதற்கு முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்று தெரிந்தகொள்ளுதல், திருப்தியையும், துக்கமின்மையையும், அமைதியையும் அடைதலாம். இதுதான் சாந்தி; இதுதான் சந்தோஷம்; இதுதான் மானமின்மை; இதுதான் நெய்வுத் தன்மை; இதுதான் உபாயமற்ற அன்பை அனுபவித்தல்.

கவதபயமற்ற அன்பை அநுபவித்தல்.

கடற்கரை சிந்தேன்; திடக்கடல் தாக்கலை
மலைகள் எதிர்க்கும் மாட்டிலையக் கண்டேன்;
எண்ணில் தாக்கத் திடையில் எப்படி
மலைகிற் கிறதென மனத்தென் னுணங்கால்,
“மலையைக் கைதப்பதற் கலைபின் இடையிடா
முயற்சிகள் பயனில” எனமொழிக் தேன்காண்.

ஆனால் மலைகளை அலைகள் எப்படி
கூடைத்தென் நெண்ணிலேன்; உடனென் தாட்டிழ்
மலையுதிர் கல்மணல் அலையுடன் ஒடலைக்
கண்டேன்; மீன்க்க் கடலை யின்திற்
பாழைய புவிசில அடையாளம் கண்டேன்;
அலைக்குக் கற்கள் அடிமையென் றறிந்தேன்.

பொதுமை மென்மைசார் இடையிடா ஒட்டத்தால்
கீச்செய் மாபெரும் வேலையைக் கண்டேன்;
அவைவரைவ் வாறு பெரியகல் மலைகளைத்
தாட்டிழ்ப் படுத்தித் தகையாக் கைவேர!
மெல்லிய துளிகள் கல்லின் மலைகளை
எப்படி வென்றதோ? எவ்வா நழித்ததோ?

மனித உயிர்களின் எதிர்க்கும் இயல்புள
துளியிரு பாவமாம் கனிபெரு மலைகள்
சென்றவன் துருண்டான் நென்றும் பாயும்
அன்பின் மெல்லிய அலைசீர்க் கிடங்கொடுத
தெரிப்பின் வலியெலாம் இழந்தும் விடுத்தும்
உளம்துல் வென்றதும் செதுமா நறித்தேன்.

கடவுளோடு ஐக்கிய மாதல்.

சூ.தி காலம் முதற்கொண்டு மனிதன், தனது சரீரப் படுகளுக்கும் கிருப்பங்களுக்கும் இடையில், தான் லௌகிக கிவ்வற்ற பொருள்களைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில், தனது சரீர வாழ்க்கையின் அளவுபட்ட, கிவ்வில்லாத, தேற்ற மாத் திகையான தன்மைவை எப்பொழுதும் உள் ளுர உணர்ந்துகொண்டும், தனது ஞான மோன நோக் களில் கடவுளை அடைவதற்கு முயன்று கொண்டும், அக் கடவுளை அடைந்து அமைதியுறுதற்காகக் கண்ணிரோடு கோரிக்கொண்டும் இருக்கிறான்.

உலக இன்பங்கள் உன்மையானவை பென்றும் திருப்திபாதத்தக்கவை பென்றும் கிணுகிணுத்துக் கொண் டிருக்கும் காலையில், அம்புமும்புக்களும் தமது பொய்ம் மையையும் திருப்திபற்ற தன்மையையும் அவனுக்கு இடை விடாமல் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. உலகப் பொருள்களில் பூரண திருப்திவைக் காணலா முன்று ஸ்புவதற்கு எப்பொழுதும் முயன்று கொண்டிருக்கையில், இந்த நம்பிக்கைக்கு கிரோதமாகத் தன்னுடைய அகத்தின் பிடிவாதமான எதிர்ப்பை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறான்; அவ்வெதிர்ப்பு அவனுடைய ஆலயெமான், மாணத்

கடவுளோடு ஐக்கியமாதல்.

தன் மைலை மதுப்பதாசவும், மாணமற்ற, சித்தியமாயுள்ள, அகண்டாகாரக் கடவுளிடத்தில் மாத்நிரம் நிலையான திருப்பதிலையும், இடைபருத சாத்திலையும் அவன் காணக் கூடுமென்பதை குறுப்படுத்தவதாசவும் இருக்கிறது.

இவ்விடத்தில்தான் சிவவாதத்தின் அடிநிலம் இருக்கின்றது; இவ்விடத்தில்தான் சகல மதங்களுடைய முடிவும் வேரும் இருக்கின்றன; இவ்விடத்தில்தான் சகோதரத்துவ ஆத்மாவும் அன்பின் ஒளிநயமும் இருக்கின்றன. மனிதன் தெய்வத் தன்மையும் சித்தியத்தன்மையும் வாய்ந்தவன்; அவன் மாண ஞாபகத்தில் அமிழ்ந்து அமைதியில் மையால் தொந்தரிக்கப்பட்டு, அவனுடைய உண்மையான தன்மையின் உணர்ச்சியை அடைவதற்கு எப்பொழுதும் முயன்று கொண்டிருக்கிறான்.

மனிதனுடைய ஆத்மா கடவுளிடத்திலின்றி பிரிக்கப்படமுடியாதது; கடவுள் தனியேனது எந்தையும் திருப்பதில்லைய மட்டாதது; மனிதன் இந்த உலகம் உலகமும் பற்றி அனைத்துக்கொண்டிருத்தல் சிதத்தி, சித்தியப் பொருளின் உண்மைத் தன்மையிலுள்ள தனது விட்டுக்குத் திரும்பி வரும் வகையில், தன்பத்தின் கமை அவனுடைய ஒளிநயத்தை அழுக்கிக்கொண்டே பிரக்கும்; தன்கத்தின் சிழுகன் அவனுடைய வழியை இருப்படுத்திக் கொண்டே பிரக்கும்.

சமுத்திரத்திலின்றி பிரிக்கப்பட்ட ஒரு சிறு துளி ஜலம் சமுத்திர ஜலத்தின் தன்மைகளை பெல்லாம் கொண்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

ஐருத்தல்போல, கடவுளாகிய அகண்டாகார அறிவினின்று பிரிக்கப்பட்ட மனிதன் கடவுளின் தன்மையை உடையவனாகிறான்; அத் தனி ஜலம், அதன் இயற்கைச் சட்டப்படி, கடைபிடிக்கச் சமுத்திரத்திற்குச் சென்று அதன் மென்மையும் ஆழமுமான ஜலத்தோடு கலந்து தன் சொருபத்தை இழந்து விடுதல் போல, மனிதன் அவ் உடைய தவறாத இயற்கைச் சட்டப்படி கடைபிடித்து அவ் உடைய உற்பத்தி ஸ்தானத்திற்குச் சென்று, கடவுளாகிய பெரிய சமுத்திரத்தில் கலந்து தன் சொருபத்தை இழந்து விடுகிறான்.

கடவுளோடு மறுபடியும் ஐக்கியமாகத் தனித்து உடைய இலாபம். சீர்திய சட்டமாகிய கடவுளோடு ஐக்கியமாகத் தூணம், அன்பு, சாத்தி. இத் தெய்வத்தன்மையை சரிசுத்தாப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிற மனிதர்கள் உணர்முடியாத, சரிப்பற்று, வேற்றுமைத்தன்மை, சபகம் இவை மெல்லாம் உண்மையில் ஒன்றே; இவை மெய்ஞ்ஞானத்திற்கும் தெய்வத்தன்மைக்கும் விரோதமானவை; சரிப்பற்ற மூற்றும் விட்டுவிட்டால், வேற்றுமைத் தன்மையும் சபகமும் ஒழிந்து, மனிதன் தனது அழிவாத் தன்மையும், அகண்டகாரமுமாகிய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த பிராணீ தத்தை அடைகின்றான்.

அவ்வாறு சரிப்பற்றை விட்டுவிடுவதை உலகப் பற்றுச் சபகமும் உடைய மனிதன் மிக மிகத் துன்பத்தைத் தரும் ஓர் ஆபத்தாகவும், மிக மிகப் பெரிய அபாயமாகவும்

கடவுளோடு ஐக்கியமாதல்.

மாகவும் கருதுகொள்; அவன் அவ்வாறு கருதினாலும், அதுதான் ஒப்புபுரவற்ற மேலான ஆசைவாதம்; நிலைவான உண்மையான இலாபம். நீய தத்துவத்தின் அகச் சட்டங்களையும், தன் உயிரின் தன்மைகளையும், விதிகளையும் அறிபவாத மனிதன், அசித்தியமான தோற்றங்களையும், நிலைவான உண்மைத்தன்மை இல்லாத பொருள்களையும் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றான்; அவ்வாறு பற்றிக்கொண்டு அவனுடைய சொந்தப் பிரமைகளோடு அழிகின்றான்.

மனிதர் மாயிசுப் பிண்டமாயிவ சரீரத்தைப் பற்றிக் கொண்டும், அஃது அழியாமல் என்றும் இருப்பதாக நிரூபித்துக் கொண்டும் அது கிரும்பிவந்ததெல்லாம் அதற்குக் கொடுக்கின்றனர்; சரீரத்திற்கு அழிவு இன்றியமையாத தென்பதையும், அவ்வழிவு கிரகத்தில் வாக்ஷய தென்பதையும் அவர் மறந்துவிட முயற்சித்த போதிலும், மாண்புமும், அவர் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற எல்லாவற்றின் இழப்புப் பயமும் அவருடைய மிக மிகச் சத்தோஷமான கோங்கைப் பழுது படுத்துகின்றன; அவருடைய உயாவற்றின் வெவ்விவ நிழல் ஒரு குருகமான பேப்போல அவரைப் பின் தொடர்கின்றது.

உலக சௌகரியங்களையும் உலக இன்பங்களையும் அதிகமாகக் கொள்ளும்போது, மனிதரின் அகத்துள் இருக்கின்ற தெய்வம் மருத்துட்டப்பட்டு, ஸ்தல உலகத்துள்ளும், அழிகத் தன்மையுள்ள ஐம்போறி வாழ்க்கையுள்ளும் சூழ்ந்து சூழ்ந்து அமிழ்கின்றது; அப்போது சரீரத்

சர்திக்கு மார்த்தம்.

தின் அழிபாமைகையப் பற்றிய கற்பனைகள் தவறாத உண்மைகளென்று மதிக்கப்படுகின்றன. ஒரு மனித முடைய சூத்மா எவ்விதமான செயலத்தாலாவது முடப் பட்டிருக்கும்போது, அவன் தனது சூத்ம பகுத்தறியின் சத்தியை இழந்து, அநீத்தியப் பொருள்களை நித்தியப் பொருள்களாகவும், அழிந்துபோகும் பொருள்களை அழி யாத பொருள்களாகவும், மாண முடையவற்றை மாண மிங் காதவர்களாகவும், பொய்ப்பொருளை மெய்ப்பொருளாகவும் கருதுகிறான். இவ்வாறே உலகமானது மனித அதுப வத்தை சூதாசமாகக் கொண்டிராத வெறுக்கற்பனைகளாலும் ஊசல்களாலும் கிதைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மாமிசத்தா லாய ஒவ்வொரு சரீரமும், அது பிறந்த நியிலம் முதற் கொண்டு, அதனை அழிக்கக்கூடிய அம்சங்களைக் கொண் டிருக்கின்றது; அந்நுடைய மாற்ற முடியாத இயற்கைச் சட்டப்படி அஃது அழிந்தே திரும்.

பிரபஞ்சத்தினுள்ள அழியும் பொருள்கள் ஒருபோதும் அழியாப் பொருள்களாக மாட்டா; அழியாப் பொருள்கள் ஒருபோதும் அழியமாட்டா; இறக்கும் உயிர்கள் ஒரு போதும் இறவா உயிர்களாக மாட்டா; இறவா உயிர்கள் ஒருபோதும் இறக்க மாட்டா; நிலையற்ற பொருள்கள் ஒரு போதும் நிலையுள்ள பொருள்களாக மாட்டா; நிலையுள்ள பொருள்கள் ஒருபோதும் நிலையற்ற பொருள்களாகமாட்டா; தோற்றங்கள் ஒருபோதும் உண்மைகளாகமாட்டா; உண்மை கள் ஒருபோதும் தோற்றங்களாகத்தேய மாட்டா; பொய்ப் பொருள் ஒருபோதும் மெய்ப்பொருள் ஆக மாட்டாது;

கடவுளோடு ஐக்கியமாதல்.

மெய்ப்பொருள் ஒருபோதும் பொலப்பொருள் ஆகமாட்டாது. மனிதன் மாமிச உடம்பை அழியாத உடம்பாகச் செய்வ முடியாது; ஆனால், அதன் விருப்பங்களை வெல்லாமற் றதற்கு, அதனை வென்று, அவன் அழியாத தன்மையுள் புகலாம்.

“கடவுள் ஒருவனே அழியாத தன்மை வாய்ந்தவர்.” போதிவாசிய கடவுட்டன்மையை அடைதலால் மாதிரியும் மனிதன் அழியாத தன்மையுள் புகுகின்றான்.

கோடிக்கணக்கான உயிர்களது உடம்புகளின் இயற்கை மாதும் தன்மையது, அழியும் தன்மையது, நிலைபற்றது; அவ் இயற்கையின் உண்மைத் தத்துவம் ஒன்றே நிலையுள்ளது. இயற்கை பல; அவற்றள் ஒவ்வொன்றும் வேற்றுமை யுடையது. இயற்கையின் உண்மைத் தத்துவம் ஒன்றே; அஃது ஒற்றமை யுடையது. புறப் பொற்களை யும் அகச் சுவரவத்தையும் வெல்வதனால், அஃதாவது இயற்கையை வெல்வதனால், மனிதன் தோற்றமாதற்கார்பான சரித்திரஞ் ஆதாரமான கருவியின்றி வெளிப்பட்டு, அழியக்கூடிய உருக்கொல்லாம் தோன்றவதற்கு ஆதாரமான மெய்ப்பொருட் பிரதேசத்தன், சூதம் ஒளிக்குள், பறக்கின்றான்.

ஆதலால், மனிதர்கள் தன்னை ('பான்' என்பதை) மறுத்தனை அப்பெயரிக்கட்டும்; தங்களுடைய மிகுத விருப்பங்களை வெல்லட்டும்; சகத்திற்கும் இன்பத்திற்கும், தாங்கள் அடிமைபாதனை மறுக்கட்டும்; அவர்கள் கல்லொழுக்கத்தை

சாத்திக்கு மார்த்தம்.

அப்பிபசித்துக் கடைசியாகக் கடவுட்டன்மையை அடை
யும் வலையில், மேலும் பேரனும் உயர்ந்த ஒழுக்கத்தில்
வளரட்டும்; பணிவு, சாந்தம், மன்னித்தல், இரக்கம், அன்பு
இவற்றை அறிந்த அப்பிபசிக்கட்டும்; இவ் வறியும் அப்பி
பசுமுமே கடவுட்டன்மையை அடைதலாம்.

அருள் அகப் பார்வையை உண்டுபண்ணுகின்றது.
எவன் தனது சரிசப்பற்கை வென்று, எல்லாப் பிராணிக
ளிடத்தும் அருளுடையவனாகி விருக்கிறானோ, அவன் தெய்
வத்தன்மை வாய்ந்த அகப் பார்வையை உடைபவனாய்ப்
பெயர்வினின்ற மெய்யைப் பிரித்த அறியும்படியான
நிறையுடையவனாகிறான். ஆதலால், மிக மேம்படுத்த
தல் மனிதன் ஞானியும், தேவனும், அறிஞனும், கடவுளை
உணர்ந்தவனும் ஆகிறான். எவனிடத்தில் தளராத அமைதி
களையும், அசைவாத பொறுமைகளையும், மேலான துண்மை
களையும், இனிய பேச்சுகளையும், தன்னடக்கத்தையும், தன்னை
மறத்தலையும், ஆழ்ந்த நிகழ்ந்த அதுதாபத்தையும் காண்
கிறீர்களோ, அவனிடத்தில் மிக மிக உயர்ந்த ஞானத்தை
கூடப்பாருங்கள்; அவனுடைய உட்கொண்ட கொள்ளுங்கள்;
வெள்ளில், அவன் கடவுளை உணர்ந்துவிட்டான்; கடவு
ளுடன் வாழ்கின்றான்; கடவுளோடு ஐக்கியமாய் விட்டான்.
எவன் பொறுமையற்றவனாகி விருக்கிறானோ, எவன் கோபிக்
கிறானோ, எவன் தற்பெருமை பாராட்டுகிறானோ, எவன்
இன்பத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறானோ, எவன் கவிய
பொருள்களை கிடுவதற்கு மறுக்கிறானோ, எவன் தயைய
யும் அகன்ற இரக்கத்தையும் அப்பிபசிக்கவில்லைபோ,

கடவுளோடு ஐக்கியமாதல்.

அவனை நீங்கள் அப்பாதிர்கள்; ஏனெனில், அவனிடத்தில் ஞானம் இல்லை; அவனுடைய அறிவேல்லாம் பயனற்றது; அவனுடைய செயல்களும் சொற்களும் அழிந்துபோய்; ஏனெனில், அவை அழிந்துபோகக் கூடியதாயே ஆகாமாகக் கொண்டுள்ளன.

மனிதன் 'யான்' என்பதை விடக் கடவுன்; உலகனை வெல்லக் கடவுன்; சரீரப்பற்றை விடக்கடவுன். இந்த வழியினால் மாத்திரமே கடவுளுடைய அகத்துட் பிரவேசிக்கக் கூடும்.

உலகமும், சரீரமும், தாதும் காலமாகிய பாலை வனத்தில் தோற்றம் காணல் தோற்றங்கள்; ஆகம் உறக்கத்தில் தோன்றும் அழிந்துபோகக்கூடிய சொர்ப்பனங்கள்; எவர்கள் அப்பாலை வனத்தைக் கடந்து விட்டார்களோ, எவர்கள் ஆகம் விழிப்புடையவர்களா யிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் மாத்திரம் எல்லாத் தோற்றங்களும் நீக்கிச் சொர்ப்பனமும் மயக்கமும் ஒழிந்து நிற்கும் சர்வ விபாபக மெய்ப்பொருளை உணர்த்துவர்கள்.

ஒரு பெரிய சட்டம் இருக்கிறது; அது நிபந்தனையற்ற கீழ்ப்படிதலை வேண்டுகின்றது. ஒர் ஒற்றைமைத் தத்துவம் இருக்கிறது; அது சகல வேற்றமைகளுக்கும் ஆதாரமானது. ஒரு நித்திய மெய்ப்பொருள் இருக்கிறது; அதில் உலகப் பிரச்சினைகளெல்லாம் தீர்ந்து விடுகின்றன. இந்தச் சட்டத்தை, இந்த ஒற்றைமையை, இந்த மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தல் அகண்டாகாசக் கடவுள் நிறைவுப் பிரவேசித்தது.

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

நீத்தியமான கடவுளோடு ஐக்கியமாதல், அன்பாகிய பெரிய சட்டத்தைப் பின்பற்றி ஒருவன் வாழ்க்கையை நடத்தாதல் அமைதியையும், சமாதானத்தையும், சாந்தியையும் அடைதற்கு வழி. திணையினும் பகைமையினு முள்ள சகல சம்பந்தங்களையும் விடுதலும், நன்மைவையும் ஈட்டையும் விடாமையும், அகத்துள் லெவும் தூய அமைதிக்கு முற்றிலும் நிற்பதும் நடத்தலும், பொருள்களின் ஹிருதயத்தின் உள் குள்ளே பிரவேசித்தற்கும், வெறுமனே அறியும் அறிவுக்கு எட்டாத நித்திய அகண்ட தத்துவப் பொருளை உணர்ந்து வாழ்ந்தற்கும் ஸெறிதராயம். இத் தத்துவத்தை உணரும் வகையில், ஆத்மா சாத்தி அடைய மாட்டாது, எவன் இத் தத்துவத்தை உணருகின்றானோ, அவன் உண்மை ஞானி, அவனுடைய ஞானம் மற்றவர்களுடைய ஞானம் அன்று. ஆனால், ஒரு குற்றமற்ற ஹிருதயத்திற்கும் செய்வை மனிதத் தன்மைக்கும் சேர்த்தமனை நேர்மைவாய்.

அகண்டாகாசமாயும் நித்தியமாயும் உள்ள கடவுளை உணர்தல், இருள் இராஜ்யமாகிய காலத்திற்கும் உலகத்திற்கும் சரீரத்திற்கும் மேற்பட்டு நிற்காமை; ஒளி இராஜ்யமாகிய அழியாமை, பாலோகம், ஆத்மா இவற்றில் தங்குதலாம். கடவுளோடு ஐக்கியமாதல் வெறும் பேச்சு அல்லது மனோபாவம் அன்று; அஃது அகத்தைத் தாய்மைவாக்குவதற்காகச் சிந்தனையோடு செய்த அபிப்பிராயத்தின் பலனாகிய பிரானாதா அனுபவம், சரீரம் மனிதன் அன்று என நம்பப்பட்டபொழுது; சகல பதிகளும் விருப்பங்களும் முற்றிலும் நீழ்ப்பட்டுத் தாய்மை வாக்கப்பட்ட பொழுது,

கடவுளோடு ஐக்கியமாதல்.

மீனோவெழுச்சிகள் நயந்து அமைதியான பொழுது; புத்தி
யின் தடுமாற்றம் நின்று சமசீலை அடைந்தபொழுது; தன்
அதிவு கடவுளோடு ஐக்கியமாகின்றது; அதன்கையில்
கேள்மையான ஞானமும், நிலையான சாந்தியும் சித்திப்ப
தில்லை.

மனிதர் வாழ்க்கையில் இருண்ட பிரச்சினைகளைப்பற்றிச்
செய்தித்துச் செய்தித்துச் சினைத்து, உரைத்து, அவற்றை ஒரு
முடிவுக்குக் கொண்டுவராமலே இறந்து போகின்றனர்;
ஏனெனில், அவர் தம் சரிசுத்தின் சிற்றவன், அமித்தந்தப்
பட்டுச் சரிசுதியான இருளினின்றும் வெளிப்படுத்தும் வழி
கான முடிபாதவராயிருக்கின்றனர். தம் சரிசு உயிரைக்
காப்பதற்கு விரும்பி, மனிதன் மெய்ப்பொருளாகிய சரிசு
மற்ற உயிரை இழந்தவிடுகான்; அழிந்துபோகும் பொரு
ளைப் பற்றிக் கொண்டிருப்பதால், மெய்ப்பொருளின்
ஞானத்தை அடைகெழுள் இல்லை.

'பான்' என்பதை விடுவதால் எல்லாக் கஷ்டங்களும்
ஐயிக்கப்படுகின்றன; அகத் தியாகத்தால் எரிக்கப்படாத
பொய் எதையும் பிரபஞ்சத்தில் இல்லை; தன்னைத் துறந்த
னைய ஆராய்ச்சி விளக்கெழுண் தீர்த்துபோகாத பெரிய
பிரச்சினை எதையும் இல்லை, பிரச்சினைகள் தன்னால் சிருஷ்டிக்
கப்பட்ட தன்னுடைய சொந்தப் பிரமைகளிலே தங்கு
கின்றன; தன்னைத் துறந்தபொது அவை நீங்கிவிடுகின்றன.
'பான்' என்பதும், பொய் என்பதும் ஒரு பொருள் குறிக்
கும் சொற்கள். 'பான்' என்பது அளக்கமுடியாத
கொண்டுகளுள் சித்தியுள்ளது; மெய்ப்பொருள் சித்திய

சாத்திக்கு மார்த்தம்.

நேர்மைபரக வினக்கும் பெருமை வாய்த்தது. நன்றை நேசிக்கும் மனிதருக்கு மேய்ப்பொருள் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது; தம்முடைய சொந்த சரீர சுகத்தை காடுவதால், அவர் மிக ஆழ்ந்ததும், மிகத் தூயதும், மிக நீடித்த நிற்பதுமான இன்பத்தை இழக்கின்றனர். மனிதரிடத்துச் சரீர சுகத்திலும் மேம்பட்ட இன்பம் ஒன்று இருக்கிறது. சுகம் இல்லாமல் மனிதன் இருக்கக் கூடும். அதற்குப் பதிலாக இன்பத்தைக் காணக் கூடும்; சுகத்தை நேசிக்காதே யுங்கள்; கடவுளை நேசியுங்கள்; கடவுள்தான் என்றும் நிலைத்திருக்கின்ற உள்பொருள்; அப் பொருளிடத்தில்தான் எல்லா வேற்றமைகளும் ஒழிகின்றன; எவன் வேற்றமை காணாது செய்கின்றானோ, நடக்கின்றானோ, அவனுக்கு எல்லாம் நன்மைபாய் முடிவின்றது என்று கரீரையில் என்னும் பெரியார் கூறுகிறார்.

மனிதர் மிக மிக நேசிக்கிறதும், அவர் விடாப் பிடியாய் பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது மான 'யான்' என்பதைத் தவிர்த்துவிட்ட மனிதன், எல்லாக் கலக்கத்தையும் கடந்து, பொய்யும் மடமைபுமாயிவ வலையில் சிக்கியிருக்கிற உலகம் கூட எளிதில் காணக் கூடிய நேர்மைத் தன்மையில் புருந்த விட்டான். அப்போது அவன் மிக மிக உயர்ந்த ஞானத்தை அடைந்தவனாய், அகண்டாகாரக் கடவுளிடத்தில் அமைதியுற்றிருக்கிறான். அவன் முயற்சி செய்வாமல் காரியகித்தி அடைகிறான். "எல்லாப் பிரச்சினைகளும் அவன் முன்னிதியில் தீர்த்து போகின்றன. ஏனெனில், அவன் உண்மைப் பிரதேசத்தில் புருந்த விட்டான். பொருள்களின்

கடவுளோடு ஐக்கியமாதல்.

மீறாதே காரியக்களோடல்லாமல், பொருள்களின் மாறுதல்களையெல்லாம் பழகுகிறது. அவன் மிகுந்ததன்மைக்கு மேற்பட்ட புகுத்தலினைப் போன்றதும், தர்க்கத்திற்கு மேற்பட்டது மான ஞானத்தால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தனது காமங்களையும், தனது தவறுகளையும், தனது அபிப்பிராயங்களையும், தனது துரபிமானங்களையும் விட்டுவிட்டதனால், அவன் எவர்க்கத்தையும் பற்றிய சபைய ஆசனமையும் காசத்தையும் பற்றிய மட அச்சத்தையும் கொண்டு, கடவுள் ஞானத்தை அடைந்துவிட்டான்; உயிரின் மீதுள்ள அன்பையும் கட விடுத்தது, பிறப்பையும் இறப்பையும் ஒழிப்பதும், தனது மானமற்ற தன்மையை அறிந்துள்ளத மான சித்திய உலோகம் பேரின்பத்தையும் அடைந்துவிட்டான், ஒன்றும் பாக்கியில்லாமல் எல்லாவற்றையும் துறந்து விட்டதனால், அவன் எல்லாவற்றையும் அடைந்து அகண்டாகாத கடவுளின் மாட்சிச் சாந்தியை அமர்ந்திருக்கிறது.

தான் வாழ்வதிற்போலவே சாவதிலும், சாவதிற்போலவே வாழ்வதிலும், சமமான திருப்தியை அடையும் படியான விதத்தில் எவன் 'யான்' என்பதை அடியோடு துறந்துவிட்டானோ, அவன் கடவுளோடு ஐக்கியமாவதற்குத் தகுதியுடையவன். அழியக்கூடிய தன்னை கம்புவதை விடுத்து, அழியாத மென்மையான என்னை வடிவமாயுள்ள பேரிய சட்டத்தை அளவுகூடா எவன் கம்புகிறானோ, அவன் அழியாத பேரின்பத்தை அடைவதற் பயோபிக்குகிறது.

அத்தகைய மனிதனிடம் செய்ததற்கு இரங்கலாவது,

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

ஆசாபக்கமாவது, தன்பமாவது கெடப்பாது; ஏனெனில், சகல சுபாயமும் நீக்கின இடத்தில் இவ்வனுபவங்கள் இருக்க முடியா; அவனுக்கு என்னென்ன நேர்கின்றனவோ, அவையெல்லாம் அவனுடைய சொந்த கண்மைக்காகவே நேர்கின்றன வென்பது அவனுக்குத் தெரியும்; அவன் 'யான்' என்பதன் வேலைக்காரனாயிராமல், பரிமேபாருளின் வேலைக்காரனாயிருப்பதால், அவன் எதிலும் திருப்தியா யிருக்கிறான், ஸூயிஷ் உண்டாகும் மாறுதல்களால் அவன் பர்திக்கப் படுவதில்லை; அவன் யுத்தங்களைப் பற்றியும் யுத்தப் பிரஸ்தாபங்களைப் பற்றியும் கேள்விப்படுக காலையில், அவனுடைய சாத்திக்குக் கேடு உண்டாவதில்லை, மனிதர் வேருளியும், கடுகடுப்பும், கலகப் பிரிவுமும் கொள்ளும்போது, அவன் அவர்மீது இரக்கமும் அன்பும் கொள்ளுகிறான். உலகின் நிலைமைகள் உலகாபிவித்திக்கு மாறுகத் தோன்றினும், உலகம் அபிவித்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிற தென்பதும்,

"தன்சிறிப் பாதுகம் தன் அழுதை பாதுகம்,
தன்வாழ் வாதுகம் தன்வைப் பாதுகம்,
தன்பிகழ பாதுகம் தன்செய வாதுகம்,
பார்வை விடத்தினும் பார்வைக் கப்புறமும்,
தொடக்க முதலா இறுதி வகையில்,
பலவறக் களாலும், பலவறக் களாலும்,
உலக மாவிய விசையுபர் பாகிம்
அபிவித்தி பென்னும் கடவுள் துடத்தின்
ஒன்றும் பொன்னால் ஊடல்
துடதும் வருததும் ஒருங்குகொள் கின்றான்"

கடவுளோடு ஐக்கியமாதல்.

என்பதும் அவனுக்குத் தெரியும்.

உத்தமமான புயல்வாற்ற அடிக்கும்போது அதனை உருவரும் கொடுப்ப தில்லை; ஏனெனில், அது விகாரத்தில் போய்விடு மென்பது எல்லாருக்கும் தெரியும். வாதப் புயல்கள் உலகத்தை நாசமாக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது ஞானி மெய்ப்பொருளும் இரக்கமாவிய கண்களால்பார்த்து அவ்வாதம் நீங்கிவிடு மென்றும், உடைந்துபோன துறிஞ்சு வக்கனிலிருந்து அழிவாத ஞானவாயம் கட்டுப்படுமென்றும் அறிந்து கொண்டிருக்கிறான்.

கம்பீரமான பொதுமையும், அளவற்ற இரக்கமும் ஆழ்ந்த யோசனையும், மெனனமும், தாய்மையும் உடைய மனிதனைப் பார்த்தலே ஓர் ஆசீர்வாதம்; அவன் பேசும் போது அவனுடைய சொற்களை மற்கூறிய மனிதர் தமது உள்ளத்திற் கொண்டு சித்திச்சிந்தனார்; அச் சொற்களால் அவர் உபரித்த பதவிகளை அடைவென்றார். அவன்தான் கடவுளோடு ஐக்கியமானவன்; அவன்தான் மிக மிகப் பெரிய திரவகம் செய்து வாழ்க்கையின் மர்மங்களைத் தீர்த்தவன்.

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

சுற்றிச் சுழலும் கரியா கடிதிரால்
வாழ்க்கை போதி மான்மெய்ப் பொருளையும்
விதிகையும் பற்றி வினாவினே அடைந்தேன்;
அதைத்தனை அவள்துவ் வதிகைய மொழிகளை:—
மறைக்கப் பட்டகன் கருக்கேமறைவு;
கடவுள் வடிவிகள் கடவுளே காண்பான்.”
மறைக்கப் பட்டதும் மர்மத்தை அறிவக்
கண்கள் காண மொண்ணா வழியிலும்
மிதுதயர் வழியிலும் வினே சென்றேன்;
அன்பும் சாத்தியும் ஆகிய வழிகைய
செருங்கினேன்; மறைவும் குருகும் கீங்கின;
கடவுட் கண்ணால் கடவுளாக் கண்டேன்.

முனிவர்களும், ஞானிகளும், இராகுகர்களும்.

ஊழியம் புரிதல்.

பூரண வாழ்க்கையாக வெளிப்பட்டுள்ள அன்பின் தத்தவம், மனித உயிரின் செடமும், மெய்க்ஞானத்தின் அந்தமும் ஆகும்.

ஒரு மனிதனுடைய உண்மையில் அளவு, அவனுடைய அன்பின் அளவேயாகும்; அவனுடைய வாழ்க்கை அன்பினால் ஆனப்பட வில்லைபோல, அவனுக்கு மிகமிகத் தூரத்தில் மெய்ப் பொருள் இருக்கிறது. சசிப்புத் தன்மை இல்லாதவரும், பிறரிடம் குற்றம் காண்பவரும், மிக மிக உயர்ந்த மதத்தினராயினும், மிக மிகச் சிறிய அளவே மெய்ப்பொருளை உடையவராயிருக்கின்றனர்; பொதுமை யுடையவரும், எல்லாக் கவிகளையும் கிருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல் அமரிக்கை யாகக் கேட்பவரும், 'எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் விவர தாம்சங்களையும் பற்றி ஆலோசித்துப் பகைபாடமற்ற முடிவு செய்பவரும் முழு அளவின் மெய்ப்பொருளை உடையவராயிருக்கின்றனர். ஞானத்திற்கு உரைகல் இதுதான்:— ஒரு மனிதன் எவ்வாறு வாழ்கிறான்? அவன் எவ்விதத் தன்மையை வெளிக்காட்டுகின்றான்? ஆபத்தக் காலத்திலும் ஆகையெழும் காலத்திலும் அவன் எப்படி நடம்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

ஐயம்? விபாகுலத்தாலும், ஆசாபங்கத்தாலும், காமக் குரோதங்களாலும் இடைவிடாது தன்னாகக் கொண்டும், முதலாவதாக வந்த ஒரு சிறு சூபத்திலே அமிழ்த்தும் போகிற அனேக மனிதர் தாம் மெய்ப்பொருளோடு வாழ் நெதராகப் பெருமை பாராட்டுகின்றனர், என்றும் மாறுபட்டதா விரூப்பதோன்றே மெய்ப்பொருள், ஒரு மனிதன் மெய்ப்பொருளைத் தனக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டு வாழும் காலையில், அவன் ஒழுக்கத்தில் உறுதியாய் நிற்றான்; தனது மனோ விகாசங்களுக்கும், மனோ வெழுக்காளுக்கும், அடிக்கடி மாறுதல் அடையும் சரீரத் தன்மைகளுக்கும் மேற்பட்டு நிற்றான்.

மனிதர் அழிந்து போகக் கூடிய கோட்பாடுகளை விதித்து அகலுகளை மெய்ப்பொருள் என்ற கூறுகின்றனர். மெய்ப்பொருளைக் கோட்பாடுகளாக விதிக்க முடியாது, மெய்ப்பொருள் வாக்குக்கு எட்டாதது; புத்திக்கும் எட்டாதது. அப்போசத்தால் அதனை உணரலாம், அது மாசற்ற திருதவமாகவும், பூரண வாழ்க்கையாகவும் மாத்திரம் நோன்றக் கூடும்.

அப்படி யிருக்கும்போது பார், தயங்காத மதங்கள், டைக்கள், கஷிகள் இவற்றின் மத்தியில், மெய்ப்பொருளை உணர்ந்திருக்கின்றார்? மெய்ப்பொருளாக வாழ்கின்றவரோ அதனை உணர்ந்தவர். மெய்ப்பொருட் டண்ணமைய அப்பி வகித்தென்றவரோ அதனை உணர்ந்தவர். எவர் தன்னை வென்று, மதங்கள் முதலியவற்றிற்கு மேற்பட்டு, அவர்

ஊழியம் புரிதல்.

தில் தலைநிடாமல், சகல சண்டைகளிலும், சகல பகட்பாதக் களிலும், சகல சூற்றஞ் சாட்டல்களிலும் கின்ற விபெட்டு, அமைதியேமும், அடக்கத்தேமும், சாந்தத்தேமும், நைரிபத்தேமும் ஞா இருந்துகொண்டு, தன்னுள்ளிருக் கிற சபாப மற்ற சந்தேஷகாமான தெய்வ அன்பை எல்லாவிடத்திலும் செலுத்துகிறோர் அவரே மெய்ப் பொருளை உணர்ந்தவர்.

எவன் எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பொறுமையுடைய வனாகவும், அமரிக் கையுடையவனாகவும், இனிமை யுடைய வனாகவும், மன்னிப்பவனாகவும் இருக்கிறானோ, அவன் தான் மெய்ப்பொருளைக் காட்டுகிறான்; வாக்கு வாதங்களாலும், உயர்ந்த தூக்கங்களாலும் மெய்ப்பொருளைக் காட்ட முடியாது; ஏனெனில், மனிதர் அசையுடந்த பொறுமையிலும், அழி யாத மன்னிப்பிலும், எல்லாவற்றையும் அடக்கிக் கொண் டிருக்கிற இரக்கத்திலும் மெய்ப்பொருளைக் காண வில்லை யானால், அவருக்கு அதனைச் சொற்களால் காட்ட முடியாது. கோபக்காரர் தனிமைபா யிருக்கும்போதும், சாந்தத்தின் மத்தியில் இருக்கும் போதும், அவர் அமைதியேமும், பொறுமையேமும் இருத்தல் எனினு. அதே மாதிரியாக, இரக்கமில்லாதவர் பிறரால் அன்பாக உடந்தப்படும்போது, பிறர்பால் அன்பும் இரக்கமும் உடையவராக யிருத்தல் எனினு, எவன் கோபம் மூட்டப்பட்ட சகல சமயங்களிலும் பொறு மையாகவும் அமைதியாகவும் இருக்கிறானோ, எவன் கோபம் அடையக்கூடிய சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் அன்பும் இரக்க மும் உடையவனா யிருக்கிறானோ, அவன் மாசற்ற மெய்ப்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

பொருளை உணர்ந்திருக்கோன். இதுதான் உண்மை; ஏனெனில், அத்தகைய உயர் குணங்கள் கடவுளுக்குச் சொந்தமானவை. மிக மிக உயர்ந்த ஞானத்தை அடைந்தவனும், தனது அவாவையும், சுவாஸத் தன்மையையும் அறந்தவனும், மேலானதும் மாருதனுமான மெய்ப்பொருளை உணர்ந்து அதற்குச் சரியாக நடத்திவதும் தான் அம் உயர் குணங்களை அடைகின்றிருந்தல் கடும்.

ஆதலால், மெய்ப்பொருளைப்பற்றி வினாக்களையும் ஆத்திரத்தோடு உடையவையுமான சகல விவாதங்களையும் விடக்கடவர்; அவர் ஒற்றைமையையும், சமாதானத்தையும், அன்பையும், தயைமையையும் உண்டு பண்ணக் கூடிய பேச்சுக்களைப் பேசக் கடவர், செயல்களைச் செய்வக் கடவர். அவர் அக ஒழுக்கத்தை அப்பியிடுத்து, அடக்கத்தோடும் வாக்மத்தோடும் மெய்ப்பொருளைத் தேடக் கடவர். மெய்ப்பொருள் தான் ஆத்மாவை எல்லாப் பாவங்களிலும் தீமைகளிலும் மிகுந்தும் மனித துறியைத்தவக் கெடுத்து உலகத்தின் அகிலத்து நிரிசிற ஆத்மாக்களின் வழியை முடிவில்லாத இருளால் மறைக்கிற எல்லாவற்றிலும் மிகுந்தும் விடுவிக் கின்றது.

பிரபஞ்சத்திற்கு ஆதாரமும் காரணமுமான பேரீய சர்வ-விபரபசு சட்டம் ஒன்று இருக்கிறது; அதுதான் அன்பாதிய சட்டம். அது வெவ்வேறு காலங்களிலும் வெவ்வேறு தேசங்களிலும் வெவ்வேறு பேயர்களால் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது; ஆனால், அப்பெயர்களுக்கெல்லாம் பின்

ஊழியம் புரிதல்.

பக்கத்தில் மாற்றமுடிபாத அச் சட்டத்தை மெய்ப்பொருட் கண்ணால் காணலாம், பெயர்கள், மதங்கள், சீர்தங்கள் மறைந்த போகின்றன; ஆனால், அன்பாகிய சட்டம் என்றும் அழிபாடல் இருக்கின்றது. இச் சட்டத்தைப் பற்றிய ஞானத்தை அடைதல், அறிவேண்டு அதனுடன் ஒன்றாவதற்கும் மாணயின்மைமையையும், ஜனனயின்மைமையையும், அழிவின்மைமையையும் அடைதற்கும் மரக்கம்.

இச் சட்டத்தை உணர்த்தவாக ஆத்மா செய்யும் முயற்சியால், மனிதர் வாழ்வதற்கும், தன்புறத்தற்கும், சாதற்கும் திருப்பித் திருப்பி வருகின்றனர்; அதனை உணர்ந்த பொழுது, தன்பம் ஒழிகின்றது; மனிதர்களின்மை மறைந்த போகின்றது; மாமிசத்தோடு கூடிய ஜனனமும் மாணமும் ஒழிகின்றன; ஏனெனில், ஆத்மா அறிவு மெய் வறியேண்டு ஐக்கியமாய் விடுகின்றது.

மெய்ப்பொருள் ஒரு சீர்த்தைப் பற்றிய தன்மை; மெய்ப்பொருளின் மிக மிக வெளிப்பட்ட விளக்கம் உயிர்களுக்கு ஊழியம் புரிதல். தவறான அகம் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தபொழுது, கடைசியாக, மிக மிகப் பெரியதான, மிக மிகப் பரிசுத்தமான திவாகத்தை (அஃதாவது சரியாகச் சம்பாதித்த மெய்ப்பொருளின் அநுபவ திவாகத்தை)ச் செய்யும்படியாகக் கேட்கப்படுகிறது. இத் திவாகத்தைச் செய்வதால் தெய்வத் தன்மைமைய அடைந்துள்ள ஆத்மா, மாமிசத்தா லாய் உடனாத் தாங்கி, மிக மிகத் தாழ்ந்தலக்கம் மத்திலினும், அற்பங்கள் மத்திலினும் சஞ்சரிப்பதில் திருப்பி புதுடயதாய், மனித சமூகத்தின் ஊழியன் என்று

சுத்திக்கு மார்க்கம்.

‘மதிக்கப்படுவதாய், மனிதர்களுள் வசிப்பதற்கு வருகின்
தது, உலக இரகசங்களால் காட்டப்படும் மேலான
அடக்கம் கட்டவுட்டன்மையின் முத்திரையாகும். எவன்
‘யான்’ என்பதை ஒழித்த, சரீரமற்ற, நித்தியமான,
அளவற்ற அன்பின் அம்சமாக விளங்குகிறானோ, அவன்
மாத்ரிசம் பின் சுத்திபார்களால் கணங்கப்படத் தக்கவ
னாகிறான். எவன் ‘யான்’ என்பதை ஒழித்தது மாத்ரிச
மல்லாமல், சபாப மற்ற அன்பை எவ்வாறிடத்தாம் செலுத்
துதலாகிய தெய்வப் பணிகளைக் கைக்கொண்டு ஒழுக்கு
கொடுக்கிறானோ, அவன் அளவு கடந்து மதிக்கப்பட்டு, மனிதவர்க
டத்தாரின் அகங்களில் தெய்வமாக வசிப்பதற்கு இடம்
கொடுக்கப் படுகிறான்.

பெரிய மதாச்சாரியர்க ளெல்லாம் சரீர கைக்கொடும்,
சென்கியெக்கொடும், பிரதிப் பிரபோஜனக்கொடும் துறந்து,
உலகச் செல்வக்கொ ளெல்லாம் விட்டு நீங்கி, சர்வ விபா
பகரும் அகண்டாகாரமு மான மெய்ப்பொருளை உபதேசித்
திருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒவ்வொருவருகைய வாழ்க்கை
களையும் உபதேசிக்கொடும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்; அவர்
கள் வாழ்க்கையிலும் உபதேசத்திலும் ஒரே நேர்மைவை,
ஒரே தன்மதப்பை, ஒரே பணிகை, ஒரே அன்பை,
ஒரே சாத்தியைக் காண்பீர்கள். அவர்களெல்லாரும் ஒரே
நித்தியக் கொள்கையை உபதேசித்தார்கள்; அக் கொள்
கையைக் கைக்கொண்டு ஒழுக்கவே எல்லாத் திமைகளும்
அழிந்துபோய். மனித சமுதாயின் இரகசங்களாகத்
துதிக்கவும் தொழவும் பெற்றபெரிவார்கள் ‘யான்’ என்பது

ஊழியப் புரிதல்.

இல்லாத பரம்பொருளின் அவதார புருஷர்கள். அவ்வாறு இருந்தமையால், அவர்கள் காமக் குரோதங்கள் அற்றவர்களாயும், பிரகருகு உபதேசப்பதற்கும், பிரிவினின்றி காப்பதற்கும், சொந்த அபிப்பிராயங்களும் கொள்கைகளும் இல்லாதவர்களாயும் இருந்தார்கள்; அவர்கள் எவனாயும் தம் மதத்தில் சேர்க்கவாவது, பிர மதத்தில் சேரும்படி செய்வவனாவது நாடின தில்லை. மிக மிக உயர்ந்த கன்மையிலும், மேலான பூரணத்துவத்திலும் வாழ்ந்து வந்தமையால், அவர்களுடைய முழு நோக்கமும் அந்த கன்மையை நிலைப்பிதும், சொல்லிதும், செயலிதும் பிரதும் அதசரிக்கும்படி செய்து மனித சமூகத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்பதாகவே இருந்தது. அவர்கள் சரிசந்தையுடைய மனிதனுக்கும் சரிசு மற்ற கடவுளுக்கும் மத்தியில் நின்று, 'யான்' என்பதற்கு அடிமைப்பட்ட மனித வர்க்கத்தினரை இரட்சிப்பதற்காக உழைக்கின்ற உத்தமர்கள்.

'யான்' என்பதில் அமிழ்த்தவரையும், சரிசு மில்லாத உன்மை சொருபமாய் விளக்குகிற கடவுளை அறிபமுடிவாதவரையும் இருக்கிற மனிதர், தம்முடைய இரகுகர் தலர் மற்றைய இரகுகர்களுக்கெல்லாம் தெப்பவத்தன்மை இல்லை பென்று சொல்லி, மனித வெறுப்பையும், கொள்கைத் தர்க்கத்தையும் உண்டுபண்ணுகின்றனர்; தமது சொந்த அபிப்பிராயங்களைச் சரிவானவை பென்று அவர் வாங்கிக்கும் காணவில், மற்றவர்களை விக்கிரகாரதனைக்கார ஒன்றும், நாஸ்திக ஒன்றும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைகள் பயனற்றவை பென்றும், தமது சொந்த ஆசிரியர்களுடைய வாழ்க்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

கைகளுகடையவும் உபதேசங்களுகடையவும் தூய தன்மை வாயும் சபலமற்ற அழகையும் பற்றிப் பேசுகின்றனர். மெய்ப்பொருளை அளவு படுத்த முடியாது; அகில எந்த மனிதனுக்கும் எந்த ஆசிரியனுக்கும், எந்த தேசத்திற்கும் விசேஷ உரிமை யுள்ளதா யிருக்க முடியாது; 'பான்' என்பது பிரவேசித்தபொழுது, மெய்ப்பொருள் இழக்கப்பட்டது.

முனிவன், ஞானி, இரக்சன் இவருகடைய பெருமை இது:—அவன் மிக மிகத் தாழ்ந்த தாழ்மையையும், மிக மிக உயர்ந்த சபல மின்மையையும் அடைந்துவிட்டான்; எவ்வாறன்றையும், அவனுகடைய சொந்த சரிதத்தையுக்கட, அவன் தறந்துவிட்டமைபான், அவனுகடைய செயல்க ளெல்லாம் தூயவையாயும் நிலையுள்ளவையாயும் இருக்கின்றன; ஏனெனில், அவை 'பான்' என்பதன் எவ்வகை மாணம் நீங்கினவையா யிருக்கின்றன. அவன் பிறகுக்குக் கொடுக்கிறான்; அவன் பிறரிடமிருந்து கொள்வதற்கு ஒரு போதும் நினைப்பதில்லை; சென்றதற்கு இரங்காமலும், வருவதை எதிர்பாராமலும் அவன் மேலை செய்கிறான்; அவன் ஒரு போதும் பிரதிப் பிரயோஜனத்தைப் பார்க்க தில்லை.

விவரமும் செய்வோன் தனது நிலத்தில் உழுது, உரம்போட்டு, விதைவிதைத்தபொழுது, அவன் தான் செய்கக்கூடியவற்றையெல்லாம் செய்த விட்டானென்றும், தான் பஞ்ச பூதங்களை எப்பியிருக்க வேண்டுமென்றும், தான் மகனும் வரும் காலம் வகையில் பொதுமைபா யிருக்க வேண்டுமென்றும், தான் எவ்வளவு ஆத்திரப்பட்டாலும் அது விளைவை எவ் வகையிலும் பாதிக்கா தென்றும்

ஊழியம் புரிதல்.

அறிவான். அதே மாதிரியாக, மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவன் பலன்களை எதிர்பாராமல் கன்கம, தூய்மை, அன்பு, சாந்தி என்னும் வித்துக்களை விதைத்துக் கொண்டு போகிறான்; உரிப காலத்தில் பலனைக் கொடுப்பதும் ஆக்கத்திற்கும் கேட்டிற்கும் முன்னு மாகவே அடக்கியாளும் பெரிய சக்தி இருக்கிற தென்பது அவனுக்குத் தெரியும்.

மனிதர் சமஸ்த மந்த ஹிருதயத்தின் தெய்வ ரீர் கமையை அறிவாது, தமது சொந்த இரகசியை ஒரு விசேஷ அவதார புருஷனென்றும், பொருள்களின் இயற்கைக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டவ னென்றும், அவனுடைய ஒழுக்க உபாய காரணமாக மனித வர்க்கத்தினரால் தீண்டப்படத் தகுதவ னென்றும் கருதுகின்றனர். மனிதன் தெய்வத் தன்மையில் பூரணத்துவம் அடைவக் கூடு மென்பதினால்தான் அவருட்க்கை, முயற்சியைத் தடுத்த, மனிதரின் ஆத்மாவை களைப் பாவஞ் செய்யும்படிக்கும் தன்பத்தை அனுபவிக்கும் படிக்கும் பலத்த கயிதகளால் கட்டுகிறது. ஏகநாதர்: "ஞானத்தில் களர்க்கார்"; "தன்ப, அனுபவத்தால் பூரணத்துவம் அடைந்தார்." ஏகநாதர் எகிராவிருந்தாரோ அகிரே பாலார்; புத்தர் பெருமான் எகிரா விருந்தாரோ அகிரே பாலார்; ஒய்வொரு பத்தனும் தன்னைத் துறத்தற் காகச் செய்த இடைவிடாத முயற்சியால் அய்வாறானான். இங் வுண்மையை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; ஜாக்ரதையான முயற்சியானும், எம்பிக்கையோடு கூடிய உழைப்பானும் உக்கனாடைய சீர்கமலான இயற்கையை விட்டு மேல் எழுவ மெய்த உணர்ந்தகொள்ளுங்கள்; நீங்கள் அடைவக்

சாத்திரக்ரு மாரீகம்.

கூடிய பதவியின் கார்டி யெரிதையும் பெருமை வாய்ந்ததாயும் இருக்கும். புத்தர் பெருமான் தாம் பூரணத்துவத்தை அடைபயம் வகையில் தமது முயற்சிகளைத் தளர்த்துவதில்லை யென்று உறுதி செய்துகொண்டார்; அவர் தமது காரிய சித்தியை அடைந்தார்.

முனிவரும், ஞானிகளும், இரகசங்களும் அடைந்த சித்திகளை, அவர்கள் சொந்த வழியிலே, அகந்தாவது, தன்னைத் துறத்தலும், தன்னலம் மறுத்து வழிவகு செய் தலுமாகிய வழியிலே, சொல்லுயிர்க்காராயின், சீலங்களும் அடைபலாம்.

மெய்ப்பொருள் மிக நேர்மைபாணது. அது "பான் என் பதை கிட்டுகிடு; என்னிடம் வர; நான் உனக்கு அமைதி யைத் தருகிறேன்" என்று உறுதிசெய்தது. அப் பொரு ளின்மேல் குவிக்கப்பட்டிருக்கிற கிவரக்கிவர மலைகளென் னாம் நுழைந்தலாத உண்மைபாக நாடிக்கொண்டிருக்கிற ஸஞ்சத்தினின்ற அதனை மறைக்க முடியாது. அதற்குக் கல்வி அவசியம் இல்லை; கல்வி இல்லாமலே அதனை உணரலாம். தவறிதழைக்கும் தன்னை-சாடுகிற மனிதன் பல உருக்களைக் கொண்டிருந்தாலும், மெய்ப்பொருளின் அழகிய நேர்மைமும் தென்னிய பிரகாசமும் மறபடாமதும் மங்காமதும் இருக்கின்றன; கபலாமற்ற ஸஞ்சம் அதன் ஒளிப் பிரகாசத்தில் புருந்துஅதனை ஒளியை அடைகின்றது. சிக்கலான கோட்பாடுகளை உணர்பெண்ணுவதனால், நிச்சய மற்ற தர்க்கங்களைச் செய்வதனால், மெய்ப்பொருளை அடைய முடியாது; அதன் தாய்மையை உணர்பெண்ணுவதனால்,

ஊழியப் புரிதல்.

மாசற்ற வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு, மெய்ப்பொருளை அடையக் கடும்.

இந்த ஊய செறியில் செல்லுகிற மனிதன் தனது காமக் குசோதங்களை அடக்கத் தொடங்குகிறான், இதுதான் ஒழுக்கம்; முனித்தன்மையின் தொடக்கம், முனித்தன்மை ஊய்கையின் தொடக்கம், உலக வாழ்க்கையைப் பற்றி யுள்ள மனிதன், தனது கிருப்பங்களை வெள்ளம் அணுபகித் திருன்; தன் வாழும் நாட்டின் சட்டத்திற்கு மாத்திரம் கீழ்ப்படிவது கடக்கென; ஒழுக்க முன்ன மனிதன் தனது காமக் குசோதங்களை அடக்குகிறான்; முனிவன் தன் சொந்த அகத்துள்ளே மெய்ப்பொருளின் கிரோதியாகப் 'யான்' என்பவனை அகனுடைய பலத்த அரசனிலேயே தாக்கி, எவ்வாற் புகழ அகத்த கிளைப்புக்களையும் அடக்கு கிறான்; எவன் காமக் குசோதங்களையும் அகத்த கிளைப்பு களையும் விட்டு, மலாஸது மணத்தையும் நிறத்தையும் தன க்கு இயற்கையாகக் கொண்டிருத்தல்போல, உண்மையையும் தாய்மைகளையும் தனக்கு இயற்கையாகக் கொண்டுள்ளானோ, அவனே ஊய மனிதன், ஊய மனிதன் தெய்வ ஞானத் தைக்கொண்டிருக்கிறான்; அவன் மாத்திரம் மெய்ப்பொரு ளைப் பூணமாக உணர்ந்து, நிலைபாை அமைதியிலும் சாந்தி யிலும் அமர்ந்திருக்கிறான், அவனினின்று நிகமபென்பது நிக்வி விட்டது; அது சர்வ கன்மையாகிய சர்வலீயாக ஒளி யில் மறைத்துவிட்டது, தாய்மைபாஸது ஞானத்தின் அடையாளம், அர்ஜுனனுக்குக் கிருஷ்ண பகவான் யின் மருமகனாக உபதேசித்தார்:—

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

“அடக்கம், வாய்மை, அழகியசை, பொதுமை,
தகுதி, ஞானிகள் தம்மை மதித்தல்,
தாய்மை, தன்னிலை மாறா திருத்தல்,
பொறியின் பத்தை அடியோ டிகழ்த்தல்,
தன்னை அடக்கல், தன்னைத் துறத்தல்,
ஐயனம்; மாணம், முதுமை, விராதி,
பாவம், துயர்கனில் தீமைபைப் பார்த்தல்,
கல்ல விதியிலும், தீய விதியிலும்,
அமைதி யுடைய அகத்தோ டிருத்தல்,
பூரண ஆன்மக் காட்சியை அடைய
அகையா முயற்சிகள் அனுதினம் செய்தல்,
அதனை அடைதலால் ஆம்பயன் அறிதல்,
இவையே ஞானம்; இவையின் வரமையே
அஞ்ஞானம் என்றே அறிகளு அரகே.”

எவன் தனது சொந்த செயலத்திற்கு விரோதமாக
இடைவிடாது சண்டை செய்து, அகற்குப் பதிலாக எல்லா
வற்றையும் தழுவும் போன்றை நிலை நாட்ட முயற்சிக்
கொடுது, அவன் ஒரு குடிசையில் வசித்தாலும் சரி,
செல்வங்களோடும் செல்லாக்கோடும் வசித்தாலும் சரி,
விறகுக்கு உபதேசித்தாலும் சரி, ஒருவரும் அறிவாமல்
அடக்கி யிருத்தாலும் சரி, உண்மை முனிவனாவன்.

மேலான காரியங்களைக் கோருவதற்குத் தொடங்குகிற
ஒரு வெளிக் கணுக்கு ஆஸிஸி களின் பிராண்டில் என்னும்
இனிய முனிவர், அவ்வது அந்தோணி என்னும் வெற்றிப்

ஊழியம் புரிதல்.

பிரதாப முனிவர், பஞ்சு வுணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுகிற ஒரு பெரியாசாகத் தோன்றுகிறார். அம்முனிவருக்கு, ஆகாச அணுகாதவராய், பாவத்தையும் : துக்கத்தையும் வென்றவராய், சாக்தியோடும் பக்தியோடும் இருக்கிற ஞானியானவர் ஆனந்தத்தை உண்டுபண்ணும் ஒரு பெரியாசாகத் தோன்றுகிறார்; தம்முடைய அறிவைச் சுவையுடைய மேனிகளில் ஊக்கத்தோடு உபயோகித்துக்கொண்டு, துக்கத்தால் துடித்து மேற்செல்லக் கோருகிற மனித வர்க்கத் தினர்களின் அகங்களுள் அமிழ்த்து, அவர்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காகத் தமது தெய்வத்தன்மையின் வலிகையை உபயோகித்தே இரக்கஞ் ஞானியினும் அதிகப் பெருமை வாய்ந்தவராக விளங்குகிறார்.

உண்மைபான ஊழியமாவது, எல்லாகளையும் கெடிக் பதில் தன்னை-பறத்தலும், எல்லாருக்கும் வேலை செய்வதில் தன்னை-இழுத்தலுமே. பொய்ப் பொருள்களைப் பற்றிக்கொண்டு, உன்னைப்பற்றியும், உன் வேலையைப் பற்றியும், உனது பல தியாகங்களைப்பற்றியும், உனது சிறந்த தலைமையைப்பற்றியும் உரத்தப் பேசுகிற, உனது பல செயல்கள் உன்னைச் சுப்பாற்றமென்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற விண்ணே ! மூடனே ! இந்த விஷயத்தைத் தெரிந்து கொள்வாயாக; உனது முகம் இவ்வுலகமெல்லாம் பாவி வீருந்தாலும், உனது செயல்களைத்தாம் வெறுத் துணாப்ப போம்; நீ மெய்ப்பொருள் இராஜ்யத்தில் அற்புதமான அற்புதங்கள் கருதப்படுவாய்.

௧௪௫

‘யான்’ என்பது இல்லாதவனுடைய செயல்களே

சாத்திக்கு மாரீச்சம்.

வினைக்கும்; 'பான்' என்பவனுடைய செயல்கள் சத்தி பற்றவை, அழிபச் செயல்கள், கடமைகள் எவ்வளவு தாழ்த்த வாய்பா பிஞ்சுந்தானும், அவற்றைச் செய்வம் இன்றியும் சத்தோஷத்தோடும் செய்வபொழுது, அஃது உண்மையான ஊழியமும் அழிபாத வினையும் ஆகின்றது. செயல்கள் எவ்வளவு உயர்ந்தவையாகவும் வெற்றிகரமாகவும் தோன்றி, தாம், தன்னைப்பற்றிய அன்பு காரணமாகச் செயல்பட்ட இடத்தில், ஊழியச் சட்டத்தின் அஞ்ஞானம் இருக்கிறது. அங்காது செயல்பட்ட செயல்கள் அழிந்துபோகின்றன.

உலகத்தாருக்கு ஒரு பெரிய தெய்வ பாடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; அப் பாடமாவது ஒரு சிந்தனம் செய்வம் இல்லாத தன்மை. பல காலங்களில் தோன்றிய முனியரும், ஞானிகளும், இரண்டுகளும் இப் பாடத்தைப் படித்து கற்றுத் தேர்ச்சியடைந்தவர்களே, உலகத்தினுள்ள சகல மிக வேதங் களும் இந்த ஒரு பாடத்தைக் கற்பிப்பதற்காகவே இயற் றப் பட்டுள்ளன; எல்லாப் போபிரிபர்களும் இப் பாடத் தையே திரும்பித் திரும்பிச் சொல்லுகிறார்கள். இப் பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்ளாதல் உலகத்தாருக்கு மிக மிக வளமாகி; அப்படி பிஞ்சுதும், உலகத்தார் இப் பாடத்தை இகழ்த்து, சுபாவத்தின் கிக்கலான வழிகளில் சென்று தடுமாறுகிறார்கள்.

ஒரு தாய அகம் சகல மறங்களின் மூடியும், கடவுட் டன்மையின் தொடக்கமும் ஆகும். இவ் அகத்தாய்மை பாசிய ஒழுக்கத்தை நாமதல், மெய்ப்போகுட்கும் சாத்தி கும் கூறியாகும். இந்த வழியில் செல்லுகிறவன், சிறப்

ஊழியப் புரிதல்.

பிறப்புக்களுக்கு அப்பாற்பட்ட ஊழியப் பேரகளை விகா
லில் கண்டு, பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய கூவுட் கணக்கில் மிக
மிகத் தாழ்ந்த முயற்சியும் விடப்பட மாட்டா தென்பதை
உணர்வான்.

ஒரு சித்தூண் பகவானுடைய, ஒரு கேளநம முனிவ
ருடைய அல்லது ஓர் ஏகாதருடைய | தெய்வத்தன்மை
தன்மை தாத்தலின் பெருமை வாய்ந்த கிரீடமும், ஸ்தூப
உடைத்திலும் மாணத்திலும் ஆத்மா தெய்வ வாத்திலையின்
முடிவும் ஆகும். ஒவ்வோர் ஆத்மாவும் அம் மூவகையும்
பொலிந்த தனது தெய்வத்தன்மையின் ஆனந்தத்தை
அனுபவிக்கும் வகையில், உலகம் தனது கீண்ட வாத்தி
காவை முடித்த தானது.

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

இடைவிடா முயற்சியால் எப்படியாவத
 நீங்கலெமல் பெருமைகள் நிலவின் நிமிர் கான்;
 அரிய செயல்களை ஆற்றிய நகரத்த
 தலைநிலைச் சுற்றும் புனிதன் மதிப்பு;
 பொன்னின் ஊதிய நன்னெறி தன்னில்
 செல்வோன் தனக்குச் செல்வங்கள் வந்துதம்;
 மேதைமை ஒன்றும் முனை தன்னொடு
 வினைசெய் யோனை மேலிடம் நம்புகழ்;
 மிகைக்கும் தனக்கும் விசேஷ மாகப்
 புரியும் இரத்தம் இலாத அமரில்
 அன்பு காணமா ஆருவிர் நயம்
 மனிதனை மன்னம் மிகப்பெரும் சீர்த்தி;
 தன்னை வளங்கும் கண்ணிலா மாந்தரின்
 இகழ்ச்சிக் குறையே முட்டி டத்தை
 எற்கும் மனிதனின் எழிற்புரு வத்தை
 மிகமிக ஒன்னிய மதிப்புகள் சுற்றும்;
 மனித உயிர்களுக்குக் கனிமை கூகிட
 அன்பும் வாய்மையும் ஆகிய நெறிகளில்
 நடக்க முயலும் நல்ல மனிதனை
 நிறத்த தாய் செல்வங்கள் நன்னும்;
 மனிதர் களுக்கு கனிநல் ஊழியம்
 புரிவோன் அழியும் புகழினைக் கொடுத்தே
 ஒன்றும் கவர்க்க உடையுடன் ஒளியும்,
 இன்பமும், சாத்தியும் எய்துகள் நன்னே.

பூரண சாந்தியை அடைதல்.

புறப் பிரபஞ்சத்தில் இடைவிடாத குழப்பமும், மாறுதலும், அமைதியின்மையும் இருக்கின்றன; எல்லாப் பொருள்களின் அடித்திலும் கலக்கப்பட்டாத சாந்தி இருக்கின்றது; இங் வாழ்ந்த மெனனத்தில் மெய்ப்பொருள் வசிக்கின்றது.

மனிதன் இங் கிரட்டைத்தன்மைகளைக் கொண்டிருக்கிறான்; புற அமைதியின்மையும்; ஆழ்த்த நித்திய சாந்தியும் ஆகிய இரண்டும் மனிதனுள் இருக்கின்றன.

மிக மிகக் கொடிய புயல், காற்றும் செல்ல முடியாத மெனன ஆழங்கள் சுழத்திசுத்தில் இருப்பதபோல, பாவமும் துக்கமுமாயே புயல் காற்றுக்கள் ஒருபோதும் கலக்க முடியாத தூய மெனன ஆழங்கள் மனிதனுடைய அகத்தில் இருக்கின்றன. இந்த மெனனத்தை அடைந்து, அதில் அறிவோடு வாழ்ந்தலே சாந்தி.

புற உலகத்தில் ஒற்றைமை நிகழத்திருக்கிறது; ஆனால், பிரபஞ்சத்தின் அகத்தில் உடைக்கப்பட்டாத ஒற்றைமை நிகழத்திருக்கிறது. மனித ஆத்மா, வேற்றமை பாவ மனோ வெழுச்சியாலும் தயார்த்தாலும் கிழிக்கப் பட்டு, பாவமற்ற சித்தைமயாவே ஒற்றைமைக்குக் குருட்டுத்

சாந்திக்கு மார்க்கம்.

காசிப்பவர்களே ! ஒரு போதும் மக்காத ஒளியையும் ஒருபோதும் முடிவுறாத ஆனந்தத்தையும் அளசக்கமுடிவாத சாந்தியையும் அனுபவிக்க கிரும்புவிர்களாயின்; உங்கள் பாவங்களையும், உங்கள் துக்கங்களையும், உங்கள் கவலைகளையும், உங்கள் குழப்பங்களையும் அடிபோடு விட கிரும்புவிர்களாயின்; இவ்விசஷிப்பையும், இவ்வுயர்ந்த பெருமை பொருந்திய வாழ்க்கையையும் அடைவ கிரும்புவிர்களாயின்; உங்களை நீங்கள் வென்றுங்கள், ஒவ்வொரு நிகழ்வும், ஒவ்வொரு மனோவிவருச்சியும், ஒவ்வொரு கிரும்பமும், உங்களுள் வசிக்கின்ற தேய்வ சக்திக்குப் பூரணமாகச் சிழிப்படியு மாறு செய்யுங்கள். இதைத் தவிர சாந்திக்கு வேறு வழி இல்லை; இதன் மூலமாக நடப்பதற்கு நீங்கள் மறுப்பிர்களாயின், நீங்கள் அநிகமமாகச் செய்யும் பிரார்த்தனையும், நீங்கள் மதச் சடங்குகளைச் சரிபாசச் செய்கலும், பவனத்தனவையும் உபயோகமற்றவைவாயும் தீரும். தேவர்களாவது, தேவ தூதர்களாவது உங்களுக்கு உதவி செய்ய முடியாது. 'பான்' எப்பதை வென்றவனுக்கு மட்டும்தான் அனனுபவ புதியதும் அழியாதது மான பெயர் எழுதப்பட்ட நல்ல வாழ்க்கை நன்கப் படுகின்றது.

புறப்பொருள்களிலிருந்து, பொறியின்பங்களிலிருந்து, புத்திவாதங்களிலிருந்து, உலகக் களர்ச்சிகளிலும் சந்தடி களிலு மிருந்து, கிறிது நோத்திற்கு வெளிபே வானங்கள்; உங்கள் அகங்களின் உள்ளுள்ளே மிருக்கிற அரங்குத் தொல்லுங்கள்; அங்கே சகல சுயசுய கிரும்பங்களின் அசுத்தப் பிரவேசங்களி னின்றும் விடுபட்டு, ஒர் ஆழ்ந்த

பூரண சாத்தியை அடைதல்.

மெளனத்தை, ஒரு தூய அமைதியை, தர் இன்பகரமான வாழ்வைக் காண்பீர்கள்; அந்தத் தூய இடத்தில் நீங்கள் சிறிதநேரம் ஒய்வாயிருந்து தியானம் செய்வீர்களாயின், மெய்ப்பொருளின் சூழ்மறை ஞானங்கள் உங்களுள்ளே நிறங்கூடும்; பொருள்களை பெய்லாம் அவற்றின் உண்மை பரம தன்மையில் நீங்கள் பார்ப்பீர்கள், உங்கள் உள்ளே யிருக்கிற இந்தத் தூய இடம் உங்களுடைய உண்மைபரம அழிவில்லாத ஆத்மா. அஃது உங்கள் உள்ளே இருக்கிற ஒத்தம்; நீங்கள் அதனை பொழுது, "சரியான மன உடையைத் தரித்திருக்கிறீர்கள்" என்று சொல்லப்படுகிறீர்கள். அதனால் சாத்தியம் கிடு; ஞானத்தின் கோகில்; மாணயின்மையின் வானஸ்தானம். இந்த உள் நோக்கிய ஒய்விடத்திற்கு, உண்மைக் காட்சி மிகக்கு, வேறாக உண்மைச் சாத்தியாவது, மெய்ப்புஞ்ஞானமாவது, இருக்கமுடியாது; அந்த இடத்தில் நீங்கள் ஒரு நிமிஷம், ஒரு மணி, ஒரு நாள், தக்கமுடியுமானால், அங்கு நீங்கள் எக்காலத்திலும் தங்கி யிருக்க முடியும்.

உங்களுடைய சகல பரவல்களும், துக்கங்களும், உங்க ளுடைய சகல அச்சங்களும் கலிசைகளும் உங்களுக்கே சொந்தமானவை; அவற்றை நீங்கள் பற்றிக்கொண்டிருக்க, அல்லது விட்டுவிட, முடியும், உங்கள் சொந்த விருப்பப்படி உங்கள் ஆமைதிரின்மைமையப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்; அல்லது உங்கள் சொந்த விருப்பப்படி சிவபரம சாத்தியை அடையுங்கள். பரமத்தை உங்களுக்காக வேறொருவர் விடமுடியாது; அதனை நீங்கள்தான் விடவேண்டும். மிக

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

யிதப் பெரிய ஆசிரியரும் தமக்காள் மெய்ப்பொதுள் வழியிற் நடப்பவதையும், அவ் வழியை உக்களுக்குக் காட்டுவதையும் தவிர அதிகமாக ஒன்றும் செய்ய முடியாது; உக்களுக்காள் நீங்கள்தான் அவ் வழியில் நடக்கவேண்டும். சாத்தத்தைக் கெடுப்பதும், ஆத்மாவைப் பந்தப்படுத்தி விருப்பதமாவன வட்டை உங்கள் சேர்த முயற்சிகளாலே அவிழ்த்து, நீங்கள் விடுதலையும் சாத்தியும் அடைய முடியும்.

தெய்வ சாத்தி, தெய்வ ஆனந்தம், இவற்றின் தேவ தூதர்கள் உங்கள் பக்கத்திலே எப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள்; நீங்கள் அவர்களைக் காணாததற்கும், அவர்கள் பேச்சைக் கேளாததற்கும், அவர்களோடு வசிவாததற்கும் காரணம், நீங்கள் அவர்களினின்று ஒளிக் குகொண்டு, உங்கள் உள்வாத்தியிருக்கிற தீய பிராணிகளின் உட்டுறவை விரும்புவதே.

நீங்கள் எவ்வாறிருக்க ஆகை கொண்டுள்ளீர்களோ, நீங்கள் எவ்வாறிருக்க விரும்புகிறீர்களோ, நீங்கள் எவ்வாறிருக்க கொருகிறீர்களோ, அவ்வாறிருக்கின்றீர்கள். உங்களைத் தூய்மைப்படுத்த நீங்கள் தொடங்கலாம்; அவ்வாறு செய்வதனால் நீங்கள் சாத்தியை அடைவீர்கள்; அல்லது உங்களைத் தூய்மைப் படுத்த நீங்கள் மறுக்கலாம்; மூன் பேராலே, தன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.

நீங்கள் புறப்படுங்கள்; வாழ்க்கையின் காய்ச்சலையும் வரிச்சலையும் விட்டு வெளியே வாருங்கள்; 'யான்' என்

பூரண சாத்திய அடைதல்.

பதன் கடுகிற வெப்பத்தை கிட்டு வெளிப்பெறுங்கள்; உங்களை அமைதிப்படுத்தி, புதுப்பித்த, மீட்டும் சாத்தியின் காத் தங்கள் விடுகின்ற அகத்தின் அமைதியிடத்தான் புருங்கள்.

பாவமும் துன்பமுமாய்வு புயல்லை கிட்டு வெளிப்பெ யாருங்கள். சாத்தியாய்வு முத்தி கிடு அல்லவது சமீபத்தில் இருக்கும்போது, ஏன் இதரத்தகாப் படுகின்றீர்கள், புயலிற் சமுதுகின்றீர்கள்?

தன்னை காடுதலை பெய்காம் கிட்டு கிடுங்கள்; தன்னை கிட்டு கிடுங்கள்; உடனே கடவுட் சாத்தி உங்களுடையதாய் கிட்டத,

உங்களுள் இருக்கிற மிருகத்தைக் கீழ்ப்படுத்தங் கள்; ஒவ்வொரு கைய எழுச்சியையும் ஒவ்வொரு வேந்த மைச் சொல்லையும் வெல்லுங்கள்; உங்களுடைய கைய கபாலத்தின் தாழ்த்த உயோகத்தை அன்பாகிய கைப்பற்ற தங்கமாக மாற்றுகள்; பூரண சாத்தி வாழ்க்கையை நீங்கள் அடைகீர்கள், வாசகர்களே! இவ்வாறு கீழ்ப்படுத்தி, வென்று, மாற்றி, நீங்கள் க்தால சீரத்தில் வாழ்க்கை கொண்டிருக்கும் போதே மாணமாய்வு கருத் கடனைக் கடந்து, தங்கள் புயல்லை ஒருபோதும் அடியாத, பாவமும், துன்பமும், சந்தேகமும் அதுகாத, கலையை அடைகீர் கள். அந்தக் கரை மீது தாய்மை, இரக்கம், கிழிப்பு, தன்னடக்கம், முடிவற்ற சந்தேகமும் இவற்றோடு கின்ற கொண்டுக, நீங்கள்

சாத்திக்கு மார்க்கம்.

“என்றும் ஆத்மா பிறந்த தில்லை;
என்றும் ஆத்மா இலாதபோகாத;
அகிலமாக காலம் இலதொரு போதம்;
தொடக்கமும் முடிவும் சொர்ப்பனம் தாமே;
பிறப்பும் மாற்றமும் இறப்பும் இன்றி
என்றும் ஆத்மா இருக்கின் ததாகான்,
அகலாஹ விடிவன் அழிந்ததாத் தேனன்றினும்
அகிலொரு போதம் அழிந்த தில்லையே”
என்ற அறிவீர்கள்.

அப்போது, சிவன் பாவம், துக்கம், துன்பம், என்பவற்றின் அந்தத்ததையும், அவற்றின் அந்தம் ஞானம் என்பதையும் அறிவீர்கள்; இருப்பின் காரணத்தையும் காலிவத்தையும் அறிவீர்கள்.

இவ்வறிவுடன் சீர்கள் ஓய்வில் புதுவீர்கள்; இததான் அழிபாத ஆனந்தம்; இததான் மாறுத சந்தோஷம்; இததான் தடைபற்ற அறிவு, மாசற்ற ஞானம், இறவாத அன்பு; இது, இதுமாத்நிரமே, பூண சாந்தி அனுபவம்.

பூனை சாத்தியை அண்டதல்.

மெய்ப்பொருள் உணர்ந்த மேனோர் கருத்துக்
கற்பிக்க விரும்பும் கருத்தடை விரோ!

ஐயம் என்னும் அரும்பா லையில்லீர்
கடந்து சென்று கடத்துவிட் டரா?

அக்க கெடுப்பால் துபரா பினீரா?

அயிப்பி ளாய அலகைகை இரக்கம்

மனத்தி னின்ற தூத்தி கிட்டதா?

பொய்கிளைப் புக்கள் புருந்தொளி பாவகை

அம்முடை ஆன்மா கல்லதா விற்கு?

அன்பைக் கொண்ட அறிவுடை யோர்க்குக்
கற்பிக்க விரும்பும் கருத்தடை விரோ!

ஏங்கி பழுதிடும் இடத்தில் லீகிர்

கடந்து சென்று கடத்துவிட் டரா?

கிபாருலம் என்னும் இருவிசாத் திரியில்

அழுது கொந்துளீர் அதுகழித் தீரா?

மிகையும் வெறுப்பும் இடைவிடப் பாரமும்

கொண்டு வருத்தம் குவைய மக்களைக்

கண்ணை உருவினீர் கருணையுற் றீரா?

சாத்தி யடைந்த மாந்தர் தமக்குக்

கற்பிக்க விரும்பும் கருத்தடை விரோ!

சச்சர வென்னும் பிக்க அனன்ற

கடலினை லீகிர் கடத்துவிட் டரா?

மோனக் கரையில் வாழ்க்கையின் கொடிய

அமைதி லின்மைகை அறிந்துளீர் கிடுகிடு

பெற்றுவிட் டரா? பெரிபதம் அகத்தில்

வருத்துத லெல்லாம் மாய்த்தொழிக் தனவா

வாய்மையும் அன்பும் சாத்தியும் நித்தவோ?

சாத்திக்கு மார்க்கம் முற்றிற்ற.

வேளையுள் பிரிண்டிப் பிரித், தாத்துக்குடி.

பு.க.கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
19	14	திபாணம்	திபாணம்
32	24	சென்றன்	சென்றன்
34	24	சாம	சாம
45	23	பதங்கும்	பதங்கும்
46	11	நீத்த	நீத்த
48	23	வனர்க்க	வனர்க்க
51	1	பாப்பர்	பாப்பர்
51	13	நிலைக்கும்	நிலைக்கும்
55	1	நிலைகள்	நிலைகள்
63	11	சரிடத்து	சரிடத்து
67	9	உள்ளூர	உள்ளூர
68	25	அம்	அம்
70	20	உதவியெழுப்	உதவியெழுப்
72	5	எரிந்து	எரிந்து
73	6	மற்றவ	மற்றவ
74	9	தெரிந்து	தெரிந்து
76	11	இந்த	இந்த
79	5	கனரப்ப	கனரப்ப
79	18	தே, தே	தே, தே
83	4	அறி	அறி
89	4	ஞானமும்	ஞானமும்
89	22	சென்றன்	சென்றன்
89	22	சென்றன்	சென்றன்
92	5	அவன்	அவன்
96	18	தோன்றன்	தோன்றன்
100	10	மதிக்கப்பட்ட	மதிக்கப்பட்ட
103	10	சென்றன்	சென்றன்

National Library,
Calcutta-97.